

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 12

I Legislatura

Any 1984

Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada el dia 15 de Març de l'any 1984

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.—Proposicions No de Llei:

- 1) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 32/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a l'ampliació de les Ordres Ministerials de dia 7 de desembre del 1983, que fan referència al Concurs de Trasllat dels Cossos d'Ensenyament No Universitari.*
- 2) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 68/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a les mesures en defensa del patrimoni històrico-artístic de les Illes Balears.*
- 3) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 94/84), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Campanya de conscienciació ciutadana de la problemàtica dels malalts amb insuficiència renal crònica.*
- 4) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 99/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa al tractament de l'Autonomia de les Illes Balears a l'ensenyament.*
- 5) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 115/84), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aprovació per part del Parlament dels Projectes d'Inversió que amb càrrec al Fons de Compensació Interterritorial presenta la Comunitat Autònoma al Govern de l'Estat.*
- 6) *Proposició No de Llei (Núm. R.E. 153/84), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Convocatòria de les ajudes per a 1984 a càrrec del Fons d'Acció Social.*

2.—Interpellacions:

- 1) *Interpellació (Núm. R.E. 101/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a l'exercici de la iniciativa legislativa pel Govern de la Comunitat Autònoma.*
- 2) *Interpellació (Núm. R.E. 102/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa al Nomenament d'Assessors per part del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma.*

3.—Preguntes:

- 1) *Pregunta (Núm. R.E. 180/84), presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la retolació dels paquets de carn i peix que arriben a les Illes Balears.*
- 2) *Pregunta (Núm. R.E. 196/84), presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la problemàtica de la drogadicció.*
- 3) *Pregunta (Núm. R.E. 197/84), presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la possibilitat d'envasar oli mallorquí.*
- 4) *Pregunta (Núm. R.E. 222/84), presentada pel Diputat Sr. Joan March i Noguera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les garanties de control del tractament amb metadona de toxicòmans.*

1.—1)

PRESIDENT PARLAMENT:

Comença la Sessió. El primer punt de l'Ordre del Dia és per examinar, debatre i votar les Proposicions No de Llei incloses i que tenen els números de Registre General 32/84, 68, 94, 99, 115 i 153 també 1984. La primera Proposició No de Llei és la presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a l'ampliació de les Ordres Ministerials de dia 7 de desembre de 1983, que fan referència al Concurs de trasllat dels Cossos d'Ensenyament No Universitari. A aquesta Proposició No de Llei, se li han presentat dues esmenes que examinarem una darrera l'altra. En primer lloc, per defensar la Proposició No de Llei, té la paraula, pel Grup d'Esquerra Nacionalista, D. Joan López Casasnovas. Disposa d'un temps de deu minuts.

JOAN LÓPEZ CASASNOVAS:

Sres. i Srs. Diputats. Resulta un fet curiosament anormal observar que a les Ordres Ministerials que convoquen els Concurs de Trasllats entre professors d'Educació General Bàsica, de Formació Professional i de Batxillerat, hi figura un article en què hi ha el compromís per part dels qui obtenen plaça a Catalunya, a València, a Euskadi, a Galícia, és a dir, als territoris on la llengua pròpia no és l'oficial de l'Estat, el compromís, dic, d'adquirir coneixements que els faci possible a aquests professors el coneixement oral i escrit, la comprensió oral i escrita de la llengua pròpia del país. Ja sabem que en totes les Comunitats que exigeixen aquest requisit tenen competències sobre l'ensenyament, i és precisament per açò que el Govern de l'Estat hauria d'haver intervingut, creim, en el sentit d'atorgar, en aquest aspecte, el mateix tracte a l'única comunitat de llengua diferent a la castellana de què depèn, és a dir, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. D'altra banda el traspàs de competències no hauria d'eximir el Govern Central de la seva obligació de protegir i potenciar les cultures i llengües que hi ha a tot l'Estat Espanyol i, ja que no dubta gens d'intervenir en aquelles qüestions, en aquelles comunitats que al seu parer potencien massa la pròpia llengua, aquí tenim el cas de les famoses etiquetes a Catalunya, tampoc hauria de dubtar a hora d'intervenir en aquelles que no ho fan o no ho poden fer encara, com és el cas nostre. És evident que, al Govern Central, totes les llengües de l'Estat l'han de

preocupar d'una mateixa manera. Molt relacionada amb aquesta qüestió hi ha el fet que amb les oposicions a professors d'E.G.B., B.U.P. i Formació Professional, encara no hi hagi tampoc cap prova destinada a valorar els coneixements de la llengua catalana dels opositors cosa que permet que, en definitiva, persones que l'ignoren totalment, provinguents generalment d'altres indrets, ocupin aquestes places atorgades d'aquí a les nostres escoles. Aquesta situació exigeix per part del Govern Autònom de les Illes Balears una actuació decidida i ferma davant l'Administració Central. Sabem, perquè tenim aquí ja proves documentals, que per part de la Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma hi ha hagut actuacions, escrits, dirigits al Ministeri d'Educació; concretament el Conseller Francesc Gilet responia a una pregunta que havíem sol·licitat resposta per escrit el Grup d'Esquerra Nacionalista dient, dia 23 de juny de l'any 1983: «Tenguin la seguretat que de cara a anys vinents es tendrà molt en compte per part d'aquesta Conselleria dur a terme les actuacions pertinents», dins l'esperit que es desprèn del nostre escrit de referència. Sabem també que en data de dia 18 de febrer de l'any 84, el Conseller Gilet sol·licitava aquesta mateixa qüestió al Ministeri d'Educació i Ciència. De tota manera observem amb preocupació com, havent passat temps d'ençà d'aquestes actuacions, han sortit les Ordres Ministerials corresponents, varen sortir dia 7 de desembre i es varen publicar dia 14 de desembre de l'any passat, i en definitiva, les Illes Balears queden de bell nou excloses d'aquesta possibilitat prevista a altres Comunitats Autònomes. Creim, per tant, que no hi ha d'haver problema polític per fer exercir allò que l'Estatut d'Autonomia ens atorga i, és a dir, la competència plena exclusiva en matèria d'ensenyament de la llengua catalana, en tant que no tinguem la transferència de competència aquí, en aquest Govern, és evident que hem d'exercir la nostra relació directa amb el Govern Central per aconseguir allò que és d'estricta justícia. Amb aquest sentit nosaltres presentem aquesta Proposició No de Llei, però volem fer constar que, com fan observar les dues esmenes que s'han presentat en aquesta Cambra, no es pot fer una actuació d'efectes retroactius anul·lant o modificant una Ordre Ministerial que ja ha entrat en vigor. En aquest sentit el Grup Esquerra Nacionalista manifesta la voluntat d'assumir les esmenes que aquí s'han presentat. I simplement vull acabar dient que aquesta actuació de

govern és senzilla, és fàcil i és d'esperar que des del Govern Central es tindrà en compte allò que preveu la Constitució Espanyola quan obliga a tenir una sensibilitat especial també al Govern Central per la protecció de les llengües diferents a l'oficial de l'Estat Espanyol.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. López Casasnovas. Per defensar la primera esmena que és la 350 del Grup Parlamentari Socialista té la paraula per aquest Grup D. Ildefons Juan Mari. Disposa vostè d'un temps de deu minuts.

ILDEFONS JUAN MARI:

Sres. i Srs. Diputats. Pel Grup Parlamentari Socialista la normalització de la nostra llengua i de la nostra cultura com a un dels elements bàsics de la nostra personalitat col·lectiva i com a patrimoni irrenunciable és una de les línies que encamina els nostres esforços a l'àmbit cultural i educatiu. Som també conscients que per aconseguir aquesta normalització s'ha de tenir una especial atenció amb l'ensenyament. El Grup Parlamentari Socialista comparteix l'esperit de la Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista; no obstant, com ja ha dit el seu representant, pensam que la forma no és la més adequada, ja que les Ordres Ministerials que fa referència a l'esmentada proposició, ja han causat efecte i no admeten canvis ni adhesions, és a dir, ja han esgotat els seus efectes. Per tot això el Partit Socialista ha presentat una esmena de substitució que contempla l'esperit de l'esmentada proposició i modifica les deficiències que acab de ressenyar i que tot seguit pas a llegir literalment: «Esmena de substitució: Que el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sol·liciti al Govern de l'Estat Espanyol la inclusió de les Illes Balears a les futures Ordres Ministerials relatives als Concursos de Traslats dels Cossos d'Ensenyament No Universitari i que es contempli l'obligació d'adquirir pel professorat que hi participi el nivell de coneixement de la llengua catalana que els possibiliti la seva comprensió oral i escrita i posar així la nostra llengua, cultura i Estatut d'Autonomia a un nivell de coneixement mínim per a l'ensenyament». Bé, el Grup Socialista pensa que davant aquests motius l'esmena presentada mereix el suport d'aquesta Cambra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar la segona esmena té la paraula D. Manuel Jaén Palacios. Disposa d'un temps de deu minuts.

MANUEL JAÉN PALACIOS:

Con la venia del Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. La suprema voluntad soberana del pueblo español expresaba al aprobar la Constitución la realidad plurilingüe del Estado Español. Nuestra Constitución, como ustedes saben, ampara y protege las culturas, tradiciones e instituciones de las Comunidades Autónomas, y la lengua, la expresión cultural más completa de una Comunidad, ha de ser protegida y respetada. Consecuentemente con esta heterogeneidad lingüística, que es un patrimonio, como reconoce la Constitución, enriquecedor que conviene proteger y potenciar, se iniciaron, si me permite una perspectiva

de análisis diacrónico, unos pasos ciertamente tímidos, con el Real Decreto 2.193/79 de siete de diciembre, mal conocido por el Decreto de Bilingüismo. Con posterioridad, la Orden Ministerial de 25 de octubre del 79 desarrolló la anterior Disposición hasta llegar a nuestro Estatuto, que en su artículo 3 preceptúa que la lengua catalana, propia de las Islas Baleares, tendrá, junto con la castellana, el carácter de idioma oficial y todos tienen el derecho de conocerla y utilizarla. Entendemos que es en este contexto en el que se mueve la proposición no de ley que hoy presenta el Grupo de Izquierda Nacionalista, y he de decir de antemano que nuestro Grupo Parlamentario asume el espíritu de esta Proposición No de Ley; no obstante, expresado este sentimiento favorable del Grupo Popular, tengo que hacer algunas referencias a estas Ordenes Ministeriales de siete de diciembre de 1983. En efecto, el Boletín Oficial del Estado N.º 298 de 14 de diciembre, publica en consonancia con el artículo 108.3 de la Ley 14/70 de 4 de agosto y otras disposiciones, pública, repito, 4 Ordenes Ministeriales que regulan concursos de traslados en centros docentes dependientes del Ministerio de Educación y Ciencia; esto lo quiero subrayar porque tiene mucha importancia eso de dependiente del Ministerio de Educación y Ciencia. En todas y cada una de las mencionadas disposiciones figura un artículo, que es el artículo cuarto, concretamente en todas es el mismo, varía la terminología en tanto en cuanto puede ser el País Vasco, Cataluña, Valencia o Galicia; y ese artículo cuarto hace referencia concretamente a la obligatoriedad de adquirir los conocimientos que posibiliten la comprensión oral y escrita de la lengua oficial de la Comunidad Autónoma, en el supuesto, es obvio, de que los profesores obtengan plaza en las Comunidades Autónomas a las cuales hacen referencia las Ordenes Ministeriales. Esta referencia que acabo de hacer es recogida por Esquerra Nacionalista en el entrecomillado, y yo entiendo que los entrecomillados recogen citas textuales. He leído y releído las ordenes ministeriales y el entrecomillado de referencia tal y como se cita, no lo he encontrado. Sí he comprobado que la redacción de la cita textual es un compendio, una refundición de las cuatro Ordenes Ministeriales, concretamente del artículo cuarto, al que antes me refería. Y volviendo al hilo de la cuestión he de decir que me causó sorpresa el comprobar que los anexos que incluyen las vacantes no contemplan ninguna plaza de las comunidades citadas. ¿Cómo es posible elegir una vacante de Cataluña, Galicia, Valencia o País Vasco si se desconocen cuántas hay y dónde están localizadas? La explicación a esta cuestión se encuentra en el Boletín Oficial del Estado de trece de diciembre, que aquí no se ha citado y yo lo cito, Boletín que no se menciona donde se publican otras Ordenes Ministeriales, que son la de 9 de diciembre del 83, que convoca concurso de traslados de cate-dráticos de bachillerato para cubrir vacantes en el País Vasco; la de 9 de diciembre al mismo sentido para maestros de taller; la otra Orden Ministerial de igual fecha y contenido para el cuerpo de agregados de bachillerato; otra de la misma fecha y en el mismo sentido para profesores de E.G.B.; y otra referida para profesores de centros de formación profesional. Asimismo en el Boletín citado el de 14 de dicie..., el de 13 de diciembre, no es de 14, aparecen otras Ordenes, concretamente cuatro de la Comunidad Autónoma de Galicia. En todas las Disposiciones anterior-

res hay una referencia expresa a esa obligatoriedad «a posteriori» de conocer, tener un conocimiento, una competencia, expresando en términos lingüísticos de Noam Chomsky una competencia de abstracción lingüística suficiente en cuanto a la comprensión oral y escrita de la lengua territorial. Y, ¿por qué las Comunidades Autónomas pueden incluir en las convocatorias esa referencia a la competencia lingüística de los concursantes? ¿Por qué no se hace una referencia en el mismo sentido para las vacantes de Baleares? La respuesta para esto también existe, se trata de que las convocatorias que ordenan los concursos en el País Vasco, Cataluña, Galicia y Valencia hablan de centros dependientes de estas Comunidades Autónomas, mientras que las que incluyen las vacantes de nuestra Comunidad Autónoma hablan de centros de titularidad estatal. Y aún más; he de decir que hay que remontarse a las Disposiciones sobre trasposos de funciones y servicios de la Administración del Estado en materia educativa, y por citar solamente una de las más recientes, a la Comunidad Valenciana, por Real Decreto 2.093 de 28 de julio, que transfiere la función de, y cito textualmente: «Convocatoria y resolución de los concursos de traslados dentro del ámbito de la Comunidad Autónoma, de conformidad con las normas que establezca la propia Comunidad». Nuestra Comunidad Autónoma, por desgracia, después de un año que, recientemente, acabamos de festejar, no tiene trasposados servicios ni funciones en el ámbito educativo y hay interés en que así sea por parte del Grupo Parlamentario y me consta que por parte de todos los grupos que aquí tienen asiento en el Parlamento. En consecuencia, aunque las órdenes ministeriales que regulan los concursos de traslados no nos gusten, no nos hemos de extrañar; extrañeza no producirá si se aprueba la probable, y hago una presunción aquí, nueva normativa que regirá para los concursos de traslados, cuyo borrador en su artículo tercero sentencia así: «Corresponde al Ministerio de Educación y Ciencia la regulación de las Bases Generales de los Concursos de Traslados, y el establecimiento mediante convocatoria marco de los procedimientos administrativos comunes, la coordinación de los mismos y la supervisión de todo el proceso». Como observarán los Sres. Diputados, las convocatorias venideras, no sabemos por cuánto tiempo, estarán marcadas por una tendencia centralista felipiana, y no me refiero, como pudiera entenderse, al Sr. Presidente del Gobierno Central, sino a la continuación de la línea iniciada por Felipe V. Sres. Diputados, nuestro Grupo comparte, como ya he dicho, la preocupación que ha motivado esta Proposición No de Ley. No obstante, y haciendo también referencia a lo que el portavoz del Grupo de Esquerra Nacionalista ha dicho aquí, y por supuesto hablo dándole apoyo al Gobierno como no pudiera ser de otra manera, el Sr. Conseller de Educación y Cultura, con fecha 18 de enero del 84, se dirigió al Director Provincial de Educación y Ciencia interesándose en que se diese cumplimiento a la petición que se presentaba sobre la presente Proposición No de Ley, siendo así que es perfectamente asumible por parte del Grupo Popular su contenido. A pesar de esas disfunciones de tipo legal de transferencias en materia y funciones de educación, indicar que el Grupo Popular entiende que cuando la Comunidad Autónoma tenga transferidas las Competencias pertinentes, no sólo considerará la obligación de que el profesorado adquiera

el nivel suficiente de comprensión oral y escrita, lo que sería, en términos técnicos, bilingüismo pasivo, sino también la conveniencia de hacer extensiva esa competencia en materia de cultura de las Islas Baleares. A estos efectos, cuando se hagan públicas las convocatorias creemos que sería conveniente, tal como se debe en la Generalitat de Cataluña, puesta aquí de ejemplo muchas veces, se incluirá o se debería incluir un anexo con temario de lengua y cultura de nuestra Comunidad Autónoma. El texto, conocen también el texto de la enmienda, de nuestra enmienda, y con esto acabaré, y se ha presentado no por hacer contradicciones con el Grupo Proponente, sino simplemente porque unas Órdenes Ministeriales que se convocaron la primera quincena de diciembre y que había quince días naturales para solicitar las vacantes, el día 31 de diciembre, sin mirar calendario, creo que acababa el plazo. Dirigirse al Ministerio ahora para que reconsiderara estas Órdenes Ministeriales, a nuestro juicio, no tiene sentido, y por tanto nuestra Proposición de Ley va en esa línea. Es decir, que en las futuras convocatorias si lo conseguimos, esperamos que haya suerte, pues que se incluya un artículo que haga referencia a esa obligatoriedad del conocimiento de la lengua territorial. Nada, muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Muchas gracias, Sr. Jaén Palacios. Tiene la palabra el Sr. Joan López Casanovas.

JOAN LOPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. El Grup d'Esquerra Nacionalista, a la vista de les dues esmenes que aquí s'han presentat, proposaria a la Mesa i al Sr. President, si tenia a bé de donar un recés de deu minuts per refondre els dos textos posat que creim que no hi ha diferències substancials en tots dos i que no hi ha d'haver massa inconvenients per arribar a una entesa satisfactòria per tots els grups d'aquesta Cambra.

PRESIDENT PARLAMENT:

La Mesa, contestant a aquesta petició, es complau d'accedir a ella, de manera que declaram un descans de deu minuts per intentar refondre aquestes dues esmenes.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, Srs. Diputats, volen prendre possessió dels seus escons? Recomençam la Sessió. Senyor Secretari Segon, vol donar lectura a l'esmena consensuada?

DAMIA PONS:

L'esmena consensuada diu així: «Que el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sol·liciti del Govern de l'Estat Espanyol que, a les convocatòries properes de concurs de trasllats per a les provisions de vacants a centres d'E.G.B., B.U.P. i F.P. de les Illes Balears, es contempli l'obligatorietat que els concursants que obtenguin plaça a la nostra Comunitat Autònoma adquireixin el nivell suficient de comprensió oral i escrita de la llengua catalana i es posi així la nostra llengua i cultura a un nivell de coneixement mínim per a l'ensenyament».

2.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Vol intervenir? Idò, passarem a la votació. Els

Srs. Diputats que estiguin conformes amb aquest text, que s'aixequin, per favor. Poden seure. Queda aprovat per unanimitat. Passam al segon punt de l'Ordre del Dia que fa referència a la Proposició No de Llei Núm. 68/84, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista - PSM, i relativa a les mesures en defensa del patrimoni Històrico-Artístic de les Illes Balears. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula D. Damià Pons i Pons. Disposa d'un temps de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Amb aquesta Proposició No de Llei sobre mesures en defensa del Patrimoni Històrico-Artístic de les Illes Balears, Esquerra Nacionalista vol, una vegada més, demostrar la seva preocupació que aspectes institucionals siguin objecte d'un màxim consens per part d'aquest Parlament. Entenem que la situació de defensa del Patrimoni Històrico-Artístic de les Illes Balears, establir el marc jurídic general no pot ésser bandera de cap grup parlamentari, sinó que afecta la totalitat dels grups que integren aquest Parlament. D'una banda tenim un Estatut d'Autonomia que ens dona, no diré exactament un mandat imperatiu perquè aquí els parlamentaris no estan sotmesos a mandats imperatius, però sí unes línies mestres d'actuació quan diu a l'article 9 que els poders públics tenen el deure de promoure la participació dels ciutadans a la vida política, cultural, econòmica i social. Per tant tenim el deure de fer que els nostres ciutadans puguin accedir al coneixement d'aquest Patrimoni i la primera mesura que hem de prendre és assegurar la seva supervivència que no està gaire clara, com intentaré exposar. D'altra banda Esquerra Nacionalista entén que la llarga història d'aquest país ens ha llegat, precisament, uns tresors històrico-artístics amplis d'èpoques molt diverses, des de la més remota prehistòria fins a l'actualitat, que constitueixen de ple dret un element que ens ha de fer sentir orgullosos de la nostra personalitat històrica col·lectiva. Entenem que són alguna cosa més que una reminiscència d'un passat sinó que són, molt més enllà que una simple deixa ja morta, un element que volem viu i constant damunt la nostra vida actual. Però, què passa amb aquest Patrimoni? Aquest patrimoni no té avui en dia unes mesures impulsades dels poders públics que garanteixin de manera suficient la seva supervivència. Aquest buit legal ha permès que bona part del nostre patrimoni hagi estat destruït ja irremediablement. No cal dir que aquest procés de destrucció s'ha vist agreujat amb motiu de la presència d'un fenomen turístic massiu que ha impulsat una urbanització també molt accentuada de gran part dels nostres territoris; un procés d'especulació amb terres, amb finques, etc., i que dins aquest procés han caigut molts de tresors del nostre llegat històrico-artístic que s'han perdut per a sempre. Altres, també dins aquest procés, han estat objecte d'una degradació ambiental i, sobretot, els béns mobles han estat i són d'una manera, pot ésser molt més del que feim comptes, objecte d'un tràfic clandestí i en bona part han passat les fronteres, no ja de les Illes Balears, sinó de l'Estat Espanyol i han anat a parar a l'estranger. L'Estatut ens dona una àmplia competència damunt aquesta matèria. L'article 13, d'una part ens parla que la nostra Comunitat Autònoma té competència exclusiva respecte de la protecció i el foment de la cul-

tura autòctona, llegat històric de les Illes Balears. I crec que, precisament, el patrimoni històrico-artístic és un dels elements clau d'aquesta cultura damunt la qual aquesta Comunitat Autònoma té una competència exclusiva, tant de protegir-la com de fomentar-la. D'altra banda, i ja en el terreny del patrimoni històrico-artístic en concret, l'article 10.19 de l'Estatut estableix competència exclusiva de la Comunitat Autònoma sobre arxius, museus, biblioteques, conservatoris de música, institucions semblants que no siguin de titularitat estatal, i més encara, l'article 10.20 precisa que la competència exclusiva s'exercirà també sobre el patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic, d'interès per a la Comunitat Autònoma, sense perjudici del que disposa l'article 149.1.8 de la Constitució. Trobam per tant que hi ha unes tasques urgents a fer, unes mesures jurídiques a impulsar, ens trobam que la urgència ve dictada perquè el procés de destrucció és un procés accelerat, continu, i jo diria que creixent; bona part d'aquest patrimoni històrico-artístic s'ha mantingut en el lloc allà on estava, siguin cases particulars, siguin esglésies, siguin simplement situats dins finques, etc., perquè bona part del nostre poble, que era una societat rural que la seva màxima preocupació era sobreviure, produir aliments per arribar a demà, no tenia un coneixement dels valors que una especulació projectada damunt els tresors històrico-artístics donaven a aquelles peces que sempre s'havien vist dins aquella casa, dins aquella església, dins aquella finca. Però avui en dia ja no és així. Avui en dia s'ha llençat un mercadeig damunt aquest patrimoni que fa que els especuladors hagin sortit a la caça de bona part de peces d'aquest patrimoni; i moltes vegades amb la complicitat d'autoritats locals, amb la complicitat d'elements que, més que fomentar aquesta especulació, haurien d'haver estat els que l'haguessin denunciada, frenada i aturada. Per tant, entenem que és necessari posar-nos en feina per dictar un projecte de llei de règim jurídic i defensa del patrimoni històrico-artístic de les Illes Balears. D'altra banda hi hauria també, a part de donar aquesta norma jurídica, la urgència de saber què és que tenim dins les nostres mans o què tenim dins el nostre territori; això implica una labor de catàleg, una labor d'inventari, que tampoc no s'ha fet. Dificilment podem protegir coses que no sabem ni on són, ni quin valor tenen, ni quina antiguitat, ni quin estat de conservació, ni quina situació jurídica. S'han fet temptatives, s'han donat algunes passes en matèria de fer un inventari, però està en un estat encara embrionari. És una cosa, per tant, que creim que s'ha de fer amb tota urgència. Tot això, aquesta situació de degradació, aquest desconeixement de quines peces tenim, fa, juntament amb uns programes pedagògics que no estan pensats pel nostre país, sinó que són fruit d'una concepció absolutament centralista de l'Estat, fa que la nostra gent visqui d'esquena d'aquest patrimoni i només se'n recordi d'ell sobretot si en pot especular. Nosaltres entenem, i amb això acab, que aquesta llei, aquestes mesures en defensa del patrimoni històrico-artístic haurien de néixer d'un consens. No creim prudent que sigui el Govern el que d'una manera unilateral doni aquesta passa i per això, amb acte, diríem de bona voluntat i amb una proposta de signe institucional hem presentat la Proposició No de Llei següent: primer de tot, que el Parlament de les Illes Balears procedesqui a elaborar en un termini de sis mesos, en règim de ponència, i aquí voldria fer

una matisació, quan deim en règim de ponència ens referim a una ponència naturalment feta i designada dins la Comissió de Cultura i Educació, que elabori, aquesta ponència, una Proposició de Llei de Règim Jurídic i defensa del Patrimoni Històric-Artístic de les Illes Balears. Sabem que és una llei que pot tenir alguns punts conflictius, però creim que la responsabilitat dels grups polítics presents en aquesta Cambra farà que s'intenti, i crec que es pot aconseguir, arribar a un consens pràcticament total. En matèria d'inventari, la Proposició No de Llei és instar el Govern de les Illes Balears a confeccionar en el termini de dos anys l'inventari general del patrimoni històric-artístic de les Illes Balears que detallarà la ubicació, descripció, estat de conservació, catalogació i situació jurídica de cada un dels elements relacionats; dos anys pot parèixer un termini una mica llarg, però creim que és una feina realment notable i que tot i que s'emprenghi amb tota energia aquests dos anys pot ésser que siguin fins i tot un termini més aviat breu, però creim que s'ha de fer així donada la urgència del cas. I finalment la Proposició No de Llei parla, o proposa sol·licitar del Govern de les Illes Balears que dicti normes de protecció dels edificis històrics, arxius, biblioteques, pinacoteques i altres centres de depòsit cultural, de titularitat privada i elabori un pla per a la seva adquisició gradual quan els titulars hi accedeixin, perquè som conscients d'una cosa: el patrimoni històric-artístic, en bona part, o millor dit, d'una manera pràcticament, gairebé al cent per cent està en mans de propietat privada. Nosaltres naturalment, com a Parlament, o el Govern com a Institució no podem entrar en expropiacions ni en confrontacions amb particulars perquè el resultat seria l'invers al que pretenem, però es tracta d'evitar que aquests particulars facin malbé el patrimoni que tenen dins les seves mans i que d'altra banda, que es produeixen casos de persones que tenen a dins el seu patrimoni un béns culturals, si se'n volen desprendre el Govern de les Illes Balears tenguí prevista l'adquisició d'aquests béns i la constitució d'un patrimoni públic de matèria històric-artística. Crec que no és una Proposició No de Llei gaire conflictiva, és absolutament raonable i esper un suport unànim dels grups parlamentaris que integren aquesta Cambra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà. ... (*Aturada deguda a deficiències tècniques, hi ha un tros en què no s'escolta res a la cinta*).

FRANCESC GILET:

... és a dir, a l'elaboració a través de ponència d'una llei de defensa o de règim jurídic i defensa del patrimoni històric-artístic de les Illes Balears, entenem que la postura ha d'ésser negativa, i això ve donat perquè en primer lloc s'han constituït ja les Comissions de Patrimoni, les Comissions d'Arqueologia, que entenem que són unes passes inicials suficients per començar a parlar d'una defensa del patrimoni històric-artístic, arqueològic i etnològic, segons sigui cada una de les distintes Comissions. En segon lloc es va manifestar per aquest Conseller a la Comissió informativa d'Educació i Cultura que era intenció del Govern dur al seu moment una Proposició de Llei, un Projecte de Llei de defensa del patrimoni històric-artístic. Aquest pro-

jecte de Llei està en fase d'elaboració, es durà al Parlament al moment que s'hagi acabat tota la complexitat que té, que s'hagin acabat aquestes bases d'aquest projecte, tenint en compte que és un projecte, com bé s'ha dit aquí, de certa complexitat. D'altra part entenem que no hi ha lloc a donar suport a aquest primer punt, éssent així que si hi ha una iniciativa legislativa per part del Govern no hi ha lloc a accions subsidiàries per part de ponències, éssent així que el protagonisme legislatiu i la competència del Govern és aquesta, de tenir aquest protagonisme, de tenir aquesta iniciativa; i si s'ha anunciat ja d'abans que hi haurà aquesta iniciativa, entenem que és anar forçant la marxa, forçant la maquinària legislativa i d'actuació del mateix Govern. Pel que fa referència al segon punt, és a dir, l'inventari, entenem que podem donar suport a aquest segon punt, deixant ben clar que existeix un inventari fins l'any 1982; aquest inventari es va rebre dins el paquet de documentació que existia a la Direcció, a l'antiga Direcció Provincial de Cultura que, com dic, aquest inventari està fet, actualitzat fins l'any 1982, té les seves deficiències, s'està fent feina amb ell, i s'ha d'anar actualitzant a mesura que, i s'ha de fer feina damunt aquesta base, damunt aquest inventari del 82. Per tant no tenim cap inconvenient per assumir aquesta segona, aquest segon punt i dins el termini més curt possible dur a terme aquest inventari. Pel que fa referència al tercer punt, entenem que és un afegit al primer, totes aquestes mesures que se sol·liciten, es demanen quant a edificis històrics, arxius, biblioteques, pinacoteques i demés, són, han d'estar contemplades dins la futura llei de defensa del patrimoni històric-artístic, que no podem actuar per altre sistema que no sigui el d'una llei, éssent així que aquestes transferències se'ns han vengut donat per llei, la llei del 33 i tota aquesta defensa d'aquestes, de la protecció d'aquests edificis monuments, ja siguin mobles, béns mobles, s'ha de dur a terme per mitjà d'una llei, la llei de defensa del patrimoni. En resumides comptes i per tancar entenem que podem donar una postura afirmativa al punt segon, i així ho farem, i quant al punt primer i tercer seria una postura negativa a la petició de la Proposició No de Llei. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Francisco Gilet. Té la paraula D. Damià Ferrà per contestar al Govern. Disposa d'un temps de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Naturalment no tenim cap inconvenient, vist que són elements heterogenis, encara que dins una mateixa temàtica, que es faci una votació separada dels diferents apartats. De totes maneres, que ens congratula que ens confirmin que el Govern està disposat a treballar en aquesta matèria, creïem que era més oportú que hi hagués un consens sobre aquest aspecte, però si el Govern vol tenir un determinat protagonisme i ens presenta una llei de patrimoni històric-artístic, no tindrem cap inconvenient en donar-li suport sempre que sigui satisfactòria en la seva totalitat, i si no, ja farem les esmenes pertinents. Ens congratula que al punt dos se'ns anunciï que se'ns donarà suport i en canvi no acabam d'entendre que s'afegesqui, com si fos un simple annex del primer, la totalitat del punt tercer, perquè al punt tercer el que també es proposa, a part

de les mesures o normes de protecció d'edificis històrics, etc., de titularitat privada, hi ha un altre element que creim que no està inclòs dins el punt u, que és, que el Govern elabori un pla per a la seva adquisició gradual quan els titulars hi accedeixen; això, si no té inconvenient el Sr. Conseller de Cultura, m'agradaria saber, si és possible, si dins aquest projecte de llei que presentarà el Govern, hi haurà, efectivament, un pla per a l'adquisició gradual d'elements del patrimoni històrico-artístic o si no hi serà, perquè si no hi serà realment no entendriem perquè aquest element positiu que, a més, no és cap cosa coercitiva sobre la titularitat privada, sinó que, quan aquests titulars venguin a bé vendre, hi hagi un Govern de les Illes Balears disposat a fer un patrimoni públic en matèria històrico-artística. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà. Don Francisco Gilet té la paraula.

FRANCESC GILET:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, jo he de dir que per part del Govern no es vol tenir cap casta de protagonisme, el que es vol tenir i crec que es té és la responsabilitat de dur els projectes de llei, i aquesta s'assumeix íntegrament, no per qüestió de protagonisme. En segona part dins el projecte de llei futur s'haurà de contemplar tot el que faci referència a la defensa i protecció del patrimoni, sigui de titularitat privada, sigui de titularitat pública, però ben entès que respectant íntegrament aquesta propietat privada; és a dir, que el que s'ha d'entendre, el que ha de perseguir aquesta llei, des del meu punt de vista, és la no desaparició o la no destrucció d'aquells béns que són del nostre patrimoni cultural, ja sigui dins el camp monumental, ja sigui dins el tresor bibliogràfic, etc., etc. Res més.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Gilet. Els altres grups poden intervenir. Grup Regionalista, D. Jeroni Albertí té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup pensa que, després de les manifestacions fetes pel Conseller de Cultura que tenen en projecte dur un projecte de llei aquí, no voldria estalonar cap de les tres, perquè crec que les tres, els tres punts, hauran d'estar inclosos al projecte de llei. No obstant, per no ésser dolents estalonarem el segon i direm perquè, a més, teníem pensat abans d'això no estalonar el primer. Nosaltres creim que el Parlament té clarament iniciatives legislatives de cada grup; com que hem tengut una experiència i l'estam encara vivint fins ahir, nosaltres no donarem suport més que en casos realment excepcionals a que es facin lleis en ponències de tots els grups parlamentaris dins el Parlament, perquè això és un enciam que tanmateix no arriba a tenir bona solució. El Grup d'Esquerra Nacionalista que faci una Proposició de Llei, la faci bé, venguí aquí, la defensí amb la simpatia que la nostra representant li va dir ahir que fos simpàtic i aconseguirà el vot de la Cambra, però no obligui que abans facem una mescla aquí, que tots els grups facem una Proposició de Llei perquè si comença a proliferar això, no té sentit ja el Parlament; si vénen les lleis fetes per una ponèn-

cia que hi som tots i tots estam d'acord, bé, en venir aquí basta votar sense haver de discutir. Aleshores jo he de dir a D. Damià Pons i al Grup d'Esquerra Nacionalista, que faci una Proposició de Llei si no la fa el Govern, que la faci bona, que s'oblidi que els altres només feim gests i ells són els autèntics defensors de 'lo nostre' i per ventura aconseguiran que els donem suport tots i sortirà un projecte de llei bo. I això és la via parlamentària d'anar endavant. No és mesclar a nivell de ponència perquè facem tots junts una Proposició de Llei, perquè crec que no és un sistema parlamentari; un sistema parlamentari hi ha un senyor que fa Proposicions de Llei i el Grup pot fer Proposicions de Llei i, repetesc, l'experiència d'haver fet una Proposició de Llei per mandat d'aquest Ple a una Comissió que es va crear, no tornaré dir perquè, que tots ja sabem, nosaltres ens estimam més no seguir-la. La iniciativa parlamentària, que la tinguin els grups, que són els que l'han de tenir, i per tant pensam que el primer punt no cal ni tan sols apuntar-lo. El segon punt, ja dic el mateix, i si realment el Govern pensa dur un projecte de llei, jo crec que l'hem de deixar que faci el projecte de llei ell, i no li diguem que dugui un projecte de llei que inclogui el que nosaltres volem que inclogui, perquè una volta que el projecte de llei sigui aquí, passarà a Comissió, farem les esmenes corresponents i intentarem que s'hi incorpori, si no els hi han posades, les que nosaltres creim que són bones i que es lleven, si els hi han posades, les que nosaltres creim que són dolentes. I crec que aquest és el procediment parlamentari normal, i sortir d'aquest ús normal del procés parlamentari és en certa manera desvirtuar el veritable sentit parlamentari que ha de tenir. Per tant el segon, bé, l'estalonarem perquè creim que és necessari tenir l'inventari general del patrimoni artístic de les Illes Balears, pensam indiscutiblement que ha d'estar inclòs dins el projecte perquè no crec que hi hagi un projecte de llei de defensa del patrimoni artístic de Balears que no inclogui fer un catàleg del patrimoni artístic de Balears, crec que ha d'estar a dins la llei, però si per cas el nostre Govern no hi pensàs, bé, jo crec que això està bé que li demanem ara que l'inclogui. I el tercer punt no l'estalonarem per dues raons fonamentals, perquè creim que el Parlament acordi, amb una Proposició No de Llei, sol·licitar del Govern que dicti normes pensant que no és per sol·licitar, jo li sol·licit des d'aquí avui, vostès dictin normes, Srs. del Govern, per conservar el patrimoni artístic; creim que no té raó una Proposició No de Llei, sobretot si tal com se'ns ha anunciat el Govern durà un projecte de llei, que jo esper que sigui prest de defensa del patrimoni artístic de les Illes Balears. Per aquestes raons; repetesc, per no quedar desairats estalonarem el punt número dos, si el voten per separat, i rebutjarem el punt primer i el punt tercer per les raons que he apuntades en nom del Grup Regionalista que, en aquest cas, no ha tengut la satisfacció que vengués la nostra Consellera que du 'lo' de Cultura i he hagut de venir jo, amb la qual cosa la Cambra hi ha sortit perdent. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Don Joan Nadal té la paraula. Disposa, Sr. Nadal, de deu minuts.

JOAN NADAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Acabam d'as-

sistir a una desqualificació d'uns dels tràmits legislatius ordinaris, la presentació de Proposicions No de Llei pels Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra. No ho entenem per cap concepte; és una de les fórmules legislatives d'ús a tots els Parlaments, i aquí se'n acaba de desqualificar aquesta iniciativa parlamentària que tenim tots els grups i més els grups de l'oposició; se'n ha desqualificat, diu que això no és el parlamentarisme que s'ha de fer, no ho entenem. Nosaltres no només creim que aquesta Proposició No de Llei és útil, sinó que és una Proposició de Llei totalment necessària; i creim que és totalment necessària perquè baldament el Govern, per boca del seu Conseller de Cultura, digui que el Govern ja ha pres aquesta iniciativa legislativa, que ara ens assabentam que ha pres aquesta iniciativa legislativa, nosaltres veim actualment s'està assistint continuament a una degradació del nostre patrimoni i el Govern no està fent absolutament res per conservar aquest patrimoni. I vaig a posar un exemple, Sr. Conseller, vostè que riu; en data 11 de febrer vàrem fer una pregunta, que vàrem demanar que ens contestàs per escrit, denunciant l'asfaltat d'un camí empedrat que hi ha entre Santa Maria i Alaró, fa un mes; aquesta pregunta no s'ha contestat, sí va sortir immediatament el Director General de la seva Conselleria dient que això s'aturava immediatament, que no s'havien assabentat i que ja havien pres les mesures perquè s'aturàs. Bé, aquest camí està asfaltat ja, Sr. Conseller; això és el seu esment del patrimoni històrico-artístic. Quin és l'esment del patrimoni històrico-artístic que estam assistint aquí? Estam assistint a una rapinya, a un saqueig del llegat arqueològic de la nostra terra. Els fons marins durant tots el estius estam assistint a uns saquejos constants, que són de domini públic, a més. No hi ha cap mesura presa. Nosaltres creim que amb aquesta Proposició No de Llei almanco, el Govern i tots els Grups Parlamentaris aquí presents es comprometien que en un període de sis mesos tendriem una llei que defensaria el patrimoni històrico-artístic de les nostres illes; i creim que una Llei de Defensa del Patrimoni Històrico-Artístic no ha d'esser una llei partidista, crec que és una llei que pot esser perfectament assumida per tots els grups. I el que es feia amb aquesta Proposició No de Llei era oferir al Govern la col·laboració per a la redacció d'aquesta llei. El Govern demana moltes vegades, diu aquí, que acceptaria totes les col·laboracions, que acceptarà totes les col·laboracions; jo no crec que sigui aquesta la postura del Govern, perquè quan se li ofereix realment la col·laboració, el Govern ràpidament rebutja aquesta col·laboració i no l'accepta. Aquesta llei és no només necessària, sinó urgent, Sr. Conseller, nosaltres sabem que el Govern té la iniciativa legislativa, però aquesta iniciativa legislativa l'ha d'exercitar. Les Comissions de Patrimoni, les Comissions de Patrimoni històrico-artístic i les Comissions d'arqueologia tenen entre altres coses, poden fer aquesta feina, però tenen altres moltes feines. I aquestes altres moltes feines, per ventura, ens durà a que sí facin aquesta llei de defensa del patrimoni, però quan de temps, Sr. Conseller, estarem a rebre aquí aquesta llei de patrimoni històrico-artístic? Quins temps tardarem en tenir aquesta llei, que, de qualque forma defensi el patrimoni de les nostres illes? Això és el que nosaltres voldriem saber, aquest compromís públic del Govern de dir, en un termini determinat ens comprometem a dur a l'aprovació

d'aquesta Cambra la Llei de Patrimoni històrico-artístic de les Illes Balears. Nosaltres creim que això es necessari, creim que això evitarà que en el successiu s'hagin de fer preguntes com les que jo vaig fer i que en lloc que se'm contestàs pel conducte reglamentari se va contestar a la premsa, i creim que això evitarà la depredació i el deteriorament constant del nostre patrimoni, i vostè, Sr. Conseller, sap perfectament que això succeeix, sap perfectament que això està passant i sap perfectament que això si no es prenen mesures molt ràpidament, serà una qüestió realment irreversible.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. El representant del Govern, primer.

FRANCESC GILET:

Gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Em permet una observació; s'inicia una qüestió incidental, vostè disposi del temps que vulgui però vostè llavors podrà contestar, i vostè llavors parlarà.

FRANCESC GILET:

Sres. i Srs. Diputats, evidentment, Sr. Nadal, vostè té tota la raó, el camí de Santa Maria d'Alaró es va asfaltar, el camí romà o lo suposadament romà, que era un camí, per lo vist, segons l'informe tècnic que ha rebut la Conselleria, ja en un estat completament degradat pel temps. Per part de la Conselleria es varen fer les passes necessàries per aturar això. Com també es varen fer passes necessàries per aturar unes obres a Illetes, al terme municipal de Calvià. Es va donar l'ordre al Batle de Calvià, pel Vice-President del Govern, se li va enviar un telegrama, es va fer fins per telèfon, i la resposta a les vint-i-quatre hores era que quan hi varen anar els servicis d'espeleologia només quedava el 15 % d'una possible cova d'un relatiu valor; i la contesta subsegüent del Batle de Calvià va esser, en base a quina llei el Govern, el Vice-President del Govern de la Comunitat Autònoma, s'atrevia a ordenar al Batle de Calvià que aturàs unes obres temporalment per veure què és el que hi havia a aquesta cova, això va esser la resposta. És a dir, que evidentment tots aquests fets, totes aquestes circumstàncies acrediten la necessitat d'una llei superior a la llei del 33; i aquesta obligació, sigui de cara al Batle de Calvià, que vostè sap de quin partit és, sigui al Batle de Santa Maria, que també sap de quin partit és, el Govern està disposat a assumir-la completament, el temps necessari per fer un bon Projecte de Llei, sense presses però amb tot el sentit de la responsabilitat; la col·laboració l'esperam i estam segurs que la tendrem a Comissió, que és allà on hi ha d'haver les col·laboracions dels distints partits i dels Grups Parlamentaris. I aquesta col·laboració, des del meu punt de vista, no està de cap de les maneres rebutjada per part del Govern, essent així que es podrà dur a terme dins aquesta Comissió; l'únic que fa el Govern quan planteja i manifesta la voluntat de dur a terme aquesta labor legislativa, aquesta responsabilitat legislativa és donar compliment a aqueixa mateixa obligació, i els terminis que vostè em demana, Senyor Nadal, vostè te molta més experiència no dins aquest Parlament, dins un altre, que pot tenir aquest Conseller, però li asseguro

que el termini de temps serà, el necessari per fer un bon projecte de llei, d'això pot estar vostè ben segur. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sr. Nadal, vol contestar? Disposa de cinc minuts.

SR. NADAL:

Sr. President, Sr. Conseller, jo, en primer lloc, dir que crec que el camí no és romà, que segons les notícies que jo tenc i que m'han corroborat molts de tècnics, el camí possiblement és musulmà, però la importància és la mateixa. Dir-li que 'lo' d'Illetes és greu, però 'lo' d'Illetes es va denunciar quan estava feta la destrossa i així va sortir, almanco així va sortir a la premsa; quan nosaltres vàrem denunciar el camí, el camí no estava asfaltat, Sr. Conseller; i el Director General seu va dir que s'havien pres les mesures necessàries perquè aquest camí no s'asfaltàs; en tot cas a veure si es posen d'acord vostès dos, i això és l'únic que ve a ratificar la necessitat de la urgència d'aquesta llei. Si vostè em diu que, a més, no hi pot fer res, jo sí que crec que hi pot fer, jo sí que crec que hi pot fer, perquè vostè té les competències transferides i té una Comissió de patrimoni i aquesta Comissió de patrimoni pot aturar les obres que atemptin contra el patrimoni històrico-artístic; jo sí que crec que pot fer, i per tant crec que vostè havia d'haver fet, i això encara ens ratifica en la necessitat que aquesta llei sigui presentada amb un caire d'urgència i per això creïem que la Proposició No de Llei d'Esquerra Nacionalista, era necessària; era necessària perquè hagués obligat el Govern a agilitzar els tràmits i a dur a aquesta Cambra en el termini de sis mesos una llei, que d'aquesta forma i segons les seves paraules dubtamos molt que en el termini de sis mesos la tinguem aquí.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sr. Gilet,

FRANCESC GILET:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, Sr. Nadal, li don les gràcies, per 'lo' vist vostè sap més que el Director del Museu de Mallorca que no s'atreveix a dir que és romà, es presumeix que és romà, no moro, o àrab. Jo he dit fa un momentet que aquests dos fets, essent així que la llei del 33 estableix una obligació per part dels batles de la defensa del patrimoni històrico-artístic, la llei de defensa del patrimoni, aquests dos fets parlen ben clar de la necessitat d'establir una norma, una norma legal, de rang de llei, que facin que els batles donin compliment a les ordres del Vice-President del Govern. Això es farà, i torn repetir, amb el temps necessari per fer una bona llei, que poden esser tres mesos, poden esser sis mesos, poden esser nou mesos, amb la màxima rapidesa possible per fer una llei que solucioni aquest problema que se'ns ha plantejat en aquests dos casos concrets i altres problemes que segur que estan sorgint i que el Consell naturalment en té coneixement. Això és el que li vull dir i li repetesc. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Gilet. Té la paraula D. Jeroni Albertí per contradiccions. Disposa d'un temps de cinc minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo voldria

que el Diputat Nadal no contesti amb el cap només, si aquesta acusació de desqualificació de la tàctica parlamentària anava pel que jo he dit. Bé, doncs, vist que és així, jo vull explicar què he dit, perquè diuen que no hi ha pitjor que aquell que té fusos els ploms de l'escotar, i jo li voldria explicar què és el que he dit. La tàctica parlamentària, Sr. Nadal, diu que les Proposicions No de Llei són perfectament assumibles i les pot presentar el Grup que vulgui; si vostè em diu a mi que la tàctica parlamentària és que es facin proposicions de llei a les Comissions, amb Ponències compostes per tots els Grups, això jo no li puc acceptar i li he de dir que vostè no coneix la pràctica parlamentària i que el Reglament té ben clar que la iniciativa parlamentària legislativa la tenen els Grups i la té el Govern. Per tant, el normal és que vostè amb el seu grup faci una Proposició de Llei de defensa del Patrimoni artístic i llavors venguí i entre tots la facem bona. Però que aquesta pràctica que ens inventem ara que per a tot hem de fer ponències a Comissions per fer proposicions de llei, no crec que sigui una pràctica parlamentària comuna. He vingut a puntualitzar això perquè es diu desqualificam globalment, i jo crec que jo he dit això, proposicions no de llei, totes les que vulguin; proposicions de llei totes les que vulguin; propostes, proposicions no de llei que diguin que les lleis les hem de fer tots els grups polítics a les comissions no és una pràctica parlamentària habitual, sinó en casos extrems; si no, vostè em digui si al Congrés dels Diputats i al Senat s'usa molt aquesta pràctica que es reunesquin tots per fer proposicions de llei perquè tots hi estiguem d'acord. Això és el que jo he dit, i com que m'agrada que quedi clar si vostè creu que la pràctica parlamentària jo l'he desqualificada perquè he dit que no és usual que facin proposicions de llei tots els grups parlamentaris a la comissió, jo segueix dient que no és usual, i repetesc i afirm: és una mala pràctica parlamentària. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Don Damià Ferrà té la paraula. Disposa de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Moltes gràcies Sr. Nadal, per la defensa que ha fet de l'oportunitat d'aquesta Proposició No de Llei que, després de sentir el debat mantenim en la seva totalitat i no veim cap element que la desvirtui. Però sí voldria, ja que estic replicant, fer algunes precisions al Sr. Albertí, Portaveu del Grup Regionalista de les Illes. Esquerra Nacionalista acceptarà totes les lliçons de correcció, urbanitat i benevolència que se li vulguin donar quan estiguin perfectament motivades. Si nosaltres moltes vegades parlem en un to certament irritat és perquè som conscients que en aquesta Cambra hi ha coses que cremen, hi ha coses que cremen per la seva urgència i ens irrita la inoperància dels qui tenen un poder per actuar fent lleis o fent accions executives i no les fan, sigui en matèria lingüística o sigui, en aquest cas concret, en mesures concretes de defensa del patrimoni històrico-artístic. Ara bé, allò que Esquerra Nacionalista no ha fet, no fa i no farà és practicar cap tipus de funambulisme polític avui dient blanc i demà dient negre, avui votant a favor d'una proposició no de llei i al cap d'una pròxima sessió venint a bé que aquesta proposició no de llei desaparegui, etc., etc.

Sabiem que per part del Grup Regionalista hi ha hagut una certa pràctica, la qüestió de si és ètica o no és ètica ara no ve al cas, però el que no podem acceptar és que se'ns digui que per proposar una ponència en matèria institucional, en matèria que convé que hi hagi un consens de tots els grups, s'estigui fent un invent estrany i un enciam; perquè, posats a fer horticultura i a fer enciam, Sr. Albertí, vostè sabrà qui es va inventar una Comissió per discutir el que llavors va resultar una llei d'àrees naturals d'especial interès, Es Trenc, etc., qui és l'horticultor de l'enciam en aquesta Cambra. Certament, Esquerra Nacionalista, no; i crec, per tant, que Esquerra Nacionalista està allà on estava, i els qui ens donen suport creim que ens ho agrairan, veurem si els electors a la pròxima confrontació electoral, a aquells que van canviant i van navegant amb un rumb bastant variable, veurem si les tornaran donar la seva confiança. Moltes gràcies.

JERONI ALBERTÍ:

Per al·lusions, Sr. President. No, no, no, jo deman al·lusions que ha dit el Sr. Albertí, el Sr. Albertí, el Sr. Albertí i el Sr. Albertí és una persona i no és un grup; no la pot donar.

PRESIDENT PARLAMENT:

No, Sr. Albertí, això està debatut suficient, tampoc li puc donar la paraula perquè també havia acabada la qüestió incidental amb la intervenció del Govern i ha tengut ja vostè el temps per contestar.

SR. NADAL:

Però jo també deman la paraula per al·lusions perquè també se m'ha dirigit directament.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, vostès no saben el que són al·lusions i deman a la Secretària, a la Secretària que els llegeixi l'article pertinent. Secretària, vol donar lectura a l'article 70? Volen escoltar, Srs. Diputats? Article 70.

CATALINA ENSEÑAT:

Article 70. Primer. Quan a judici de la Presidència, en el desenvolupament del debat es fessin al·lusions que implicassin judici de valor o inexactitud sobre la persona o la conducta d'un Diputat, concedirà a l'alludit l'ús de la paraula per un temps no superior a tres minuts per tal que, sense entrar en el fons de l'assumpte en debat, contesti estrictament les al·lusions realitzades. Si el Diputat excedia aquests límits, el President li retiraria immediatament la paraula. Dos. No es podrà contestar les al·lusions sinó en la mateixa sessió o en la següent. Tercer. Quan l'allusió afecti el decòrum o la dignitat d'un Grup Parlamentari, el President podrà concedir a un representant d'aquell l'ús de la paraula pel mateix temps i amb les condicions que s'estableixen en els apartats 1 i 2 d'aquest article.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per tant aquesta Presidència, aquesta Presidència no aprecia els fets que es determinen aquí. I passam, Srs., a la votació, que ha estat acceptada per part del Grup Proponent que es faci per apartats. Per tant, Sra. Secretària, vol donar lectura al primer apartat que el sotmetem a votació com a tal.

CATALINA ENSEÑAT:

Primer. El Parlament de les Illes Balears proce-

dirà a elaborar en el termini de sis mesos, en règim de ponència, una Proposició de Llei de Règim Jurídic i defensa del Patrimoni històric-artístic de les Illes Balears.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sres. i Srs. Diputats que estiguin a favor d'aprovar aquest paràgraf de la Proposició No de Llei, que s'aixequin, per favor. 25. Poden seure, per favor. Sres. i Srs. Diputats que estiguin en contra de l'aprovació d'aquest apartat primer, que s'aixequin, per favor. 29. Seguin, per favor. No hi ha abstencions. Passam a l'apartat segon. Vol donar lectura a l'apartat dos?

CATALINA ENSEÑAT:

Segon. Instar el Govern de les Illes Balears a confectionar en el termini de dos anys l'inventari general del patrimoni històric-artístic de les Illes Balears que detallarà la ubicació, descripció, estat de conservació, catalogació i situació jurídica de cada un dels elements relacionats.

PRESIDENT PARLAMENT:

Les Sres. i Srs. Diputats que estiguin conformes amb aquest paràgraf que s'aixequin, per favor. S'aprova per unanimitat.

CATALINA ENSEÑAT:

Tercer. Sol·licitar del Govern de les Illes Balears que dicti normes de protecció dels edificis històrics, arxius; biblioteques, pinacoteques i altres centres de dipòsit cultural de titularitat privada i elabori un pla per a la seva adquisició gradual quan els titulars hi accedeixin.

3.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor d'aquest paràgraf que s'aixequin, per favor. 25. Poden seure. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin en contra d'aquest paràgraf que s'aixequin, per favor. 29. Per tant, aquesta Proposició No de Llei queda rebutjada quant als paràgrafs primer i tercer i aprovada quant al paràgraf segon. I passam al punt següent, que és el relatiu a la Proposició No de Llei Núm. 94/84 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la campanya de conscienciació ciutadana de la problemàtica dels malalts amb insuficiència renal crònica. No s'han presentat esmenes a aquesta Proposició No de Llei. Té la paraula D. Joan March Noguera. Disposa d'un temps de deu minuts.

JOAN MARCH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Proposició No de Llei diu exactament el següent, i ho dic al principi perquè crec que és un tema un poc ampli que s'ha d'explicar, el de les possibilitats que té d'actuar la Comunitat Autònoma dins aquesta problemàtica. «Que el Govern Autònom, en coordinació amb les administracions sanitàries i associacions relacionades amb aquesta problemàtica que es consideri convenient, dugui a terme una campanya de conscienciació ciutadana de la problemàtica dels malalts amb insuficiència renal crònica». En primer lloc, hauria de situar el problema entorn que és aquest tipus de malaltia i a quin col·lectiu, dins la nostra Comunitat Autònoma, afecta. Aproximadament hi ha unes 160 persones dins la nos-

tra Comunitat que en aquest moment pateixen d'insuficiència renal crònica, amb un augment ... anual que se sumen a aquesta quantitat. És un tipus de malaltia que les seves característiques és un problema, declimen renal, podem dir en termes més mèdics, però que en termes podem dir un poc, per més aclariment d'aquesta Cambra, es tracta que els pacients que la sofreixen no poden eliminar l'excés de líquid que es produeix diàriament i sobretot no es poden eliminar determinats metabòlics, que determinades concentracions són sumament perjudicials; és a dir, totes aquestes persones quan estan en el moment més agut d'aquesta enfermetat no poden orinar. Tipus de tractament a què s'han de sotmetre aquests tipus de persones. En primer lloc existeix el que es denomina l'hemodiàlisi, que té una variant de diàlisi a domicili, que es caracteritza perquè aquests pacients han d'estar 'enxufats' a una màquina d'aproximadament una mitja-hora d'unes cinc hores diàries i aquesta màquina, podem dir, fa la funció que faria un ronyó, és a dir, es tracta d'un ronyó artificial que elimina totes les substàncies tòxiques que té aquest pacient i que es produeixen diàriament; és a dir, tots els seus líquids van transvasant de la màquina i tornen una altra vegada al cos humà i això ho han de fer aproximadament dies alterns, el qual dóna que han d'estar entorn, normalment, d'uns cent vint dies sofrint aquest tipus de tractament. Això, com poden imaginar els Srs. Diputats, origina una relació de dependència d'aquests malalts quant a la màquina que els origina una sèrie de problemes d'ordre físic, d'ordre psíquic, i per suposat pel que són el seu desenvolupament normal. Però tot això, a més d'aquest tipus de problemes a les persones, n'està originant a l'administració sanitària, i això també és un tema que s'ha de tenir en compte, si bé és una administració sanitària que no depèn d'aquesta Comunitat, el dia de demà l'INSALUD, és a dir, l'assistència sanitària estarà traspasada a la Comunitat Autònoma i ho hauran de tenir en compte, no tan sols això, sinó crec que totes les administracions han de col·laborar unes amb les altres; sanitat és un tema que està molt clar que la coordinació sanitària és necessària i que per tant és un problema que l'hem de tenir en compte. Així com he dit abans, una persona amb aquesta malaltia ha d'anar a tractament de diàlisi uns 120 dies a l'any, que el cost d'aquesta diàlisi és aproximadament entorn de quinze mil pessetes, això origina que una persona, més despeses de medicació, més les revisions que han de fer mensualment, etc., anàlisis, que una persona costa a l'administració dos milions de pessetes, que si li sumem 160 pacients que hi ha a la nostra comunitat, dóna un cost aproximat anual de 320 milions de pessetes. Si miram, per exemple, dades del que costa l'Hospital General de Mallorca al Consell Insular de Mallorca, veim que aproximadament un 33 % del seu cost és d'aquesta xifra, i el Consell Insular de Mallorca tracta i té molt més personal que es dedica a aquest grup de pacients i tracta, per suposat, a molts més pacients que 160 malalts. Quins són els problemes per de qualque forma aminorar tant la dependència física d'aquests malalts cap a les màquines, com també el problema d'una sangria econòmica que origina a l'administració sanitària, en aquest cas a l'INSALUD? Idò, l'única solució que, de qualque forma, encara que té poca experiència, que no és del tot definitiva però que sí resol molts dels problemes dels malalts, la sortida a aquesta malaltia que tots els sanitaris consideren la més ade-

uada, és el transplantament d'un ronyó a aquestes persones. En el nostre país tenim una llei feta pel Govern d'U.C.D., que es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat, que du data de 27 d'octubre sobre extracció i transplantaments d'òrgans, que permet, igual que existeix a altres països, la possibilitat que es facin transplantaments d'òrgans. Aquests transplantaments d'òrgans es pot fer per dues vies, és a dir, una persona viva que vol donar el seu òrgan a una altra; normalment aquests casos solen ser molt reduïts, perquè la mateixa llei ja considera que la persona que vol fer donació dels seus òrgans, —no tan sols es refereix la llei al cas dels ronyons, sinó a qualsevol altre tipus d'òrgan— i ho vol donar en viu, ho dóna per a una persona concreta, és a dir, que normalment es dóna per casos de parentesc amb la persona donant i la persona que rep aquest tipus de transplantament. Normalment el tipus major de donacions o de casos de transplantaments es fa en casos que la persona donant ha mort. I es poden produir en aquest cas, dos tipus de casos: primera, que aquesta persona, quan mor, hagi estat anteriorment un donant voluntari dels seus, en aquest cas, ronyons, en altre cas d'altre tipus d'òrgan; aleshores la llei ja té previst que si el donant és voluntari es facilita molt la tramitació per poder dur a terme aquest transplantament; si el donant no és voluntari també la llei preveu que a través de la intervenció d'un jutge es pot dur a terme aquest transplantament, però ja hi ha una sèrie de tràmits legals, que moltes vegades per una banda els mateixos equips mèdics, d'una altra banda els mateixos jutges, uns per desconeixement i uns altres per la complicació de dur a terme aquest assumpte, aquesta tramitació, a vegades no l'utilitzen tot el que seria necessari. Si deim que, lligat amb tot això, per veure la complicació que té aquest problema, no tots els ronyons que es poden donar són iguals, que una persona no pot rebre un ronyó de qualsevol altra persona, que existeixen una complicació molt elevada de factors que s'han de tenir en compte perquè un ronyó pugui ésser utilitzat per una altra persona; que a més, per fer aquest tipus d'anàlisis, que si un ronyó és adequat o no, per exemple, a la nostra Comunitat Autònoma, té la problemàtica que no té els equips suficients o no té els equips encara adequats per fer les anàlisis immunològiques que determinin si un ronyó, quan hi ha un donant, pugui ésser utilitzat per un pacient, quan hi ha una possibilitat de transplantament immediat; suposem un cas d'una persona, morta i suposem que és un donant voluntari, se sap immediatament, s'inicien les gestions per veure si el seu ronyó té qualque possibilitat d'ésser transplantat, a un pacient de la llista de transplantaments que existeix a tota comunitat, aquest ronyó ha d'anar a Barcelona perquè se li faci l'anàlisi immunològica, ha de tornar aquí i llavors es pot iniciar el que seria pròpiament dita l'operació de transplantament. Per tant és una complicació bastant important. Fins podríem dir que a la nostra Comunitat Autònoma hi ha una sèrie de problemes afegits, com serien que els equips tècnics de la residència de Son Dureta, com que les administracions anteriors no havien pres consciència damunt aquest tema, no estan suficientment preparats per dur amb facilitat aquest tipus de transplantament, i fins també problemes, que s'estan, en aquests moments, resolent, d'ordre econòmic; tal és així, que l'administració actual de l'INSALUD ha elaborat tot un pla d'actuació per facilitar el transplantament de forma que arribaran, en pròxims

mesos, els mitjans tècnics i econòmics perquè això es dugui a terme, però que fins ara això ha estat difícil. Llavors aquest és el procés, aquesta és la problemàtica que sofreixen aquests malalts; què indica això? Indica que perquè es puguin produir en condicions adequades aquests tipus de transplantaments hi ha d'haver un nombre de donants molt elevat perquè sempre hi pugui haver, quan es produeixi qualsevol possibilitat de transplantament, el ronyó que es pugui utilitzar, adequat per a la llista de transplantaments; és necessari que hi hagi un nombre molt superior de donants voluntaris de ronyons perquè es pugui anar duent amb una planificació més o manco adequada aquest tipus de transplantaments; per tant, és necessari cridar a la conscienciació ciutadana perquè hi hagi un nombre important de donants voluntaris. Com es pot dur a terme aquesta campanya? Per exemple, normalment les associacions que tenen qualche responsabilitat damunt aquest tema duen campanyes permanents damunt aquest assumpte. Tal és així, per exemple que nosaltres coneixem, que en aquest moment hi hauria dues associacions a nivell de la nostra comunitat, més una altra que pareix que està en formació i els mitjans de comunicació, posats en contacte amb qualcuna d'aqueixes associacions, hauria oferit gratuïtament la possibilitat d'insertar anuncis en els seus mitjans de comunicació, com per exemple s'ha pogut veure al Diari de Mallorca d'avui, a la pàgina número vuit, que ve un anunci d'una d'aquestes associacions, Agrupació d'Insuficiència Renal Crònica, la qual ha iniciat ja una campanya a la nostra comunitat entorn a aquest tema. Vol dir que seria una campanya que no seria molt costosa, per part de la Comunitat Autònoma, si aconseguia una coordinació adequada i que creim que seria molt útil per aquest col·lectiu de malalts, que arreglaria un problema concret a unes persones concretes i que a més podria ajudar a estalviar uns mitjans econòmics importants a una part de l'administració sanitària. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir. Pel Grup Esquerra Nacionalista D. Sebastià Serra. Disposa de deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Esquerra Nacionalista considera que el Parlament ha de tractar, a ésser possible, temes d'actualitat i quan el problema s'està produint al carrer és bo que allà on hi ha una sobirania, i el Parlament és un lloc allà on hi ha sobirania popular, no l'únic, però un dels llocs; tracti, precisament, aquests problemes. Per això Esquerra Nacionalista considera molt positiva la Proposició No de Llei del Grup Parlamentari Socialista perquè a més d'un Exposició de Motius que es va fer al Butlletí Oficial del Parlament i que el company Joan March també ha especificat aquí, pensam que llargament i amb tot tipus de detall, a més d'aquesta Exposició de Motius creim que el problema s'està donant al carrer, i volem explicar un poc aquest problema que s'està donant al carrer quin és. No ens referim només a qüestions que ja ha explicades el Grup Socialista, a qüestions de tipus sanitari de malalts de ronyó, sinó que també ens volem referir a una autèntica problemàtica dins l'opinió pública respecte a aquest tema. La Proposició No de Llei que avui discutim està datada dia 31 de gener del 84, l'estam tractant dos mesos i mig

després, perdó, un poquet manco, però l'estam tractant a un moment en què hi ha hagut molts de problemes greus, a Mallorca sobretot, respecte a malalts de ronyó. Problemes greus, fins i tot, amb la desgraciada qüestió d'una persona morta, i amb una polèmica respecte a l'equip de la residència sanitària de Son Dureta, respecte a tota la dinàmica dels transplantaments. Moltes vegades s'ha dit, i Esquerra Nacionalista ho ha afirmat, que en aquest equip de professionals de Son Dureta, i que alguns d'ells també treballaven a sanitat privada o hi treballen, en lloc que hi hagués qualche tipus de dubte respecte a la seva tasca calia animar-los que continuassin endavant amb l'experimentació, amb la investigació i, en definitiva, amb arreglar aquest problema que, a Mallorca, històricament ha estat greu, que és els malalts de ronyó. Creim que el Parlament avui té una oportunitat excepcional d'aconseguir aquest objectiu, és a dir, que l'equip o els professionals de Mallorca, no només aquest equip de Son Dureta, sinó altres, es vegin estalonats directament per un Parlament que coneix el problema, el veu, i que, i pensam que es pot aprovar amb tota tranquil·litat per unanimitat, hi ha aquesta campanya pública, aquesta campanya d'educació sanitària dins la població respecte a tota la qüestió dels malalts de ronyó crònics. Pensem per tant que tot està a favor de la Proposició No de Llei, es tracta a un moment d'una oportunitat indubtable, es tracta a un moment en què la Conselleria de Sanitat ha fet una sèrie de campanyes o les ha iniciades, que consideram positives, si bé les hàurem d'avaluar supòs de qualche manera, els seus resultats o almenys als pressupòs del 83 hi havia una important quantitat destinada a campanyes i suposam al del 84 també hi serà i ampliat, campanyes d'educació sanitària que sempre hem estalonat; i per tant creim que una campanya d'aquest tipus és perfectament viable ja que la Conselleria n'ha començades i ja que s'està en procés d'avaluació de les campanyes, suposam, i d'incidència. També pensam... Sr. President, per favor...

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, que molesten l'orador.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Aleshores pensam que estam a un moment molt oportú, pensam que hi ha un equip de professionals que han tengut uns problemes a nivell d'opinió pública i que en aquests moments es tractaria de qualche manera d'estalonar-los directament; i es tracta també de posar en marxa uns mecanismes de potenciació de la llei del 79 de transplantaments i que creim que, en definitiva, és una bona manera de fer-ho. Per altra banda estam segurs que ningú es pot sentir, amb aquesta Proposició No de Llei, en absolut defraudat; nosaltres teniem una certa pretensió d'esmenar-la perquè la consideràvem tímida amb una sèrie d'aspectes que ara comentarem, però no ho hem fet perquè precisament creim que un tema d'aquesta envergadura i de l'oportunitat que es tracti avui, hauria d'ésser aprovat per unanimitat, cosa que estam segurs que succeirà. La coordinació amb les administracions sanitàries, la veim important amb associacions relacionades amb el tema molt important, ara creim que el Grup Socialista ha estat excessivament tímid quan ha parlat amb aquesta problemàtica, que es consideri convenient, és a dir, que deixa un marge a la Conselleria de Sanitat molt ampli, que nosaltres creiem que hagués

pogut esser una mica més concreta aquesta qüestió d'associacions i d'administracions sanitàries, però precisament creim que deixar aquest marge tan ampli vol dir que es facilita a la Conselleria que pugui dur endavant aquesta campanya sense cap tipus d'entrebanc inicial per part d'aquest Parlament. Per tant, Esquerra Nacionalista no dubta que és oportú que aquest tema es tracti, que aquesta campanya es posi en marxa urgentment i que, de fet, només es tracta d'una campanya més d'educació sanitària i a un moment altament conflictiu i que podria ajudar a solventar els problemes i llevar ferro entre professionals i entre associacions afectades. Gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra, Don Toni Roses, pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

TONI ROSES:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, l'exposició del Sr. March, així com avui de matí jo l'he re-
 creatinat que no era suficient, que no estava matisada, avui horabaixa he d'admetre que sí, ha estat magistralment exposada, i que si no ha sabut allargar ha estat a causa del temps; he d'admetre que l'exposició és convincent, contundent i realment molt positiva. Ara bé, aquesta campanya que vostès proposen, en aquest moment, essent nosaltres conscients de la terrible problemàtica en què estan inmersos els malalts de ronyons, creim que estaria totalment fora de lloc i seria inadequada; exposaré les raons. En aquests moments sabem que degut a unes circumstàncies i uns fets que el Sr. Serra ha alludit abans per un costat, tràgics, molt desagradables; en aquest moment el fet és que els malalts de ronyons no poden optar a un transplantament, està parilitzada la mecànica de transplantament en aquest moment. Vostè ha anunciat, i jo em congratulo, el felicit, que prest, dins uns mesos, hi haurà una altra vegada els mitjans econòmics i tècnics per relançar una altra vegada els transplantaments de ronyons. A la seva exposició vostè diu que ni els mateixos professionals de medicina, ni els jutges, que poden, en el seu cas, intervenir facilitant que es puguin efectuar transplantaments en determinades condicions, ni molt menys els ciutadans se n'han adonat de la dimensió social d'aquesta malaltia, jo crec que sí que se n'han adonat, sobretot els jutges i els professionals de la medicina; jo crec que sí, els metges són conscients totalment d'aquesta problemàtica; el que passa, que com vostè molt bé ha dit, la mateixa llei a vegades posa traves, posa entrebancs perquè es puguin dur a terme, per exemple, una intervenció eficaç, positiva d'un jutge a uns determinats moments perquè una simple i mera oposició d'un dels familiars pròxims a un cas tràgic pot aturar-ho, i, a més, sabem que a la realitat una campanya de conscienciació, sí, informa, predisposa, però en definitiva els resultats, quan s'obté un consentiment per la donació, ve a conseqüències d'un acte concret que uns metges, que un col·lectiu realitza d'una informació; un acte concret, no d'una campanya general. Jo crec que en aquest moment, en aquest moment, seria contraproductiu pel malalt de ronyons, nosaltres dur una acció de conscienciació ciutadana, perquè ells no poden optar al transplantament. A més, no ho deim per intuïció, a això; nosaltres ho deim perquè sí es desprèn d'un manifest que tenc aquí amb jo, un manifest

firmat per 120 malalts amb insuficiència renal, als quals no mencionaré els punts perquè no vull manipular políticament aquest assumpte, i així ells també ho diuen a un dels seus apartats, però sí es desprèn una gran preocupació que és l'única que en aquests moments ells tenen; aquest manifest du data 29 de febrer del 84 i va entrar còpia en el Consell Insular de Mallorca en data 7 de març, fa una setmana, no sé si també l'han dirigit a altres institucions. I sens dubte es veu la seva gran preocupació en aquest moment perquè es pugui relançar, una altra vegada, el transplantament de ronyons; no parlen, ni demanen, campanyes de conscienciació ciutadana, demanen que nosaltres, els polítics, les institucions, el Govern, el que sigui, faci qualque cosa perquè la seva situació anguniosa en aquests moments es pugui arreglar. Sé i tenc present el que vostè ens ha dit que les mesures s'han preses perquè d'aquí uns mesos es pugui normalitzar una altra vegada. Jo honestament dic que en aquests moments, més endavant sí, però en aquests moments està fora de lloc, i m'atreviria a dir inoportuna, degut a les circumstàncies actuals, llançar, promoure una campanya de conscienciació ciutadana, pel transplantament de ronyons, d'aquesta problemàtica, mentre no s'hagi normalitzat la situació existent quant als transplantaments. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. D. Toni Roses. Té la paraula D. Andreu Mesquida del Grup Popular. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

ANDREU MESQUIDA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El primer de tot abans d'entrar a aquesta problemàtica i fixar posicions respecte a aquesta Proposició No de Llei sobre la campanya de conscienciació ciutadana als malalts de ronyó, voldria fer, amb el permís del President, un aclariment respecte a la meua intervenció d'avui de matí. Quan la meua intervenció d'avui de matí, respecte al Butlletí d'Informació Sanitària, quan jo he dit a aquesta Cambra que el Butlletí apareixia de forma bimensual, pareix que la majoria de la Cambra, amb un to un poc irònic se n'ha rigut, i ha dit que bimensual volia dir cada dos mesos. Això no és ver; perdonin, Srs. Diputats, perquè jo he consultat el diccionari, he consultat aquí on havia de consultar, i ara els llegiré...

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Andreu Mesquida, de la lliçó; es vol constrènyer a la qüestió? Gràcies, vol continuar?

ANDREU MESQUIDA:

Em sap molt de greu que el President no em doni permís.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies... (Rialles).

ANDREU MESQUIDA:

Per fixar posicions respecte a la campanya aquesta de conscienciació ciutadana, a pesar de la magnífica exposició que ha fet el Diputat Sr. March, jo volia fer una sèrie de puntualitzacions respecte a aquesta campanya. Volia fixar una sèrie de posicions que són les que sent el Grup Popular en aquesta Cambra. Existixen, com bé ha dit el Sr. March, en aquesta Comuni-

tal Autònoma, uns 160 malalts d'enfermetat de ronyó crònics, malalts que necessiten periòdicament un tractament d'hemodiàlisi, al mateix temps que existeixen en aqueixa Comunitat Autònoma uns servicis mèdics quirúrgics, ubicats a la Residència Sanitària de la Seguretat Social que estan altament qualificats per dur a terme operacions, feliçment, operacions de transplantaments de ronyó. Esdeveniments no molt llunyans, que estan dins la memòria de tots, han creat una situació no desitjable respecte a la relació del malalt amb el metge; relació aquesta, malalt-metge, que ha aminorat, disminuït, per no dir anul·lat, la confiança mútua que hi ha entre el malalt i el metge; confiança aquesta, que és necessària, que és imprescindible per dur a terme les operacions de transplantament de ronyó feliçment i amb èxit. Per tant, degut a això, consideram que és necessari esperar un temps prudencial abans d'iniciar aquesta campanya de conscienciació ciutadana que augmenti l'oferta de ronyons a transplantar. Campanya que ha de tenir un suport divulgatiu a nivell científic i propagandístic, a la qual han de prendre part, inexcusablement, els malalts de ronyons. Per altra part, també consideram que és necessària la col·laboració imprescindible d'INSALUD, ja que l'assistència sanitària a càrrec de la Seguretat Social és fonamental per a la solució d'aquesta problemàtica i aquesta competència encara no està transferida a la nostra Comunitat Autònoma. Per tant, en nom del Grup Popular no em queda més remei que dir que nosaltres rebutjarem aquesta Proposició No de Llei. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Andreu Mesquida. Com a representant del Govern té la paraula D. Gabriel Oliver Capó.

GABRIEL OLIVER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo volia intervenir per fixar una mica la posició davant aquest problema, que nosaltres creim que és molt greu, que creim que el Sr. March ha exposat molt bé i que, a més ha exposat el problema tal com és a nivell de totes les Comunitats Europees, per exemple, o a nivell de tots els països. En el fons el tractament de l'insuficient renal és caríssim. Els Governos o les nacions no es veuen amb cor d'assumir aquest problema; li posaré només un exemple: a Anglaterra, no entren en programa de diàlisi persones de més de 60 anys, perquè és massa car. Llavors degut a això és pel que es propugna el transplantament renal. Naturalment, la campanya aquesta de conscienciació de transplantament renal és perquè la gent doni ronyons, és per adequar aquesta llei a tenir ronyons suficients per fer transplantaments, però com podem fer una campanya de conscienciació que donin ronyons si el qui ha de realitzar aquests transplantaments no està preparat? I mentre l'INSALUD no tenguí en marxa els mitjans tècnics, humans i econòmics per dur a bon fi aquests transplantaments, nosaltres creim que és molt prematur fer aquesta campanya. Fins ara els transplantaments els ha fet aquest grup de metges de Son Dureta, que jo crec que bé es mereixen un homenatge, i els ha fet «gratis et amore». Han operat les hores que fossin, del dia i de la nit, i l'INSALUD no els ha recompensat cap vegada, i són operacions que se'n van a sis hores moltes vegades. A damunt s'ha afegit aquesta problemàtica totalment emotiva d'aquests fets que s'han dit, per tant, jo crec

que sí, el dia que l'INSALUD ens digui, ho tenim preparat, tenim els mitjans econòmics, tenim l'equip que pot fer aquests transplantaments, nosaltres, juntament amb l'INSALUD o sense l'INSALUD, iniciarem aquesta campanya de conscienciació, però ara si els conscienciam i la setmana qui ve ens vénen dos amb ronyons, què hem de fer? els hem d'enviar a Barcelona; per tant és com si es fes una campanya de propaganda d'un producte per la televisió abans de tenir el mercat assortit. Nosaltres creim que estam molt d'acord amb aquesta campanya quan tenguem les possibilitats que aquesta campanya tenguí una finalitat concreta. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Don Joan March té la paraula. Disposa de cinc minuts dins la qüestió incidental.

JOAN MARCH:

Sres. i Srs. Diputats, en primer lloc, agrair les paraules que han tengut tots els portaveus dels distints grups respecte a la meua intervenció anterior. I després d'això, sí, la meua intervenció és per contradiccions, perquè veig totalment contradictori el perquè el Grup Regionalista i el Grup Popular s'oposin, igualment que el Govern, que aquesta llei sigui... que aquesta Proposició No de Llei sigui aprovada. Per què? Idò mirin, perquè si han entès bé la meua exposició jo crec que hi ha dues parts; és a dir, primera, és una campanya de conscienciació respecte a la problemàtica i per tant demanar que la gent doni voluntàriament ronyons; perquè normalment, o el noranta per cent dels casos, és perquè quan es produeixi la mort de qualcuna d'aquestes persones, els tràmits legals siguin molt més fàcils; i una altra cosa és fer dur a terme els transplantaments renals, és a dir, és prèvia una cosa de l'altra, és totalment prèvia i una cosa que, per suposat, quan s'hagi de fer un transplantament renal, si hi ha una llista, si hi ha hagut una conscienciació respecte del problema de la insuficiència renal crònica, hi haurà manco problemes; perquè, primera: si hi ha donants voluntaris és molt més fàcil, i si no hi ha donants voluntaris, però els jutges i també i els familiars del mort, del donant, estan conscienciats, hi haurà molt manco problema; jo això és una cosa, i home, i sobre tot apellaria al senyor Oliver Capó, el qual té més coneixement damunt aquest tema, que està totalment separada una cosa de l'altra; per tant, no veig cap tipus de raó sanitària perquè s'oposi que en aquests moments s'efectuï aquest tipus de campanya, és més, entre altres coses xerra de mesos; per suposat, mentre vostès coordinen amb altres administracions sanitàries, coordinen amb les organitzacions de malalts i especifiquen i preparen una campanya, passarà un temps; per suposat, bé, el temps necessari per coordinar una bona campanya per a aquest tema; per tant no veig aquest tipus de problema; és més, és més, Sr. Oliver, fa poques setmanes es va dur a terme, per ràdio, per la «Cadena Ser», me pareix que era concretament, una campanya damunt aquest tema a nivell de tot l'Estat; aquí, a les Illes Balears, amb tota aquesta problemàtica que vostès diuen que s'ha produït, que és certa, que és ver, que ha afectat l'equip sanitari que duia a terme l'equip de transplantaments de Son Dureta i, sobre tot, que crec que ha dit i que estic completament d'acord, el Portaveu del Grup d'Esquer-

ra Nacionalista, que s'ha de donar suport a aquest equip i jo concretament, com és sabut, he donat el meu suport a aquesta persona en tot moment, al cap de servei, com una persona que ha vetllat sempre perquè aquestes places es duguin a terme. Bé, idò, aquí a les illes hi va haver setenta-cinc persones que per telèfon varen cridar a Ràdio Mallorca i varen donar, es varen oferir com a donants voluntaris. És més, aquesta campanya que ha iniciat ja, unilateralment, una organització de malalts renals aquí, la Insuficiència Renal Crònica, està rebent també cridades de persones que ofereixen el seu ronyó; per tant... una cosa que s'està produint, una petita campanya que està duent una petita associació amb anuncis gratuïts en els mitjans escrits de la nostra Comunitat, no veig jo la problemàtica perquè es pugui dur a terme aquesta campanya. Jo, la veritat, crec que demanaria, al representant del Grup Regionalista i al representant del Grup Popular, que per favor reconsiderassin la seva postura i facilitassin que aquesta campanya es pugui dur a terme. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Gabriel Oliver, vol intervenir?

GABRIEL OLIVER:

Jo segueixc amb el mateix, que estic d'acord amb la campanya de conscienciació quan l'INSALUD, que diu que serà uns mesos, idò molt bé, quan l'INSALUD ens digui endavant, nosaltres endavant.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Els altres Grups volen intervenir. Idò passam a la votació d'aquesta Proposició No de Llei. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor que es posin drets, per favor. Poden seure. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició de Llei que s'aixequin, per favor. 29. No hi ha abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició de Llei per 29 vots contra 25. I si vostès ho troben passarem a descansar durant deu minuts i prosseguirem la sessió.

4.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Sres. i Srs. Diputats, Sres. i Srs. Diputats vagin ocupant els seus llocs. El punt següent és la Proposició No de Llei N.º 99/84, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista PSM i relativa al tractament de l'Autonomia de les Illes Balears a l'ensenyament. Per defensar aquesta Proposició No de Llei, a la qual s'ha presentat una esmena, té la paraula D. Damià Ferrà Pons.

D. Damià Ferrà, disposa d'un temps de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Altra vegada Esquerra Nacionalista presenta amb un sentit absolutament constructiu una Proposició No de Llei que espera, confiam que sigui així, que tenguem el suport unànime d'aquesta Cambra. Tots sabem que el nostre país té un sentiment autonòmic més aviat migrat, que el coneixement de què és l'Estatut d'Autonomia, el contingut de l'Estatut d'Autonomia, les Institucions d'Autogovern, etc., és extremadament limitat. Nosaltres, per tota una sèrie de raons socials, històriques,

no hem arribat a constituir una Autonomia després d'una pressió popular relativament àmplia; no hem estat una societat moderna i una societat desenvolupada fins fa relativament poc temps. Hem estat una societat agrària, una societat de supervivència, i gràcies a tot un procés general que s'ha produït dins l'Estat Espanyol, ens hem trobat amb una autonomia que hem tengut per la qual han lluitat unes personalitats, algunes realment extraordinàries; i per la qual havien lluitat alguns grups polítics, lamentablement, però inevitablement, perquè les societats no s'improvisen i la nostra societat no ho permetia, eren extremadament minoritaris. El resultat és que dins aquest procés de construcció d'això que se n'ha denominat l'Estat de les Autonomies, les Illes Balears es troben en les seves mans amb un Estatut d'Autonomia aprovat, amb una Comunitat Autònoma constituïda. Se celebren unes primeres eleccions, es forma aquest Parlament; comença una dinàmica autonòmica, però el ciutadà normal i corrent d'aquest país nostre de tot això en sap molt poc, per no dir gairebé res. Naturalment unes institucions sense arrels o amb unes arrels molt escasses estan exposades anar-se'n a baix a la primera ventada històrica que es produeixi. El centralisme, lamentablement, no s'ha acabat; aquests dies assistim a una penosa campanya de descrèdit contra les Autonomies impulsada des de les tribunes periodístiques i altres mitjans d'informació molt poderosos i eficaços que volen fer creure als nostres ciutadans i a tots els ciutadans de l'Estat Espanyol que les Autonomies funcionen malament, que no es justifiquen perquè no serveixen per res, que són extremadament cares i que són simplement una tribuna, un àmbit de poder d'uns determinats polítics que la gent de Madrid en diria provincians; i que per tant tot això no té realment una justificació. I confiem que després d'aquestes campanyes no venguin intents molt més seriosos de passar ja a fets i no a campanyes de descrèdit de desmuntar el que tan penosament s'ha construït, de desmuntar la nostra Autonomia. Una manera d'afrontar, de curar-nos en salut, de fer arrelar l'autonomia dins el nostre poble és sense cap dubte divulgar què és l'Estatut, quines possibilitats té, quines són les nostres Institucions i per què serveixen. Nosaltres entenem que no hem d'inventar res, com ja hem dit en altres ocasions i que el lloc allà on s'han de divulgar uns coneixements de manera sistemàtica, eficaç, etc., ha d'ésser a les institucions pedagògiques que per això estan i es financien amb doblers públics. Per això la Proposició No de Llei va en el sentit, en primer lloc, en el seu punt primer, que ens interessaria que el Govern treballàs i fes un informe i el divulgàs, de veure quin tractament rep en aquest moment l'autonomia dins els diferents centres d'ensenyament públics i privats de les Illes Balears. Creim que el balanç seria més aviat descoratjador; coneixem una mica el tema, i francament creim que la idea que se'n dona, en aquests centres d'ensenyament de l'autonomia és francament precària, marginal i no gaire afortunada, però en tot cas que s'elabori l'informe pertinent i ho veurem. I en segon lloc, una vegada conegut l'estat de com es treballa, de com s'informa de què és l'autonomia als centres d'ensenyament, ens interessaria, i proposam que aquest Parlament així ho acordi, que s'instàs el Govern de les Illes Balears a elaborar un programa d'integració als programes d'ensenyament de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes

Balears. Sabem perfectament que el Govern en aquest moment no disposa d'unes competències que li permetin agafar un pla d'ensenyament i introduir-hi els continguts de l'Estatut d'Autonomia. Ara bé, nosaltres no demanem, la Proposició No de Llei no demana que es faci això que no es pot fer estatutàriament. El Govern es dirigirà a l'organisme pertinent, si així ho acorda aquest Parlament, amb un programa determinat que sigui viable d'integració dins els programes d'ensenyament. I això no és cap adoctrinament, es tracta senzillament d'explicar que les nostres illes viuen dins una realitat autonòmica, que tenen un Estatut determinat, que tenen unes institucions determinades, i que dins aquestes institucions hi caben totes les opcions polítiques, democràtiques, que es moguin dins el marc de la Constitució. De la manera que és perfectament legítim que els programes d'ensenyament a nivell d'Estat Espanyol divulguin la Constitució Espanyola de 1978, que és la llei de lleis avui vigent, que totes les persones que surtin dels centres d'ensenyament haurien de conèixer amb profunditat, entenem que els ciutadans de les Illes Balears tenen perfecte dret que, des dels centres d'ensenyament ja des de la infantesa se'ls vagi introduint dins el coneixement del que és l'Estatut. I amb aquest sentit Esquerra Nacionalista, que ha estat acusada tantes vegades d'esser aspra i d'esser en certa manera violenta en les seves intervencions, arribat el cas no té cap inconvenient de felicitar com ja ho hem fet altres vegades els qui creim que han desenrotllat una labor positiva en aquest sentit. I tenc a la vista aquí un llibre que m'ha sorprès agradablement, impulsat pel Govern de la Comunitat Autònoma, que és l'Estatut per a tothom, allà on es parla per part d'una declaració preliminar del President Gabriel Cañellas d'una pedagogia institucional, expressió que consider particularment molt afortunada, i es parla també, amb una declaració preliminar del Conseller d'Educació i Cultura, Francisc Gilet, que per estimar les coses, els costums, les institucions és necessari conèixer-les. Nosaltres amb això estam perfectament d'acord i el que pretén aquesta Proposició No de Llei és ajudar a fer realitat aquests propòsits que es recullen a les declaracions prèvies d'aquest llibre, l'Estatut per a tothom, donà una dimensió pedagògica a l'Estatut i per tant ajudar a fer, a fer sòlida la nostra autonomia, donant-la a conèixer a tothom. Hi ha hagut una esmena que ha estat presentada per part del Grup Parlamentari Socialista al segon punt d'aquesta Proposició No de Llei. És una esmena que s'ha plantejada com una esmena de substitució. Jo agrairia al portaveu del Grup Socialista que supòs que sortirà a defensar-la que en tot cas no fos una esmena de substitució, sinó que la presentàs com a una esmena d'addició, perquè no veig per què hagi d'esser contradictòria amb el punt segon de la Proposició No de Llei que Esquerra Nacionalista ha presentat, i dic per endavant que si es presenta com esmena d'addició, Esquerra Nacionalista l'assumeix perfectament. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Damià Pons. Per defensar l'esmena té la paraula D. Tirs Pons. Disposa, Sr. Pons, de deu minuts.

TIRS PONS:

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats, Dins

l'exposició de motius que presenta en aquesta Proposició No de Llei el Grup Esquerra Nacionalista PSM hi ha una referència que creim que és molt adient a l'article nou de l'Estatut d'Autonomia, que dins la seva redacció, a pesar que a molts ens pot semblar una espècie de caixó de sastre allà on hi ha de tot, però crec que hi ha unes intencions que tots podem assumir i a la vegada hi ha una obligació per part de les institucions que formen, que comanden, o formen part d'aquesta Comunitat Autònoma, a desenvolupar una sèrie d'aspectes que valdria la pena repassar. En primer lloc l'article 9 de l'Estatut, i tots ho sabem, però jo crec que totes les ocasions són bones per recordar unes obligacions que tenim tots, parla de la llibertat, justícia, igualtat i el progrés socio-econòmic com a principis de la Constitució Espanyola, i després parla de la possibilitat i l'obligació que tenen les institucions de potenciar la participació dels ciutadans dins la vida política, la vida cultural, la vida econòmica i la vida social. Açò no pot ser mai solament una declaració d'intencions, sinó que les institucions tenen obligació, el Parlament, el Govern, també els Consells Insulars, a fer possible que aquesta participació dels ciutadans sigui de ver, no sigui només una participació amb una democràcia formal allà on després d'haver enès un vot, aquí ja acaba tot el compromís d'un ciutadà davant el projecte autonòmic, que s'ha d'entendre sempre com un projecte dinàmic i no com a una organització política administrativa que després de la promulgació de la llei o de la publicació de la llei dia primer de març de l'any passat aquí s'ha acabat. Igualment i aquest també és un punt que reflexa aquest article 9 de la Constitució que a vegades no ens recordam d'ell, diu que inspirarà la funció del poder públic en el sentit de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera, així com les peculiaritats de cadascuna d'elles com a vincle de solidaritat de totes les illes. Per tant, l'Estatut d'Autonomia parteix d'un fet evident, i és que partim de pobles diferenciats, encara que tinguin moltes coses en comú i que tinguin una voluntat comuna de fer un camí cap al futur, però partim d'uns pobles que històricament i també socialment i econòmicament estan diferenciats per causes que moltes vegades, encara que siguin modernes, no les podem determinar, han succeït i són aquí, i açò no és dolent, açò jo crec que és bo i creim també que col·labora a la riquesa d'aquests pobles que formen part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquí és ver que no partim o no tenim un Estatut d'Autonomia partint d'un clam popular que hagi demanat autonomia per a les Illes Balears, és a dir, no tenim un sentiment nacionalista arrelat com hi pot haver a altres Comunitats Autònomes, com podrien esser les que tots sabem i sempre ens referim a les mateixes, sinó que ha estat un Estatut d'Autonomia allà on els Grups Polítics, que en el seu moment van determinar o van creure que seria bo, més eficaç i donaria unes respostes millors als problemes que tenen plantejats les nostres illes, els podríem donar una solució millor si era a través d'un Estatut d'Autonomia, però aquest Estatut d'Autonomia i aquest funcionament no ha estat assumit i això ja ho ha dit i ho ha dit prou bé el Portaveu d'Esquerra Nacionalista que no era un sentiment compartit. Per tant aquí a vora hi ha un repte per donar contestació i aconseguir entre tots que els

pobles de les illes és a dir, el ciutadà de les Illes Balears, cregui per l'eficàcia i pel que es faci des de les instàncies de Govern i des de les institucions tot el possible per creure, perquè sigui ver que aquesta eficàcia, aquesta millor administració dels diners públics, perquè la resposta als problemes que avui té plantejats aquesta societat sigui possible, sigui bona, sigui eficaç; i a partir d'aquí a la millor sí que aconseguirem que els ciutadans creguin en aquest projecte polític administratiu que avui té plantejat les nostres illes. Ara bé, per tant nosaltres creim que s'ha de plantejar l'Estatut d'Autonomia o l'Autonomia de les nostres illes com una profundització de la democràcia. Aquesta separació que hi ha entre el ciutadà i les institucions autonòmiques no és bona ni per al ciutadà, ni per a les institucions, ni per al futur que pugui tenir l'autonomia a les nostres illes. És cert, i ja ha estat dit que hi ha un desconeixement de l'autonomia, del que és l'autonomia, hi ha un desconeixement del que és l'Estatut i del sistema de funcionar i del que són i signifiquen les institucions que regeixen aquesta autonomia. Per tant, si açò és així, pensar que perquè estigui reflexat a l'Estatut aquesta possible solidaritat entre les illes que formen part d'aquesta Comunitat seria utòpic perquè només estàs escrit, si just està escrit no vol dir res, han de ser precisament els ciutadans de totes les illes que en funció de l'eficàcia i del que es faci des de les instàncies de Govern senti de cara al futur la necessitat o se senti formant part d'una Comunitat Balear i se senti solidari amb els problemes que pateixen o que tenen els pobles d'Eivissa, de Formentera o de Mallorca o de Menorca, és igual, açò és un camí llarg, açò és un camí llarg, que no pot venir a través d'una declaració institucional o una celebració esporàdica o per una manifesta voluntarietat emesa per qualsevol dels que formam part l'aquesta Cambra, sinó per una feina concreta. Per tant, per superar aquest estat de coses creim que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'emprendre certes accions i aquestes accions que pugui emprendre per millorar aquesta relació que hi ha entre el ciutadà i les institucions de la Comunitat Autònoma tindrà segurament el suport de totes les altres institucions, també del Parlament i també dels Consells Insulars. Si el Govern de la Comunitat Autònoma té voluntat de fer aquestes accions que promoguin dins el ciutadà aquesta especial sensibilitat i el coneixement no solament de l'Estatut, sinó també del funcionament de les Institucions, crec que hi sortirem guanyant tots. I amb aquestes actuacions el Grup Socialista hi veu dos nivells diferenciats. A un nivell hi hauria el ciutadà, el ciutadà fet, major d'edat, que ha superat en certa manera els nivells d'escolaritat obligatòria o fins voluntària que hi ha establerts, i que té l'obligació, perquè ho diu l'Estatut de promoure la possibilitat de participació d'aquest ciutadà dins la presa de decisions, d'assumptes que l'afecten, que l'afecten directament, perquè hem de creure que l'autonomia només es pot entendre com una profundització del procés democràtic, perquè la democràcia no només s'aconsegueix quan tenim una Constitució, quan hi ha unes lleis que ens governen i possibiliten l'emissió d'un vot, dins un període determinat o fins de poder emetre lliurement l'opinió crítica, i amb açò no vull dir ni constructiva ni destructiva, senzillament una crítica que pugui fer qualsevol ciutadà, les persones que estan formant part de qualsevol òrgan de Govern o dins qualsevol institució. Si és ver que la demo-

cràcia és aquest Govern del poble, pel poble i amb el poble, açò en certa manera ja delimita que és un procés dinàmic, és un procés democratitzador, no és una democràcia aturada, sinó que hem de possibilitar de cada vegada més que els ciutadans coneguin i participin en les discussions i en les preses de decisions dels assumptes que li són propis. Per una altra banda, seria a un segon nivell, hi ha el tema de les escoles. Si aquest procés és llarg i no està consolidat, si aquest procés ha començat ara, i deim que hi ha una separació entre el que sent el ciutadà i el que fan les institucions i el que és l'autonomia, hem de pensar en un període d'adaptació i de poder atracar els nous ciutadans a aquesta autonomia, perquè de cada vegada es faci més ver, una veritat que hauríem d'assumir tots i crec que tots l'assumim, i és que les diferències que hi hagi entre els administrats i els qui administren siguin cada vegada menors, que siguin diferències ideològiques, però que no hi hagi la separació absurda que no volem, jo crec que ningú d'aquí, entre els administrats i els qui administren actualment. Per tant nosaltres veim bé la proposta no de llei que presenta Esquerra Nacionalista. La veim bé i hem presentat efectivament una esmena de substitució i l'han presa, i deman permís al Sr. President, que seré el més breu possible, perquè crec que és molt important per què és que l'hem feta de substitució; l'hem feta de substitució perquè hi ha un problema dins la solució del que vostès proposen. El problema és com es fa aquesta aplicació. Perquè hi ha el perill de convertir aquest estudi que vostès proposen o la integració dins els programes d'ensenyament obligatori o voluntari, hi ha un problema de com es fa, no podem convertir l'estudi de l'Estatut d'Autonomia o el coneixement de l'Estatut d'Autonomia en una nova assignatura. Per açò proposàvem que en lloc de fer una nova assignatura que sempre hi havia el perill, perquè no està especificat, només parla d'integració dins els programes d'ensenyament, hi havia un escaló intermedi que a nosaltres ens semblava que estava buit, una part molt important d'aquesta sensibilització que hi ha d'haver dins les escoles i que està en funció del que facin els ensenyants; i als ensenyants hi ha mecanismes per arribar-hi. No pot ser que en aquests moments hi hagi ensenyants que perquè tenen una sensibilitat o una preparació especial ensenyin l'Estatut d'Autonomia o expliquin el fet autonòmic de les nostres illes perquè volen, perquè ho senten, i açò és un nombre, i estic d'acord amb vostè, que és molt minvat. Anem a obrir el ventall, hi ha escoles d'estiu, hi ha possibilitats des de la Comunitat Autònoma per emprendre una acció per sensibilitzar els ensenyants que en definitiva són els responsables...

PRESIDENT PARLAMENT:

Vagi acabant, vagi acabant, D. Tirs, vagi acabant.

TIRS PONS:

Si, Sr. President. Açò era la causa i no una altra d'haver presentat aquesta esmena de substitució. Si ens hem de dirigir únicament i exclusivament als infants, als alumnes, depèn moltíssim, i vostè ho sap, vostès ho saben, de qui l'apliqui, que l'Estatut d'Autonomia es pugui convertir, i jo no ho vull, en una altra maria. Creim que seria més adient que fos, fossin el professorat, després d'una campanya de conscienciació, que explicàs l'abast d'aquest Estatut d'Autonomia, d'aquesta Autonomia que tots volem. De totes maneres si vós-

tès posen com a condició que sigui una esmena d'addició, no crec que per part del Grup Socialista hi hagi inconvenient per així admetre-la. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Tirs Pons. Don Damià Ferrà, per si accepta o no accepta l'esmena.

DAMIA PONS:

Senzillament direm que acceptam l'esmena, com a una esmena addicional perquè creim que no està en contradicció amb el punt segon d'aquesta Proposició No de Llei. Si per cas després ja acabaríem el debat.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Els altres Grups que vulguin intervenir... Com a Govern?

FRANCESC GILET:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc agrair les paraules del Sr. Pons Pons, quant a la labor del llibre «l'Estatut per a tothom». I d'altra costat manifestar que per part del Govern no hi ha cap inconvenient en acceptar aquesta Proposició No de Llei, per quant ve a representar un suport al que ha fet el Govern fins ara. És a dir, que fa incidència a una sèrie de punts que ja s'estan duent a terme, s'han començat o poden estar a punt d'acabar. Pel que fa referència a l'apartat a), efectivament, a final de l'any passat es va fer una petita enquesta, molt ràpida, s'ha de dir, a diferents col·legis, per veure quin era l'estudi que es fei de l'Estatut d'Autonomia. El resultat va ésser sumament negatiu. Davant això es va prendre la decisió, ja a posteriori, d'iniciar l'edició d'aquest llibre, «L'Estatut per a tothom», del qual se n'han editat catorze mil llibres, a fi de fer arribar als allots el que representa l'Estatut d'Autonomia, el que representa l'Autonomia; quines són les seves, les possibilitats, i quines són les realitats actuals quant a institucions i altres. És a dir, és donar a conèixer, com es manifesta al començament a la presentació del llibre, és donar a conèixer el nostre Estatut a tots els allots. Quant a l'apartat b), hem de dir que això també s'està fent; com vostès deuen tenir coneixement la Comissió Assessora en política lingüística, ha creat unes subcomissions que estan preparant uns programes, uns nous programes per a l'ensenyament de la llengua i la cultura de les Illes Balears; dins aquest concepte cultura hi haurà, supòs, i així està plantejat, l'estudi de l'Estatut d'Autonomia, no com una assignatura més, els allots ja van sobrecarregats. Ara bé, això representa acceptar exclusivament la terminologia que s'utilitza, és a dir, instar el Govern de les Illes Balears a elaborar un programa d'integració, és a dir, a l'elaboració del programa, essent així que com vostès saben no tenim competències per integrar aquest programa dins el pla general d'estudis. Una vegada que aquest programa estigui elaborat, aquest nou programa de llengua i cultura estigui elaborat, haurem de donar les passes necessàries perquè l'entitat, en aquest cas entenc el Ministeri d'Educació competent, ens doni lloc a fer aquesta integració definitiva. Quant a l'apartat que serà c) ja per addició, efectivament, una de les primeres coses que, un dels primers aspectes de què se'n va adonar el Govern, després de la seva presa de possessió, aproximadament el mes de juliol, va ésser la circumstància

del poc sentiment autonòmic del nostre poble. D'aquí ve la necessitat que es va establir d'iniciar el que es ve anomenant com una campanya de divulgació de fet autonòmic. Dins aquesta campanya de divulgació del fet autonòmic, que vaig tenir el gust d'explicar fa un parell de dies, es planteja la possibilitat que als mestres es vagi a aquesta formació i aquesta sensibilització de cara al fet autonòmic i al nostre Estatut d'Autonomia. Per aquestes tres raons i per fi per totes les altres que s'han donat i entenen que, efectivament, està dins la línia d'actuació del Govern, no tenim cap inconvenient de donar recolzament a aquesta Proposició No de Llei. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Gilet. Vol contestar al Govern, D. Damià? Disposa d'un temps de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Afortunadament sembla que hi haurà unanimitat en l'aprovació d'aquesta Proposició No de Llei. Som perfectament conscients de diferents aspectes que s'han apuntat a través del Portaveu del Grup Socialista, Sr. Tirs Pons, i no es tracta, i no voldríem que fos així en absolut, d'introduir a les escoles una nova maria, una nova assignatura, sinó cercar, nosaltres no deim com s'ha de fer, això ja és una altra qüestió, que aquest contingut de l'Estatut, els fets estatutaris i els fets institucionals d'autogovern arribin a les nostres escoles, i no precisament d'una forma marginal sinó que formin part dels programes d'educació dels nostres infants. Sabiem perfectament que el Govern no té competència en aquesta matèria, per tant únicament pot elaborar un programa i no està en les seves mans assegurar que es pugui executar plenament, precisament per aquest buit competencial. Però sí li vull dir, i amb això és un compromís de cara al futur, que Esquerra Nacionalista, que va lluitar, quan s'elaborava aquest Estatut, per un Estatut de màximes competències allà on l'ensenyament formàs part de les competències d'aquest Govern Autònom, d'aquesta Comunitat Autònoma, arribat el cas de sol·licitar la transferència en matèria d'ensenyament, comptarà plenament amb el nostre suport, sempre entenent que esperam que se'n faci ús d'aquestes competències, si arriben, en un sentit positiu, constructiu i que un dels elements que s'introduiran al seu moment, quan el Govern ja tenguí les eines a les seves mans, serà la defensa i la divulgació de la nostra Autonomia. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Els altres grups que vulguin intervenir. Pel Grup Regionalista, D.ª Maria Antònia Munar té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

MARIA ANTÒNIA MUNAR:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. El Grup Regionalista vol dir simplement per fixar postures que creim que a la Proposició No de Llei d'Esquerra Nacionalista, quant al seu apartat primer que diu «Sol·licitar al Govern l'elaboració i presentació en el termini de sis mesos d'un informe del tractament de l'autonomia a les Illes Balears», nosaltres creim que tot el que sigui conèixer el tractament de l'autonomia i al mateix temps de les institucions que l'envolten és sempre bo

i estam totalment d'acord. Ara bé, a l'apartat segon, si bé estam d'acord en donar-li suport perquè sembla que és el sentit de tota la Cambra creim que realment elaborar un programa d'integració en els programes d'ensenyament quan no podem integrar-lo realment no serveix de molt; no obstant, cara al que pugui passar al futur, el recolzarem també. I també l'esmena addicional del Grup Socialista, que creim que és realment la que farà que l'Estatut d'Autonomia es pugui conèixer, perquè és a través de l'ensenyament dels ensenyants del que és la nostra autonomia i les nostres institucions que podrem fer que els Estatuts siguin coneguts per tots els mallorquins, menorquins i eivissencs. Res més, simplement dir que la postura del Grup Regionalista serà de suport a aquesta Proposició No de Llei. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sra. Maria Antònia Munar. Acabat el debat passarem a la votació. Sra. Secretària, vol fer lectura d'aquesta Proposició No de Llei, als apartats a), b), i c). Com quedaria?

CATALINA ENSEÑAT:

Proposició No de Llei. El Parlament de les Illes Balears acorda: a) Sol·licitar del Govern l'elaboració i presentació en un termini de sis mesos d'un informe sobre el tractament que l'autonomia de les Illes Balears rep avui dins l'ensenyament. b) Instar el Govern de les Illes Balears a elaborar un programa d'integració, en els programes d'ensenyament de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. c) Instar el Govern de les Illes Balears a elaborar un programa de formació i sensibilització dels ensenyants sobre el fet autonòmic i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

5.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei que s'aixequin, per favor. Queda aprovada per unanimitat. I passam al punt següent, que és la Proposició No de Llei Núm. 115/84 presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a l'aprovació per part del Parlament dels projectes d'inversió que amb càrrec al Fons de Compensació Interterritorial presenta la Comunitat Autònoma al Govern de l'Estat. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula pel Grup Socialista D. Josep Alfonso Villanueva. Disposa, Sr. Diputat, de deu minuts.

JOSEP ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies. Sres. i Srs. Diputats. Finalitzat l'anterior període de sessions, es va originar un debat públic sobre el problema, greu problema, important problema de les transferències de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Balears, que es va centrar fonamentalment a les valoracions del cos efectiu i a la cessió de tributs. Aquesta situació i sobretot la discussió pública d'aquest problema o aquests problemes no varen quedar gaire clares; el Grup Parlamentari Socialista va demanar un debat en aquest Parlament mitjançant prèvia comunicació del Govern per discutir aquest tema, debat que fins ara el Grup Popular no ha volgut que tengués lloc, no ha volgut dur a aqueix Parlament. Així de moment s'escamoteja a la Cambra que conegui els esforços suposats que fa el Govern de la nostra Co-

munitat Autònoma i les greus, també suposades, dificultats que troba en la negociació amb el Govern Central. Nosaltres esperam encara que el Grup Popular, el Govern del Grup Popular consideri la nostra proposta i duguí a aqueix Parlament una comunicació per poder debatre a fons els temes de transferències, costos efectius, etc., i el poble de les nostres illes, a través d'aqueix debat, pugui conèixer les dificultats o no que té la Comunitat Autònoma per accedir a un més ample autogovern. Malgrat això, i esperam que aquesta situació no sigui, no s'allargui de més, nosaltres, si el Grup Popular no du aquesta comunicació al Parlament, pensam de forma parcial, de forma puntual dur aquests temes a debat perquè així aqueix Parlament els conegui, no a través, com seria lògic, d'una comunicació del Govern, sinó a través de propostes, interpellacions, etc., que faci el Grup Socialista. La Proposició No de Llei que proposam aquí té a veure amb tota la problemàtica de transferències i especialment, com diu el mateix títol, amb la problemàtica d'inversions en aquesta Comunitat Autònoma. És conegut que el Fons de Compensació Interterritorial és el major, la major quantitat de diners que arriba a la Comunitat Autònoma per a noves inversions. De moment encara, en aqueix Parlament no s'ha debatut quins seran aquests projectes d'inversions per a l'any 1985, després explicarem per què, i hi ha molt poc temps per debatre-ho. Nosaltres voldríem que en aquest Parlament els dos mil dos-cents catorze milions que són de l'any vuitanta-quatre, suposam xifres parelles o més grosses normalment a l'any vuitanta-cinc, es debatin quant a projectes d'inversió en aquesta Cambra. Com és lògic no voldríem centrar, és a dir, que es desviàs la discussió a una major o menor quantia d'aqueix fons o si és justa o no la distribució perquè creim que no és tema d'aqueix debat, podria esser tema d'un debat posterior; és tema, òbviament, i ho ha estat aquests dies passats, del debat del Congrés de Diputats, o en tot cas, d'un seminari d'estudis. Ara en aquests moments, tema d'aquest debat, si està ben feta o mal feta la llei del Fons de Compensació Interterritorial. Jo voldria fer una descripció, i res millor que la llei del Fons, de com és el procediment de les inversions que es realitzen amb aquest fons. Dic que com és el procediment legislatiu, si després hi ha altres dificultats nosaltres no hi hem d'entrar, o crec que no hi hem d'entrar, per això estan les negociacions, la legislació diu, i permeteu-me que ho llegeixi en castellà, l'article 7 de l'avantprojecte, ara ja llei del Fons de Compensació Interterritorial, diu: «Los proyectos de inversión que deban financiarse con cargo al Fondo de Compensación Interterritorial se decidirán de común acuerdo por la Comunidad Autónoma y la Administración Central del Estado, según la distribución de competencias existente en cada momento, siguiendo en su caso las directrices del programa de desarrollo regional» —aquí hem de fer un incís, que la mateixa llei preveu que abans de 1987 cada Comunitat Autònoma, unes abans, i totes abans de 1987 han d'haver elaborat un programa de desenrotllament regional— «y en coordinación con el resto de las inversiones públicas que se vayan a realizar en el ámbito territorial de la Comunidad Autónoma. Dicho acuerdo deberá alcanzarse no más tarde del primero de mayo de cada año respecto de los proyectos a ejecutar durante el año siguiente; a este fin y con la antelación suficiente a esta fecha el Gobierno facilitará a las Comunidades

Autónomas la informació corresponent a las inversiones públicas que vaya a ejecutar a su cargo en los respectivos territorios». L'explicació no importa donar-la, és lògic que aquests projectes d'inversió es coordinen amb els projectes generals d'inversió de l'Estat i es coordina a través de propostes que fa la Comunitat Autònoma, però diu més aquest article 7, el seu punt tres diu: «Los proyectos de inversión a que se refiere el número anterior deberán presentarse ordenados de acuerdo con las preferencias de la Administración responsable». En el Pressupost de 1984 s'estableixen quines seran les inversions que, amb càrrec al Fons ambdues administracions segons les competències que tenen, si em permeten els Srs. Diputats les llegiré breument. En projectes de competència Estatal, a Educació i Ciència es destina la quantitat de quatre-cents trenta-un milions de pessetes. A Agricultura, Pesca i Alimentació, IRIDA, quatre-cents vint-i-dos milions; ICONA vint-i-set milions. Entre Esport, Turisme i Comunicacions, a infraestructura de transport setanta-set milions de pessetes. Total projectes de competència estatal, nou-cents cinquanta-vuit milions de pessetes. Projectes de Competència Autònoma, amb Agricultura i Pesca, cent nou milions; Sanitat i Seguretat Social dos-cents quaranta-set milions; Educació i Cultura setanta-quatre milions; Obres Públiques, Urbanisme i Ordenació del Territori sis-cents tretze milions de pessetes; Turisme cent set; Interior cinquanta-cinc; Economia i Hisenda cinquanta. És obvi que aquesta Cambra no tenia coneixement, salvat per lectura del pressupost general de l'Estat, d'aquestes assignacions pressupostàries d'inversió. Allò lògic és que de cara a l'any que ve, aquestes consignacions són de l'any 1984, seguint la forma com diu la llei que s'ha de fer, s'havien d'haver presentades abans del mes de maig i lògicament no existia el Govern de la Comunitat Autònoma, existia un Govern preautonòmic. De cara a 1985, dic, hauríem de saber, hauríem de saber clarament quin ordre de prioritats presentarà, quant als projectes d'inversió, el Govern de la Comunitat Autònoma, quines consignacions aniran a aquest ordre de prioritats i, en definitiva, hauríem de veure aquest Parlament, que no sigui només el Govern de la Comunitat Autònoma o una Conselleria, això no ens importa, qui decidesqui, els dos mil tres-cents, poden ésser quatre-cents, milions de pessetes de nova inversió que es faci en aquesta Comunitat. Perquè ens estam demanant o ens haurem de demanar, si no és així, que quin tipus de política econòmica realitza el Govern del Grup Popular o d'Aliança Popular en aquesta Comunitat Autònoma, si no sabem les inversions o almanco l'ordre de prioritats i és possible que l'Estat després li digui negociam que no o que sí, això ja ho veuríem, però si ho sabríem. Quina política econòmica vol fer la Comunitat Autònoma si pràcticament el cinquanta per cent del seu pressupost són inversions noves que no passen pel control d'aquest Parlament, quina funció té aquest Parlament, que no hem d'oblidar que els Parlaments estan creats pel control de la despesa pública, precisament per això; la primera funció del Parlament és controlar els pressuposts. Si totes aquestes o part, o la major part d'aquestes inversions no passen pel control parlamentari, vull fer un petit incís perquè es pot dir que si passen pel control parlamentari o que certes partides passen pel control parlamentari, vull recordar que en els pressuposts de l'any 1983 hi havia vint-i-vuit milions del Fons de Compensació In-

terterritorial a disposició del Govern de la Comunitat Autònoma, i se'ns va dir, se'ns va dir a Comissió i se'ns va dir aquí, que eren partides finalistes; òbviament que eren partides finalistes, i si hi ha sis-cents o nou-cents o mil dos-cents milions de competència de la Comunitat Autònoma seran partides finalistes, perquè les inversions dels projectes s'hauran coordinat amb l'Estat, i hauran quedat d'acord amb l'Estat i no es podran variar, entre altres coses perquè hi ha control de l'Estat, com després diré, que no permet variar-los. Voldríem saber, lògicament, crec que aquest Parlament, i el poble de les illes, voldria saber per què es fan uns projectes, per què s'inverteix a unes coses, per què es rebutgen uns altres projectes o uns projectes anteriors de l'Estat, per què hi ha un traspass d'inversions de l'Estat a la Comunitat Autònoma; per exemple, podríem demanar què ha passat, què va passar amb el I.P.P.V. que només es destina quant a projectes de la Comunitat Autònoma vint-i-vuit coma dos milions de pessetes, i deixa a l'aire, encara que després s'hagi arreglat, uns projectes de promoció de vivenda social dels Ajuntaments, la programació de l'Estat era, pareix, pareix, uns sis-cents cinquanta milions, han quedat amb vint-i-vuit, que han passat a distribució d'altres Conselleries o altres projectes, d'acord, a la millor no hauríem de pensar malament i no hauríem de pensar que això es fa per raons tan, no voldria dir tan poc polítiques o tan massa polítiques que els projectes d'inversió per promoció de vivenda es fan amb col·laboració dels Ajuntaments, i jo crec que aquí no importa dir res més, el major Ajuntament de les illes és el de Palma. Allò lògic és que si aquests projectes s'haguessin discutit i aprovat en aquest Parlament, aquestes preguntes, aquestes suspicàcies que podríem tenir o que podem tenir no existirien i tots, el poble de les illes i els seus representants, sabrien cap on es dirigeixen les opcions inversores del Govern de la Comunitat Autònoma, d'aquesta Comunitat Autònoma, i podríem discutir-ho i fer un ordre de prioritats. Veig que s'encén el llumet i volia informar, però ja ho diré i no ho llegiré, volia informar a la Cambra, detallats, quins són aquests projectes d'inversió que la Comunitat Autònoma farà l'any 1984 amb càrrec a aquest fons. Els informaré que estan a disposició als pressuposts generals de l'Estat detallats, jo crec que el Conseller d'Economia i Hisenda les se sap perfectament i no hi haurà cap problema perquè la Cambra les conegui. Però voldria entrar només en una altra cosa ja per acabar, i és la següent: la Llei del Fons preveu que aquests diners, aquestes inversions estaran molt controlades, estaran controlades per les Corts Generals i estaran controlades pel Tribunal de Comptes. I preveu que aqueix control es farà prèviament a través del Pressupost General de l'Estat, porteriorment a través del seguiment del projecte d'inversió. Nosaltres ens demanem si no s'aprova aquesta Proposició No de Llei, que no té més objectiu, altre objectiu més, que que aquesta Cambra discuteixi en el futur les inversions que es fan a la Comunitat Autònoma, almanco les que proposa la Comunitat Autònoma per negociar amb l'Estat, resultaria la cosa tan curiosa com que un Diputat d'Àvila o de León o de Catalunya, podria decidir sobre les inversions de la Comunitat Autònoma de les Balears i els parlamentaris de les Illes Balears no podrien ni conèixer quins són els projectes d'inversió d'aquestes illes. Per això demanam que, Sr. President, un mo-

mentet i acab ja, demanam el vot unànimе d'aquesta Proposició No de Llei, perquè creim que interessa no només al Grup Socialista, al Grup d'Esquerra Nacionalista o al Grup Regionalista, sinó que també interessa al Grup Popular; tot el que sigui transparència, tot el que sigui claredat, amb les accions del Govern de la Comunitat Autònoma fa caminar l'Autonomia d'aquestes illes; amb aquesta esperança esperam el vostre vot. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, Sr. Diputat. Aquesta Presidència ha examinat la documentació i veu que hi ha una esmena d'addició, ens imaginam que discutim el dictamen inclosa aquesta expressió.

JOSEP ALFONSO VILLANUEVA:

Exactament, l'esmena d'addició és una esmena de claredat perquè la Comunitat, és a dir, es va deixar, es va parlar només de projectes de l'Estat i lògicament eren projectes de l'Estat i de la Comunitat Autònoma.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Com a membre del Govern D. Tòfol Soler té la paraula.

CRISTÒFOL SOLER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc vull dir al Sr. Alfonso que no passi pena, no es preocupi, el període de sessions que estam ara fa poc que s'ha iniciat, el debat sobre les transferències procurarem que es produeixi el més ràpidament possible i crec que serà a més un debat molt substanciós. Entrant a la qüestió plantejada avui aquí pel Grup Parlamentari Socialista, consistent que el Govern de la Comunitat Autònoma remeti anualment al Parlament per a la seva discussió en Comissió i Ple, prèviament a la seva remissió al Govern de la Nació, els projectes d'inversió que amb càrrec al Fons de Compensació Interterritorial hagin d'esser executats per l'Administració Central juntament amb el de prioritats d'elecció, al qual s'hi ha afegit posteriorment el de les inversions que hagin d'esser executades per la pròpia Comunitat Autònoma, aquesta qüestió almanco en el primer punt ha d'esser analitzada tant en quant a la seva viabilitat jurídica, com a la seva viabilitat tècnica. Pel que l'àmbit jurídic pertoca, hem d'esser conscients que el marc normatiu és molt recent, no fa gaire dies i després de moltes peripècies legislatives es va aprovar la Llei del Fons de Compensació Interterritorial. Conjuntament amb ella, i d'això hem d'esser conscients, la normativa del Fons es veu complementada amb el contingut de la vigent Llei de pressuposts generals de l'Estat per a 1984, i també amb les recomanacions sobre la coordinació de la política d'inversions públiques a realitzar a l'exercici de 1985, que en aquests moments estan en període de discussió en el si del Consell de Política fiscal i financera. D'acord amb aquesta normativa el procés de prioritització i selecció dels projectes d'inversió a executar amb càrrec al Fons de Compensació Interterritorial es realitza al si del Comitè d'Inversions Públiques, com a òrgan de què disposa el Govern Central per a la programació d'inversions, sense que prèviament hagin d'anar a les Corts. I si bé és cert que, de conformitat amb les recomanacions del Consell de Política Fiscal i Finance-

ra, les Comunitats Autònomes poden suggerir a l'Administració Central la inclusió en la programació de projectes corresponents a competències no transferides, i que per tant continuen essent executades per part de l'Administració Central, no ho és manco que donat el caràcter estrictament administratiu que l'Administració Central ha donat a tot el procés, al qual, la més alta instància és el Comitè d'Inversions Públiques, integrat orgànicament a l'àrea econòmica del Govern Central, no hi té encaix una possible participació de l'òrgan legislatiu de la nostra Comunitat Autònoma, que difícilment, que difícilment pot admetre el simple paper de suggeridor de projectes a un Comitè del Govern Central, i que amb la hipòtesi més que probable que ves rebutjades les seves suggerències, es veuria compromès amb una postura notablement desairada. Semblant conclusió s'obté, i no podria ésser d'altra manera, per quant el Govern Central ha rebaixat la funció de programació de les inversions públiques a uns nivells purament administratius a la llum de l'article 22 de la Llei de Pressuposts Generals de l'Estat per a 1984, que complementa la normativa del Fons, que admet la substitució d'uns projectes d'inversió per uns altres mitjançant un simple acord entre el Comitè d'inversions públiques i la Conselleria competent de la corresponent Comunitat Autònoma. La inclusió del Parlament Autònom en aquest procés resulta també inviable des d'aquesta perspectiva administrativa, imposada, repetesc, pel Govern Central. Ara bé, si aquests condicionants processals són a nosfres judicis importants, encara ho són molt més per desgràcia els condicionants tècnics, que han estat repetidament denunciats pel Govern Autònom davant el Govern Central i que converteixen en pura fantasia la possibilitat de suggerir projectes competencials de l'Administració Central a executar per aquesta amb càrrec al Fons. I això per la simple raó que en la dotació anual prevista per Balears no podrà tan sols atendre's les obres, ja compromeses, de competència de la Comunitat Autònoma i molt manco encara les de l'Administració Central. El problema és d'extrema gravetat i per això fou plantejat ja de forma expressa pel President de la Comunitat Autònoma a l'entrevista que mesos passats tingué amb el President del Govern de la Nació, sense que a hores d'ara s'hagi produït resposta. M'agradaria dur a l'ànim del Parlament en general i del Grup Socialista en particular la gravetat d'aquesta situació, encara que tenc, que em tem que a tenor de la Proposició plantejada avui pel Grup Socialista, aqueix està molt lluny de conèixer el problema o ha d'admetre's que deliberadament pretén ignorar-lo. Per desgràcia les xifres demostratives del col·lapse de la inversió pública a Balears com a conseqüència de l'aplicació del Fons de Compensació Interterritorial són contundents i irrefutables. No entrarem, perquè vostè mateix ja ho ha exposat, en el volum del Fons de Compensació corresponent a Balears per a 1984. Ara bé, el que si podem dir és que donat el volum de competències ja assumides, a les quals hem d'afegir les d'assumpció imminent en matèria de carreteres, vivenda, IRYDA i ICONA, els projectes d'inversió ja compromesos en aquests moments, ja compromesos, i en vies d'execució o almanco que s'han iniciat per part de l'Administració Central per a l'any 1985, segons les seves pròpies dades, pugen a tres mil nou-cents trenta-dos milions de pessetes només en matèria de carreteres, vivenda i agricultura.

Aquesta xifra de projectes d'inversions compromesa en aquests tres sectors, supera, com es pot entendre bé, l'assignació previsible del Fons per a l'any 1985. Quins recursos quedaran per assignar? Absolutament cap; no ja aquest Parlament, ni tan sols el Govern Autònom podrà decidir a l'any 1985 l'inici de cap projecte nou de la seva competència i més encara suggerir nous projectes, competència de l'Administració Central, la qual cosa, al nostre judici, fa inviable aquesta Proposició No de Llei. Pel que pertoca al Fons de Compensació de l'any 84 i en relació a les competències que seran, millor dit, a les inversions que seran executades per part de l'Administració Autònoma, no dubti el Sr. Alfonso que aquestes vendran incloses dins el projecte de llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma per a l'any 1984, i precisament aquest serà el moment on haurèm de debatre aquestes inversions, no ara, perquè sinó el que aconseguiríem seria fer dos debats pressupostaris, un sense comptar el Fons i l'altre comptant el Fons. Crec que amb aquests arguments, o almanco ho he intentat, hauré pogut convèncer la Cambra i en nom del Govern deman que sigui rebutjada aquesta Proposició No de Llei. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula D. Josep Alfonso Villanueva. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

JOSEP ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, jo de vegades m'espant perquè altra vegada no se'ns ha contestat al que nosaltres hem dit, no s'ha contestat ni a la Proposició de Llei ni a l'exposició que hem fet d'aquesta Proposició No de Llei. Se'ns ha dit que no hi havia viabilitat jurídica per uns procediments que són anteriors a la Llei del Fons de Compensació Interterritorial. Jo voldria, no ho he llegit abans, llegir ara l'article 11, perquè ens ha dit que tot és el Consell de Política Econòmica Fiscal; bé, aquí diu, article 11; Llei, és Llei en aquests moments, «El control parlamentario de los proyectos de inversión financiados con cargo al Fondo de Compensación Interterritorial tanto si se trata de los efectuados por la Administración Central como por la Autonómica, se llevará a cabo por las Cortes Generales y por las Asambleas legislativas de las respectivas Comunidades Autónomas». Bé si el control s'ha de dur per aquesta Assembla allò lògic és que conegui què és que ha de controlar, em pareix a mi, i diu «Proyectos de inversión financiados con cargo al Fondo tanto si se trata de los efectuados por la Administración Central como por la Autonómica». Per tant, jo, viabilitat jurídica, la hi veig tota, i crec que la llei és bastant clara. Lògicament, si fan el control els Diputats de les Corts Generals, el faran perquè hauran aprovat prèviament un pressupost general de l'Estat que hi haurà aquestes inversions, i això ja ho hem dit; i hi haurà a través d'acords entre la Comunitat Autònoma i el Govern de l'Estat. Que aquests acords siguin difícils, estupend, estupend o no. Dolents? Val, són difícils aquests acords, però el que no pot negar el Govern de la Comunitat Autònoma, aquest Govern no pot negar a aquest Parlament que com a mínim ha de conèixer, ha de conèixer què és el que el seu Govern presenta com a projectes d'inversió. Després explicarà a la Cambra que no els hi han acceptat, i nosaltres, tota la Cambra, tindrà bastant

més força que aquest Govern per protestar si creim que hem de protestar. El mecanisme que ens ha dit de les inversions ja previstes, i és un incís perquè no va dins la discussió, de les inversions ja previstes per l'Estat per a l'any 1985, jo voldria suposar, crec que serà així, ja ho veurem en el pressupost del 85, que són inversions de l'Estat i inversions amb càrrec al Fons, perquè crec, pens, que el Govern de l'Estat voldrà complir la llei que s'ha aprovada amb majoria del grup que suporta el Govern de l'Estat. Com a darre-ra cosa, no m'explic, dic la veritat, no m'explic com el Govern de la Comunitat Autònoma, em diu o ha dit en aquesta Cambra que ja veurem els pressuposts del 84, les inversions, no importarà veure-les, les hem vistes ja al pressupost de l'any 1984, al pressupost general de l'Estat, ja les hem vistes, no importarà que ens les expliqui, no es podran variar, llevat pel mecanisme que preveu la llei, amb control del Tribunal de Comptes i amb control de les Corts Generals; evidentment la Comissió d'Economia o de Pressuposts de les Corts Generals, ja les hem vistes, no importarà que ens les digui, les citarà allà i punt, haurèm acabat. El que nosaltres volem en aquesta Proposició de Llei és abans que aquests projectes d'inversió vagin als pressuposts generals de l'Estat, amb l'ordre de prioritats que la Comunitat, el Govern de la Comunitat Autònoma i aquest Parlament, si s'aprova la nostra Proposició de Llei, aquest Parlament duguí a negociar amb el Govern de l'Estat aquest ordre de prioritats i aquestes propostes decidir-les, conèixer-les i debatre-les en aquest lloc que creim que és el lloc aquí on hi ha la sobirania popular, i pensam que el Fons de Compensació Interterritorial per negociació amb l'Estat, ho faci l'Estat o no, veurem quines quantitats són a lliure disposició o de projectes d'aquesta Comunitat Autònoma, etc., però ja ho veurem aquí, no ho veurem només des del despatx del Govern. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Josep Alfonso. Senyor Conseller.

CRISTÓFOL SOLER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. De tota la intervenció, tant d'abans com d'ara, del Sr. Alfonso, es dedueix una preocupació perquè no es controlin les inversions amb càrrec al Fons. Jo d'això li vull dir que, en el sentit d'aquesta Proposició, el que pareix que voldria és una cosa semblant, traduït a l'Administració Central, que el Comitè d'Inversions Públiques de l'Estat, abans d'elaborar la política d'inversions públiques, els dugués a debat, els dugués a debat a dins les Corts, cosa que no es produeix. Quins controls hi haurà? Està molt clar, els projectes d'inversió per part de la Comunitat Autònoma vendran, vendran a aquesta Cambra si hi ha qualque punt allà on qualque grup o la majoria de la Cambra decidís què que no s'ha de fer una inversió concreta, tenen la via de l'article 22 en virtut de la qual la Conselleria corresponent de la Comunitat Autònoma, posant-se en contacte amb el Comitè d'Inversions Públiques poden variar aquest projecte, és a dir que, de cap manera, de cap manera com dic, escaparà al control d'aquesta Cambra el control de les Inversions Públiques amb càrrec al Fons de Compensació.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Els Grups que no hagin in-

tervingut. D. Sebastià Serra del Grup Esquerra Nacionalista.

SEBASTIA SERRA:

El nostre Grup pensa que una cosa no lleva l'altra. És evident que hi ha unes dificultats, Srs. del Govern, respecte de l'Administració Central, les posa; hi ha tota una burocràcia que costarà molt modificar-la; òbviament, Esquerra Nacionalista n'és molt conscient, i que cal modificar-la. Però pensam que no es pot justificar amb aquesta burocràcia, no es pot justificar, repetesc, amb una burocràcia central el que en aquesta Proposició No de Llei es proposa. Per tant, donat que es tracta de poder discutir en aquesta Cambra prèviament a la seva execució uns pressuposts de més de dos mil milions de pessetes per a l'any 84 i, evidentment, per al 85 seran bastant més, nosaltres creim que si es vol que hi hagi una claredat en els pressuposts, que hi hagi una inversió, i si es vol que aquesta Cambra sigui solidària, col·laborem tots davant les dificultats i les compartim; creim que és avui una necessitat que recolzem la Proposició No de Llei tots plegats. Ja s'han dit aquestes qüestions de dificultats compartides, de força davant el Govern Central, davant l'Administració, i creim que és una bona oportunitat, i sobretot tenint present que hi ha moltes inversions a Balears previstes, com el Sr. Conseller ha dit, que tenen molts de problemes de finançament. Nosaltres ara pensam en sanejament, pensam en IRYDA, pensam en Unitats Sanitàries Locals, pensam en molts de temes amb els quals serem probablement solidaris, en els quals creim que hi ha necessitat urgent, però pensam també que hi ha d'haver un control efectiu i creim que és una bona la que se'ns ha proposada avui.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula D. Pep Maria Lafuente del Grup Regionalista de les Illes. Disposa de deu minuts.

JOSEP MARIA LAFUENTE:

Sr. President, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup que represent aquí a Palma té un criteri previ que vol posar de manifest perquè, en definitiva, al meu entendre personal hi ha uns punts de caràcter de pronunciament inicial que és necessari posar de manifest; és a dir, l'article 159 del Reglament, és un article que representa la possibilitat que el Govern en un moment donat, si vol, presenti o faci o doni un determinat programa, però no encaixa exactament amb les posicions que aquest Grup Socialista pretén. El que el Grup Socialista pretén i ens ho ha dit avui, a la seva intervenció, dient que s'ha fet amb l'I.P.P.V., que s'ha fet amb aquestes inversions; són preguntes, són interpellacions, mai pot ser, 'jamás de los jamases' pot ser una Proposició No de Llei; i no pot ser mai una Proposició No de Llei perquè en definitiva, al meu entendre, aquests punts de previ i especial pronunciament són que el Govern de la Comunitat Autònoma té determinades facultats exclusives, que concretament estan dins l'article 66 quant es refereix al patrimoni, a la hisenda i a l'economia de la Comunitat; i és impossible agafar pels cabells la Comunitat i obligar-la que anualment faci el que, normalment, si ho vol fer ho farà i si no ho vol fer no ho farà; l'article 159 està agafat amb un força, amb

un calçat, amb un calçador, i vol ficar a dins el peu un article que no té res que veure amb el que estam discutint en aquest moment, perquè l'article diu: Si el Govern, si el Govern, condicional, remet un projecte o pla requerint el pronunciament del Parlament, la Mesa ordenarà la remissió a la Comissió corresponent. Això és un article que no té res que veure amb el que estam parlant ara; si el Grup Socialista vol interessar-se amb unes determinades inversions, amb uns determinats projectes, amb unes situacions especials del Fons de Compensació Interterritorial, que ho faci a través de la via corresponent de la interpellació o de la pregunta, però mai ho podrà fer amb una Proposició No de Llei que té un caràcter continuat anualment d'una determinada actuació feta pel Govern. El Fons, que jo vaig intervenir personalment amb la llei, que s'ha aprovat recentment, també ho diu així; si examinem l'article sisè, l'article setè, l'article vuitè, dona perfectament clar la situació que el Fons de Compensació es decidirà entre el Comitè d'Inversió de l'Administració Central i la Comunitat Autònoma, el Govern de la Comunitat Autònoma, en reunions continuades que han d'arribar a un comú acord, que no poden tenir mai aquest comú acord amb el Parlament, han d'esser persones que vagin directament amb el Comitè d'Intervenció, amb el Comitè d'Inversió de l'Administració Central i aquesta Comunitat Autònoma amb l'Administració responsable, que diu l'article set número tres, l'Administració responsable és la que fixarà els projectes d'inversió i les preferències o les prioritats. Després, aquesta Administració donarà compte al Parlament i el Parlament, d'acord amb l'article 65 de l'Estatut, tindrà les facultats de control, d'examen i d'aprovació de tots aquests comptes sense perjudici del que digui després el Tribunal de Comptes, d'acord amb aquest article, l'article 11 de la Llei del Fons de Compensació Interterritorial. Tot la resta són situar-se a una posició jurídicament inviable i per tant el Grup nostre, independentment del fons de l'assumpte, no podem mai aprovar aquesta idea perquè va estrictament en contra de la normativa vigent en matèria d'Estatut i en matèria de la Llei del Fons Territorial. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Pep Maria Lafuente. Té la paraula, el Sr. Pons té la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts per contradiccions.

FELIX PONS:

Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Resulta lamentable que per sostenir insostenibles posicions de partit i de grup s'hagi de devaluar innecessàriament el paper i les funcions d'aquest Parlament. La pretensió de la proposta del Grup Socialista és que una decisió del Govern de la Comunitat Autònoma que afecta prioritats d'inversió, que s'han de fer d'acord amb l'Administració Central però que indiscutiblement pressuposa una decisió sobre prioritats d'inversió que ha de prendre el Govern de la Comunitat Autònoma, que aquesta decisió de prioritats de despeses no passi per debat d'aquest Parlament; és absolutament incomprensible que es digui que aquest Parlament no hi té res a dir abans de decidir aquests projectes d'inversió i aquests criteris d'inversió. La funció original del parlamentarisme democràtic és debatre i discutir les prioritats d'inversió, és el que afec-

ta fonamentalment els interessos dels ciutadans que ens han votat i que tenen dret a saber abans que es decideixi quines decisions es prenen i si hi ha una majoria per prendre aquestes decisions. «A posteriori» hi ha uns altres controls de molt distinta naturalesa, des de la censura al Govern, per, amb càrrec a aquestes prioritats, haver fet uns projectes concrets, fins a la censura per haver utilitzat malament els fons atribuïts; però la decisió prèvia, el criteri previ sigui quina sigui la figura, això ho decideixen prèviament els Parlaments. I entendre que aquest Parlament no té perquè entrar a discutir una decisió que ha de prendre aquest Govern, només pot respondre o a ignorància, que sé que no existeix, o a interessos de voler fomentar una vegada més una posició avui sí demà no, que avui vespre lamentablement, i amb un tema d'aquesta transcendència, toca ésser avui sí. L'article set, l'article set de la Llei del Fons, diu que els projectes d'inversió que s'han de finançar amb càrrec al Fons de Compensació Interterritorial es decidiran de comú acord per la Comunitat Autònoma i l'Administració Central de l'Estat. És a dir, que la Comunitat Autònoma, el Govern de la Comunitat Autònoma ha de participar en aquesta decisió, i si ha de participar en aquesta decisió, aquest Parlament té dret a saber, abans que aquesta decisió es prengui, quins són els criteris que el Govern envia. Perquè ens obliga, si no «a posteriori» a haver d'utilitzar una figura que no és la procedent en matèria de despesa. Els pressuposts s'aproven per endavant, no se censuren una vegada que la despesa s'ha efectuat. I finalment vull dir que la cita de l'article 159 de la Proposició No de Llei és absolutament intrascendent, els fòrceps són per treure, els calçadors són per entrar, triï el Sr. Lafuente, exactament, si aquí hem d'entrar o treure. Del que es tracta és que aquest Parlament pot decidir a una Proposició No de Llei, ho pot decidir a una Proposició No de Llei, que anualment el Govern duguí a debat i discussió d'aquesta Cambra un programa dels que contempla l'article 159, i que el tràmit que es doni a aquesta comunicació del Govern sigui la de l'article 159 perquè ens sembla que seria, efectivament, un debat de les característiques que contempla l'article 159. Ens sembla lamentable, absolutament lamentable, que un tema que no té absolutament avui cap connotació partidista i que és elemental d'un funcionament democràtic a qualsevol país i a qualsevol Parlament s'anuncii una majoria que el rebutjarà. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. D. Josep Maria Lafuente.

JOSEP MARIA LAFUENTE:

Sr. President, Srs. Diputats. Aquest Diputat ha de dir que quan es llegeix un article, l'article setè, se l'ha de llegir amb profunditat i amb totalitat, i és a dir, no basta que digui que els projectes d'inversió que s'han de finançar amb càrrec al Fons de Compensació s'han de decidir de comú acord a la Comunitat i l'Administració, sinó que després als pressuposts generals figuraran els projectes d'inversió corresponents i aquests pressuposts, d'acord amb l'article 65, és el que correspon al Parlament discutir, aprovar, examinar i controlar; aquest pressupost allà on figuraran aquests projectes d'inversió i aquestes prioritats. És a dir, el Govern arriba a un consens, a un comú acord

entre els membres del Comitè d'Inversió de l'Administració Central i després ho publicaran als pressuposts corresponents que, d'acord amb l'article 65, han de venir a aquesta Cambra, i aquesta Cambra controlarà, examinarà i aprovarà, prèviament, prèviament, 'apriorísticament' i no «a posteriori», que ho farà el Tribunal de Comptes, els corresponents projectes d'inversions. Això és això. I els fòrceps de l'article 159, jo emplaç qualsevol Diputat que ho vulgui llegir i veurà que no és «de recibo». L'article 159 que diu, quan al Govern li doni la gana d'enviar un projecte, l'enviarà; això no és «de recibo» per fomentar una proposició No de Llei, amb tots els respectes pel Sr. Pons. Res més i moltes de gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat ... Sí, sí, sí, té vostè dret a intervenir. Disposa de deu minuts.

COSME VIDAL:

Senzillament, mig minut. Senzillament per dir que en coherència amb l'exposició que ha fet el representant del Govern, nosaltres naturalment rebutjarem aquesta Proposició No de Llei; perquè així com la Cambra per majoria la podria acceptar, com ha dit molt bé el Sr. Pons, també per majoria es pot rebutjar, òbviament.

1.—6)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Passam, Senyors, a la votació. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor de la Proposició No de Llei que s'aixequin, per favor. Vol fer el favor de recomptar bé, per favor no s'asseguin, 25. Poden seure. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin en contra que s'aixequin, per favor, 26. Queda rebutjada la Proposició No de Llei per 26 vots contra 25; i passam al punt següent. Que és el relatiu a la Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a la convocatòria de les ajudes per a 1984 a càrrec del Fons d'Acció Social. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula D. Joan March Noguera. Disposa, Sr. Diputat, de deu minuts.

JOAN MARCH:

Sres. i Srs. Diputats. Ja al període de sessions parlamentari anterior vàrem presentar unes proposicions no de llei que tenen molta relació amb aquestes. En primer lloc en vàrem presentar una que la vàrem retirar per quant es va veure en aquesta Cambra que ja el Govern havia pres una decisió, que era la primera part d'aquesta Proposició que ara veim; és a dir, que el Consell de Govern, previ a l'aprovació de la convocatòria d'ajudes amb càrrec al Fons d'Acció Social per a 1984, siguin consultats els Consells Insulars perquè puguin donar la seva opinió del contingut de les mateixes. Respecte a quin punt, que crec que queda molt clar que donat que els Consells Insulars tenen la competència executiva damunt aquesta matèria, per tant són els que de qualque forma han de sofrir totes les relacions amb aquest tipus d'institucions, i dic molt bé sofrir, com se sap, pels problemes que ha ocasionat aquest tema a nivell de Consell Insular de Mallorca.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, Srs. Diputats, guardin un poc de respecte a l'orador.

JOAN MARCH:

Respecte al segon punt, que diu, concretament, que s'elimini el caràcter de subvencions que tenen fins ara totes aquestes ajudes i que es canviï pel de concerts entre l'administració executora de la distribució del Fons d'Acció Social i les entitats que vulguin acollir-se al règim d'ajudes. El fonament perquè posam això és també degut a l'experiència que s'ha pogut veure a nivell de Consell Insular de Mallorca. A part que podria introduir una altra sèrie de puntualitzacions, una d'elles que va esser rebutjada al seu moment i que després s'ha vist que el seu rebutjament ha tingut conseqüències, com era la falta de coordinació entre les distintes administracions que tenien competència damunt aquest tema; és a dir, podem dir, des del Ministeri de Treball, des del Ministeri d'Educació, nosaltres varem proposar, a una proposta anterior, que era necessari establir una coordinació, que la Comunitat Autònoma tenia la possibilitat de cridar a aquestes altres administracions i establir una coordinació que havia d'esser de caràcter periòdic, de caràcter anual, i que el que ha passat és que si bé s'han rebut informacions d'aquestes administracions, s'han rebudes d'una forma, podríem dir, unes han arribat abans, altres després, s'han rebut d'una forma incompleta; creim que és un tema que també hauria d'esser considerat perquè pel 1984 no passi això. Bé, hi ha hagut tota una sèrie de problemes molt importants; tal és així, que al Consell Insular de Mallorca s'han pogut veure, jo crec que s'ha pogut establir la conseqüència que, tal com estan convocades les ajudes per a 1983, és pràcticament impossible saber si les despeses que han fet les distintes institucions que han demanat ajudes ho han fet o no, això en primer lloc; i en segon lloc, a veure si la despesa que han duit a terme, les despeses que han duit a terme eren adequades o no, a veure la racionalitat d'aquestes despeses. Hi ha distints sistemes per fer una aproximació i poder controlar molt millor el que s'ha fet fins ara. Com? Nosaltres proposam una d'elles, que és una tècnica que no és ni d'esquerres ni de dretes, sinó que és una tècnica que se sol utilitzar, que la majoria de Comunitats Autònomes estan duent a terme i no tan sols podríem dir les Comunitats Autònomes Socialistes, sinó les Comunitats Autònomes com per exemple Sanitat de Catalunya ja fa un parell d'anys que té establert aquest sistema, el sistema de concerts. Per suposat el sistema de concerts, és a dir, és una filosofia, és una filosofia distinta d'una altra de concerts que subvencions, quan nosaltres ho xerram, xerram amb caràcter genèric, s'ha de veure per a qui tipus d'ajudes és l'adequat el concert, per a les ajudes individuals no periòdiques no cal establir concerts, si per a les ajudes individuals de caràcter periòdic, perquè normalment aquests concerts es fan per programes, és a dir, s'estableix, és un tipus d'institució de la tercera edat, al qual l'ajuda es dona a canvi que a aquell centre de tercera edat es donin determinats tipus d'activitats. Què permet el concert respecte a les subvencions? Entre altres coses permet establir màxims i mínims quant al tipus de persones que han d'atendre els interns de cada institució i també es poden establir màxims i mínims de persona a atendre per cada institució d'acord amb les possibilitats de professionals que tinguin a cada centre. Creim que és un tema que és fonamental, que nosaltres no fem referència a temes concrets que podrien dur aquests

concerts tenim, podem dir, aquí a disposició de qualsevol grup parlamentari models d'aquest tipus de concerts, hi ha molts distints models de concerts que poden especificar més o manco coses, poden esser més o manco amplis o més o manco estrictes, podríem dir, això seria una de les coses que s'haurien de negociar al transcurs de la coordinació entre la Comunitat Autònoma i els Consells Insulars abans de dur a terme la convocatòria d'ajudes. I quant al tercer punt, de la nostra proposició no de llei és que s'estableixi un sistema de comptabilitat obligatòria; és un instrument que permet també a l'organisme concertant, és a dir, en aquest cas als Consells Insulars de fer un seguiment fàcil, sense massa complicació, sense necessitat de molt de personal, que realment la despesa s'està duent a terme adequadament. Per suposat que no és cap invent, és a dir, que la Generalitat de Catalunya, des de 1981, va establir aquest sistema de comptabilitat obligatòria per a totes aquestes institucions, i es tracta simplement de com s'estableixen sistemes de comptabilitat per a les empreses en general, podem dir, que ja fa bastants d'anys que estan establerts en el nostre país; idò també establir un sistema que sigui adequat per a aquest tipus d'institucions i facilitar que els organismes, que de qualche forma han d'establir el seguiment d'aquestes institucions, ho puguin fer d'una forma fàcil, i per tothom se pugui saber en qualsevol moment, com s'estan efectuant les despeses per a aquestes institucions. Per tant el que jo demanaria és que aquesta Proposició No de Llei fos aprovada per unanimitat donat el caràcter tècnic que té ella.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Joan March. Els altres grups que vulguin intervenir. Don Sebastià Serra pel Grup Esquerra Nacionalista. Sr. Diputat, disposa de deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Nosaltres en aquest moment pensam que és la segona vegada que anam a debatre aquest tema en molt poc temps. Tenim l'experiència desagradable del Consell de Mallorca on no es va acordar, per a nosaltres inexplicablement, i explicarem aquesta qüestió del Consell de Mallorca i ara la tornarem exposar perquè creim que potser sigui avui el dia més oportú de tots i no només en el Consell de Mallorca, sinó que tal vegada avui sigui el moment oportú. Hem de dir que enguany, l'any 83, com a Grup Parlamentari, hem presentat una Proposició No de Llei, que es discutirà suposam aviat, davant la problemàtica greu dels centres de minusvàlids que presenten uns dèficits molts grossos, no sabem si reals o no, s'ha de comprovar en profunditat, però que, en definitiva, aquests centres de minusvàlids han pressionat les institucions, han pressionat al carrer i de qualche manera s'han manifestat com un moviment molt important i molt tengut en compte pensam que per tots els Grups Parlamentaris. Aleshores nosaltres hem detectat a tots els informes econòmics dels centres, hem detectat com les xifres que han presentat a l'hora de dir els seus dèficits, i ho hem de dir amb claredat, Sres. i Srs. Diputats, són xifres elevades, són xifres elevades i xifres inflades, inflades en molts de casos; podem donar l'exemple que algunes subvencions com les de les caixes d'estalvis no han estat recollides adequadament a alguns informes, al mateix temps hi ha alguna ajuda

que han rebut els centres de minusvàlids com el famós recital d'En Julio Eglesias en l'estiu que no han estat reflexades aquestes ajudes a molts d'informes, quan han rebut de la Fundació Princesa Sofia una ajuda. Per tant, Sres. i Srs. Diputats, del que es tracta avui és que primer els Consells Insulars de qualque manera estudiïn i diguin què els sembla la convocatòria i proposin esmenes a la convocatòria. Segon, es tracta que hi hagi una comptabilitat obligatòria, és a dir, una claredat als comptes dels centres i, en definitiva, el que vol aquesta Proposició No de Llei és que els organismes públics, el Govern Autònom, els Consells Insulars participin de bon de veres a tota aquesta qüestió i s'acabi la problemàtica greu que, a tots els grups polítics aquí representats ens ha afectat moltíssim el 83 i que desitjam que el 84 no ens torni afectar. Si seguim amb el sistema de subvenció, si seguim amb el sistema que no existesqui una comptabilitat obligatòria i si seguim amb el sistema que els Consells Insulars no informin i no participin de la forma de fer la convocatòria, ens trobarem altra vegada amb problemes greus, i aquesta vegada els problemes greus pot ser que ja no els compartim, com ho hem fet el 83 a Mallorca, tots els grups polítics; aquesta vegada, i això ho sap perfectament el President de la Comissió d'Acció Social del Consell de Mallorca, el company Miquel Fiol, tots els grups hem estat solidaris davant el greu problema del centre de minusvàlids i tots els grups hem intentat trobar solucions allà on sigui, fins la Proposició No de Llei presentada en aquest Parlament pel nostre grup. Però en aquests moments, si hi ha voluntat política que assumim tots els problemes dels centres de minusvàlids, comptabilitat obligatòria, concerts, i òbviament una convocatòria participativa des dels Consells Insulars són imprescindibles. Per això òbviament el nostre grup proposa la Proposició No de Llei del Grup Socialista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula D. Toni Roses. Disposa de deu minuts.

ANTONI ROSES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Regionalista avui confirma i ratifica la postura que la Coalició UM-PDL va prendre al Consell Insular de Mallorca el dia que aquest tema va esser exposat. És a dir, allà vàrem dir i nosaltres avui aquí confirmem que estam d'acord amb el punt número 1 d'aquesta Proposició No de Llei, però no amb els punts 2 i 3 perquè consideram, com ja es va exposar, que condicionen, en certa manera, el punt número 1 i de moment no tenen perquè esser-hi. I com que des de llavors ençà fins avui no hem tengut ocasió que se'ns convencés del contrari i creim que aquella postura era la correcta i ho és avui, no és perquè avui toqui sí ni no, sinó és perquè toca sí al punt 1 i no als punts 2 i 3. Que a més nosaltres deim que si volen votar per separat el punt número 1 el recolzarem i els altres, seguint la nostra línia coherent, baldament altres grups polítics no l'interpretin així i els desagradi, als 2 i 3 votarem que no. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Don Manuel Jaén Palacios pel Grup Popular, disposa també de deu minuts.

MANUEL JAÉN PALACIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Ciertamente nos encontramos con una Proposición No de Ley que podría calificarse como de mimetismo diferenciado, porque el Sr. Representante del Grupo Socialista, ciertamente, ha hecho referencia a otra Proposición No de Ley que en su día se presentó en este Parlamento, y que hacía referencia, al menos en la forma, al sistema de coordinación de que los Consejos Insulares fuesen oídos en la ordenación de las ayudas. Hay que decir que, como ustedes saben, la Administración Central transfirió a esta Comunidad Autónoma todas las competencias en esta materia. Y que al mismo tiempo, por un decreto del Consell General Interinsular, no recuerdo exactamente la fecha, creo que era de 29 de agosto del año 81, u 80, la fecha es lo mismo, se transfirió a los Consejos Insulares la tramitación y resolución de las ayudas a excepción de la ordenación que es competencia exclusiva de la Comunidad Autónoma. Para refrescarle la memoria un poco le podría decir también que con fecha 9 de agosto el Consell Insular de Mallorca remitió al Gobierno de la Comunidad Autónoma unas enmiendas que, prácticamente, fueron aceptadas casi todas con respecto a la ordenación de estas convocatorias. Por tanto, remitiéndome ahora, en concreto, a los puntos que se presentan en esta Proposición No de Ley, dije en su momento, y se ratifica ahora, que el Gobierno de esta Comunidad Autónoma no tiene ningún inconveniente en que los Consejos Insulares sean oídos a la hora de efectuar la ordenación correspondiente de las ayudas. En cuanto al punto número 2, que se elimine el carácter de subvenciones que tienen hasta ahora estas ayudas y que se cambie por el de conciertos, etc.; a nuestro Grupo tampoco nos parece correcto este cambio de terminología y de concepción, toda vez que la cantidad que se transfiera por parte de la Administración Central para estas ayudas es una cantidad bastante limitada. Y de todos es conocido que establecer unas bases de concierto supone un crédito abierto, que no es el caso de éste presente. Porque los créditos abiertos, si no recuerdo mal, solamente son para las ayudas de personas en casos de necesidad, ancianos y enfermos y concretamente también para las ayudas a minusválidos; todas las demás ayudas son del sistema de crédito cerrado. Por tanto el segundo punto nosotros, si ustedes acceden a esta votación por separado, votaremos que no. Y en cuanto al tercer, que se establezcan al mismo tiempo que se llevan a término estas convocatorias de las ayudas una contabilidad obligatoria, por parte de todos los centros que quieran acogerse al régimen de ayudas. Bien, aquí habría que hacer en principio, el Sr. representante del Grupo Socialista ya lo ha hecho ciertamente, lo ha hecho bien, una diferenciación en tanto en cuanto fueran ayudas individuales, lo cual no tiene objeto y no se contempla por cierto tampoco en esta Proposición No de Ley, y otro tipo que sería las ayudas a los centros para reforma, ampliación, mejora o para el sistema de programa que ellos presentasen. Habría que hablar de lo que sería rentabilidad técnica de este sistema, porque ciertamente las comparaciones que se puedan hacer con respecto a la Generalitat en cuanto al Fondo que dispone para la Acción Social es muy distinto de nuestra Comunidad, y si un centro, y es un ejemplo, tal vez de tipo medio, de tipo estandarizado, recibe unas ayudas del orden de ciento y algo mil de pesetas, cien-

to veinte mil pesetas, cien mil pesetas, incluso algunos menos, no sé si esa rentabilidad sería posible, porque les obligaría seguramente, tal vez, a la contratación de una persona experta, y hablo de centros tal vez, por lo que conozco más a nivel de Baleares y concretamente de Menorca, les obligaría a la contratación de un personal que se llevaría buena parte o la totalidad de esa subvención. Nosotros creemos que dentro de los centros, dentro de las asociaciones, hay una democracia interna o al menos debe haberla, y es a través de esa democracia interna, a través de los órganos colegiados de estas asociaciones, donde tienen que controlarse las subvenciones que la Comunidad Autónoma otorgue con cargo al Fondo de Asistencia Social. Por tanto, y para fijar la postura definitiva de nuestro Grupo, yo les pediría, porque queremos ser solidarios al menos en la parte que corresponda, la votación por separado, votaríamos a favor el punto número 1 y votaríamos en contra, porque toca así hoy también, el punto número 2 y el punto número 3. Gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Muchas gracias, D. Manuel Jaén. D. Joan March té la paraula. Disposa d'un temps de cinc minuts.

JOAN MARCH:

Bé, un parell de precisions, sobretot respecte a la intervenció del Grup Popular, el qual ha deixat molt clarament definida quina és la seva posició, així com la del Grup d'Esquerra, perdó, el Grup Regionalista, no l'acab de comprendre, perquè nosaltres considerem que no és una meditació, una, és a dir, posar qualche tipus de problema a la negociació donat que nosaltres en principi creïem, el Grup Popular ens ha contradit, que estàvem per utilitzar concerts, és una tècnica que tothom hauria d'haver estat d'acord i que creïem que al tema, quan s'hagués de dur a terme la negociació, aquesta cosa es duria endavant per unanimitat. Pareix esser que no és així. En primer lloc, dir-li al Portaveu del Grup Popular que va esser en 1982 quan es va delegar als Consells Insulars aquesta competència, o sigui a 1980 ni el Consell General Interinsular tenia aquesta competència. Llavors, bé, quan ha fet referència al caràcter de crèdits oberts o crèdits tancats, jo crec que no hi ha cap raó perquè sigui així, és a dir, normalment el fons, si bé enguany encara tenim el problema que la Comunitat Autònoma no ha contestat al Consell Insular de Mallorca ni tampoc ha contestat a una pregunta que nosaltres hem fet, respecte a com s'ha utilitzat la partida pressupostària que hi havia al pressupost de 1983 per a aquests temes, no crec que hi hagi cap problema quant als fons oberts i tancats respecte a dur a terme concerts. A més hi ha distintes formes d'establir els concerts i, segons el tipus de centre es poden canviar aquests concerts; hi ha un model, que és el model de concert genèric, si pot estar dins la mateixa convocatòria o no hi pot estar, però que es poden establir concerts adequats per a cada tipus de centre. Nosaltres és un canvi de la forma, de filosofia, és un canvi de fons, després les fórmules ja és un problema administratiu que es poden anar adaptant. A part, que nosaltres creim que aquest canvi segurament no s'aconseguirà amb tota la seva intensitat el que es pretén amb ell, sinó que és al llarg d'un parell d'anys donat tota la problemàtica d'aquest sector que ha estat molt descuidat i la mateixa administració dinàmica interna és així. Per su-

posat, és a dir, que el sistema de comptabilitat per a aquests centres és un sistema de comptabilitat simplificat, un sistema de comptabilitat que el poden dur a terme el personal que en aquests moments tenen aquests centres, que normalment, quasi tots, ja tenen qualche administratiu, que si volgués ho hagués pogut presentar als Consells Insulars amb major transparència, el que és els comptes i les despeses d'aquests centres. És a dir, si no ho han fet ha estat, com també ha dit molt bé el representant d'Esquerra Nacionalista, perquè de qualche forma han presentat, les despeses molt inflades, i a més és una actitud inveterada que es du al llarg de molts d'anys i l'única forma d'acabar amb ella és que l'administració intervingui d'una forma més directa del que ha fet fins ara. A la Generalitat de Catalunya tenen proporcionalment els mateixos doblers per a aquests centres que els que tenim nosaltres, perquè més o manco estaven repartits d'una forma proporcional a tot l'Estat, per tant no és que tinguin, repartescuin més doblers, sinó que repartescuin a cada centre unes quantitats aproximadament igual a les que nosaltres repartim aquí, això és una cosa que és molt clara. Per suposat ni el pressupost de la Comunitat Autònoma, de la nostra Comunitat Autònoma, és el pressupost de la Generalitat de Catalunya, i així aniríem comparant-ho, ni el nombre de membres d'aquest Parlament és el mateix de la Generalitat de Catalunya; del que es tracta és d'adaptar instruments que a altres bandes s'han utilitzat, s'han utilitzat crec jo amb eficàcia. Estic d'acord que la votació es faci punt per punt i el que demanariem, ja que pareix esser que aquí no hi haurà unanimitat, és que a l'hora de la negociació entre els Consells Insulars i la Comunitat Autònoma, aquestes propostes que feim nosaltres aquí siguin recolzades majoritàriament.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Joan March. Sra. Secretària, vol procedir a la lectura del paràgraf primer, i el votarem separatament.

CATALINA ENSEÑAT:

Punt primer: Que prèviament que el Consell de Govern aprovi el text de les convocatòries de les ajudes a càrrec del Fons d'Acció Social per a 1984, siguin consultats els Consells Insulars perquè puguin donar la seva opinió sobre el contingut de les mateixes.

PRESIDENT PARLAMENT:

Les Sres. i Sr. Diputats que votin a favor d'aquest paràgraf primer que s'aixequin. Poden seure. Queda aprovar per unanimitat, Sra. Secretària, vol llegir el paràgraf segon i tercer, segon i tercer.

CATALINA ENSEÑAT:

Dos, Dos; Que s'elimini el caràcter de subvencions que tenien fins ara totes aquestes ajudes i que es canviï pel de concerts entre l'administració executora de la distribució dels fons del F.A.S. i les entitats que vulguin acollir-se al règim d'ajudes.

Punt tres: Que s'estableixi, al mateix temps que es du a terme la convocatòria de les ajudes a càrrec del F.A.S. per a 1984, un sistema de comptabilitat obligatòria per tots els centres que vulguin acollir-se al règim d'ajuda del F.A.S.

PRESIDENT PARLAMENT:

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor que es posin drets, per favor. Poden seure, per favor. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin en contra que s'aixequin, per favor. Vint-i-sis. Queda aprovat el paràgraf primer i rebutjats els paràgrafs dos i tercer, i passam al següent punt de l'ordre del dia.

SEBASTIA SERRA:

Sr. President, una qüestió d'ordre.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sí.

SEBASTIA SERRA:

El nostre Grup sollicitaria la suspensió de la Sessió donat que duim bastantes d'hores i queden dues interpellacions i quatre preguntes i creim que podria quedar pel proper dia que hi hagués plenari. I a més a més perquè qualcú no perdi l'avió que crec que hi ha gent, per no tenir problemes. Bé, de totes maneres reiterem la petició de continuar el pròxim dia.

PRESIDENT PARLAMENT:

Veig que hi ha punts distints, vol parlar D. Cosme, per qüestió d'ordre.

COSME VIDAL:

Senzillament que, com ha dit, per una de les raons no perdre l'avió, i l'avió es pot perdre un dia, però un altre crec que ja seria excessiu i no hi ha cap motiu pel que queda, són senzillament unes Interpellacions i preguntes, no continuar quan són les nou i quart. Jo propòs que continuï.

2.—1)

PRESIDENT PARLAMENT:

No hi ha unanimitat de criteri, aquesta Mesa considera que ja que està convocat aquest Ple i a més té coneixement de lo densos que són els plens de la pròxima setmana no ens queda més remei que acabar. Senyores i senyors, continuem.

Interpellació N.º 101, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista PSM, i relativa a l'exercici de la iniciativa legislativa per part del Govern de la Comunitat Autònoma. Per formular aquesta interpellació té la paraula, pel Grup PSM, D. Damià Ferrà Pons. Suplic silènci.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Com tots vostès saben, uns dels mitjans fonamentals de seguiment que té l'oposició en relació al Govern són les interpellacions, que, com diu el Reglament, versaran sobre els motius o els propòsits de la conducta del Govern de la Comunitat Autònoma en qüestions de política general, bé del Govern o bé d'alguna Conselleria. Aquesta Interpellació presentada per Esquerra Nacionalista té com a finalitat demanar al Govern que clarifiqui d'una manera global, i en alguns aspectes detallada, quins són els propòsits legislatius que pensa dur endavant adurant aquest mandat. I ho feim tot i saber que no només el Govern té el monopoli de la iniciativa legislativa. Però ho feim també conscients que els altres mitjans d'exercir la iniciativa legislativa, a través dels Diputats per una part, a través dels Consells Insulars per l'altra, o a través, per iniciativa popular, dels po-

bles de les Illes Balears, tenen limitacions molt greus, com exposaré a continuació. La iniciativa legislativa popular no està encara reglamentada per llei i per tant no hi ha lloc a exercir-la. La iniciativa legislativa dels Consells Insulars només serà possible en matèries excepcionals i, pràcticament, requerirà un consens de les forces que integrin aquell Consell Insular. La iniciativa legislativa a exercir per part dels Diputats té, i hem tengut sobrades ocasions de veure-ho, limitacions molt greus. Els Diputats poden presentar, i Esquerra Nacionalista ho ha fet abundantment, Proposicions de Llei, però el Govern té, en definitiva, la darrera paraula sobre aquestes Proposicions No de Llei, ja que per una part, amb excuses, a vegades més excuses que argument sòlid de pressupost, pot evitar que una Proposició de Llei arribi a la presa o no en consideració que ha d'efectuar aquesta Cambra. D'altra banda, tot i que no veti la tramitació, com també ja ho vàrem veure amb la qüestió de la normalització del nom del municipi, el fet que arribi una Proposició de Llei a aquesta Cambra, a iniciativa d'alguns Diputats o d'algun Grup Parlamentari, no vol dir en absolut que obtengui un assentiment favorable. Perquè el Govern, tot i que governa amb una certa soledat, governa també amb una certa companyia, amb la companyia d'un grup, que si bé per raons que no sabem no integra aquest Govern, sí que li assegura, en definitiva, un suport parlamentari que li permetrà sobreviure durant tota aquesta legislatura. Per tant la responsabilitat de legislar, ens agradi o no, recau fonamentalment sobre el Govern a través de Projectes de Llei. Analitzant els Projectes de Lleis que ha presentat el Govern, en el moment que es va redactar aquesta Interpellació eren menys que els que són actualment i ens felicitem que es posin en feina i vagin aportant iniciatives legislatives, després ja veurem el nivell que tenen i si obtenen el nostre assentiment o no. En el moment que es va redactar aquesta interpellació les iniciatives legislatives del Govern eren bastant migrades, considerem que encara ho són, però ja no tant. D'una banda hem dit que el Govern ha legislat poc i de l'altra hem vist que ha tengut una gran pressa per bloquejar les iniciatives legislatives exercides per altres Grups Parlamentaris. Per tant, la qüestió fonamental que aquí ens ocupa, i és el motiu fonamental d'aquesta Interpellació, és saber, que se'ns digui clarament, quins són els projectes de llei que té previst el Govern presentar durant aquesta legislatura, que ens donin per tant un calendari aproximat, i sobretot, que ens raonin els criteris de prioritat que hi ha. Perquè ens inquieta bastant veure que a través de declaracions se'ns diu que, concretament a través del Vice-President del Govern es va afirmar, esper que la premsa ho recollís fidelment, es va afirmar que el Govern ha complert en vuit mesos el 75 % del seu programa legislatiu fonamental. Francament, si s'ha cobert ja el 75 % d'un programa legislatiu fonamental a través del que sabem que ha estat presentat en aquest Parlament, es tracta d'un programa fonamental francament molt pobre i, sobretot, no entenem l'ordre de prioritats amb què s'han fet o l'ordre de prioritats que determina quines coses són fonamentals i quines coses són accessòries. D'altra banda, el President del Govern, quan va fer el balanç de fi d'any, va llamentar, d'una banda, la soledat d'aquest Govern en temes vitals i es va queixar que se sentia una mica objecte d'un cert encorralament per part d'altres grups

d'aquesta Cambra. Va anunciar tota una sèrie de projectes, que esper que també els mitjans de comunicació recollissin d'una forma adequada, allà on hi havia unes determinades, uns determinats projectes de llei que pensaven presentar; un era el de Llei de Règim Jurídic que ja hem vist en aquesta Cambra; una Llei d'un Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola; una Llei Electoral i una Llei dels Consells Insulars. Francament, examinant i fent una comparació entre les iniciatives legislatives d'aquest Govern i les iniciatives legislatives de bona part de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol, i no em referesc ara a Catalunya, que sé que és un país que va molt per damunt la nostra Comunitat Autònoma perquè té una població molt més àmplia, perquè té una voluntat popular d'autogovern molt més sòlida que nosaltres; no es tracta de fer comparació amb la Generalitat de Catalunya, sinó senzillament posar-nos a nivell d'altres Comunitats Autònomes més semblants a la nostra; veim que les iniciatives legislatives llançades per aquest Govern són francament poques i pobres. Dit això, hi ha una sèrie d'interrogants més, a part d'aquest calendari, aquests criteris i exactament o aproximadament quins projectes de llei es presentaran, hi ha uns quants interrogants que voldríem plantejar i agrairíem que se'ns contestassin. D'una banda, s'ha dit, es va dir per part de les declaracions del President del Govern de cap d'any, que hi ha una Comissió Tècnica, suposadament, entenem nosaltres, integrada per persones apàrtidistes, que ha iniciat estudis pertinents i que seran enviats als Grups Polítics i Consells per obtenir un suport el més ampli possible per a la futura llei dels Consells Insulars. Qui és aquesta Comissió Tècnica i amb quins criteris s'ha feta, amb quins criteris treballa i qui són, en definitiva, les persones que la formen i si té un calendari de treball o no el té? Hi ha un projecte de llei, que tots sabem que és fonamental, s'ha dit que seria com una mena de segon Estatut, que és el projecte de llei dels Consells Insulars. Se sotmetrà a consulta dels Consells? Pareix que sí. Si alguns Consells es manifesten en contra, què farà aquest Govern? Desatendrà el seu rebutjament, o negociarà amb aquests Consells? Què farà? D'altra banda hi ha una Llei Electoral també, que es vol presentar, que ja n'ha circulat un esborrany, i que hi pot haver uns determinats problemes a nivell de constitucionalitat. Com ja sabem, la Constitució estableix un sistema proporcional, i de cara a l'esborrany que s'ha fet circular, com a nivell de constitucionalitat, es respectaria aquesta proporcionalitat? S'ha parlat diferents vegades de la necessitat de tenir una llei de normalització lingüística, però també hi ha una altra llei que creim tan important com la llei de normalització lingüística, que seria una llei d'ensenyament de la cultura de les Illes Balears d'acord amb les previsions de l'article 13 de l'Estatut. S'ha previst, en el moment que es tenguí possibilitat d'incidir en aquest terreny, si aconseguim competències en matèria d'ensenyament, s'ha previst dur endavant una llei de cara a integrar plenament la cultura de les Illes Balears dins les escoles o no? I quant a normalització lingüística, ja sabem tots que hi ha hagut una presentació d'una Proposició de Llei d'Esquerra Nacionalista en aquesta matèria que ha estat vetada amb excuses, dic amb excuses i no amb vertaders arguments sòlids, perquè crec que és així per part del Govern, que pareix que en vol dur una endavant. Hi ha hagut, d'altra banda, en

aquest terreny una Proposició del Grup Socialista de fer-ho a través de Ponència, fer-ho d'una forma consensuada; nosaltres hi estariem d'acord, perquè Esquerra Nacionalista no vol, a pesar de les declaracions que de vegades s'han fet, imposar, perquè ni pot, i encara que pogués no voldria, una llei tan delicada a una altra part d'aquesta Cambra. Creim que aquesta llei ha d'esser consensuada, i ens agradaria saber si s'atendrà aquesta Proposta del Grup Socialista o si el Govern tirarà endavant amb una llei de normalització lingüística feta a la seva mida. I finalment, i de cara al sector, concretament, dels pagesos, que crec que són els més afectats, hi ha una previsió estatutària que, després de molts d'afanys i treballs, l'esquerra, amb unes propostes progressistes, va aconseguir integrar a l'Estatut a l'article 67.4, allà on diu que la nostra Comunitat Autònoma, com a poder públic, podrà fomentar mitjançant una legislació adequada les societats cooperatives. Record, perquè vaig tenir l'avinentsa de participar a la llarguíssima i complicadíssima redacció d'aquest Estatut que, aleshores, les forces de dretes presents a la redacció de l'Estatut eren bastant refractàries, però finalment hi varen venir a bé. Encara que això no pot ésser un mandat imperatiu, perquè diu que podrà fomentar, no vol dir que tenguí una expressa obligació de fer-ho, ens interessaria saber si aquesta Comunitat Autònoma, si aquest Govern, presentarà un projecte de llei de cooperatives durant aquesta present legislatura, i ens interessaria saber-ho precisament perquè comparant amb altres Comunitats Autònomes, i no precisament controlades per forces d'esquerra, les lleis de cooperatives han estat un dels elements que s'han duit endavant a dins altres Parlaments Autònoms. En definitiva, aquesta interpellació, estiguin tranquils, Srs. del Govern, que no té cap finalitat d'encorralar ningú ni de perseguir a ningú, sinó que té una finalitat clarificadora; volem saber a nivell legislatiu on ens trobarem d'aquí a quatre anys perquè suposam, evidentment, que els projectes de llei que presenti el Govern en aquesta Cambra, tots, uns amb més i els altres amb menys esmenes, seran aprovats. Perquè entenem que el que és fonamental d'un Parlament no és fer debat, no és brillar més o menys, no és fer, en definitiva, electoralisme, sinó que és tirar endavant tota una sèrie de propostes, siguin Proposicions No de Llei o de Llei, però sobretot, lleis, que és el que fa de manera fonamental un Parlament, i voldríem que aquest Parlament de les Illes Balears arribàs al final d'aquesta legislatura amb un material ric i que ens permetés començar a incidir des dels poders públics de l'autogovern nostre damunt la nostra societat i començar vertaderament a transformarla. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Damià Ferrà Pons. Pel Govern té la paraula el Vice-President de la Comunitat, D. Joan Huguet. Senyor Conseller, té un temps limitat de quinze minuts.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Sres. Srs. Diputats. Estam davant una interpellació formulada per Esquerra Nacionalista PSM, una interpellació que està continguda, concretament, si no estic equivocat, a unes deu preguntes, que tractaré de donar resposta, no solament per respecte a la Cambra, sinó també per la manera que han estat

exposades i que han estat tractades aquí pel representant d'Esquerra Nacionalista. Si ve bé, abans vull fer una sèrie de puntualitzacions i és que, evidentment, la iniciativa legislativa en certs aspectes sí que està regulada, en certs aspectes no està prou regulada com pugui ésser la iniciativa popular, encara que sí que la poden emprendre. Però que tots els Grups Polítics i tots els parlamentaris, seguint les normes establertes, poden tenir aquesta iniciativa legislativa i només vull fer una petita precisió al Sr. Diputat, que supòs que ha tingut un «lapsus» quan ha dit que amb les Proposicions No de Llei, moltes no es prenen en consideració pel Govern. Les Proposicions No de Llei no es prenen en consideració, sinó que entren directament a la Cambra. I quant a les Proposicions de Llei, sap molt bé el Sr. Diputat perquè a més forma part de la Mesa i coneix perfectament el Reglament, que hi ha dos punts, que el Govern sempre ha de manifestar o si vol manifestar el seu criteri i que només pot aturar una Proposició de Llei en cas que aquest criteri, segons el Govern, impliqui augment de pressupost. Quant a la responsabilitat legislativa, que també ha fet referència aquí el Sr. Diputat, li he de dir que aquest Govern assumeix rotundament aquesta responsabilitat legislativa, i l'assumeix amb serietat i l'assumeix amb rigor; tal és així que, si bé és ver que no vam presentar tot d'una Projectes de Llei, és senzillament perquè abans havíem d'estudiar quins projectes de llei havíem d'anar a presentar. Quant a la presentació d'aquests projectes de llei s'ha de comptar amb uns objectius, amb uns mitjans i també amb un temps i la conveniència del moment de presentar-lo. Passant ara a la referència del que és pròpiament la interpellació, no voldria entrar de moment a l'àmplia introducció d'aquesta Interpellació, perquè consider que és matèria d'opinió, la introducció, mes que d'Interpellació, si em permeten aquest joc de paraules; en qualsevol cas, deixau-me simplement manifestar l'afirmació que Esquerra Nacionalista ha donat per suposat que l'eficàcia d'aquest Parlament, d'aquesta Cambra, estigui en funció de la iniciativa legislativa que tenguí el Govern. Jo consider que al Govern, no se l'ha de jutjar únicament i exclusivament per aquesta iniciativa legislativa, sinó que, al Govern, se l'ha de jutjar per la iniciativa legislativa, pel respecte que tenguí a la Cambra, pels projectes que vagi presentant, per la tasca de Govern, etc., etc. Està ben aclarit que, tal vegada, és un caràcter que nosaltres duim molt arrelat, els hispànics, de legislar per legislar; ens agrada molt omplir pàgines de butlletins amb lleis que tal volta després no aplicam o no aplicam amb la seva suficiència i amb el seu ritme. És evident que els plantejaments que pugui tenir el PSM, que pugui tenir el Grup Popular, amb aquesta matèria, poden ésser i crec que de fet són diametralment oposats, com estam comentant a nivell personal; estam diametralment oposats, estam a les antípodes, però no per açò no poguem entendre moltes de les reflexions que se'ns fa aquí precisament. Davant un intervencionisme característic de totes les societats governades pel Partit Socialista o per socialismes, està clar que, degut a la nostra condició liberal, tractam de fer les mínimes lleis, però les necessàries. Açò són criteris polítics, són interpretacions que segurament amb aquest debat no ens posàriem d'acord, perquè són punts de vista, com he dit, diferents, i que diferencien diferents opcions polítiques. Deixant a part aquesta primera introducció que fa

referència, valgui la redundància, a la introducció de de la interpellació, anirem a contestar punt per punt. Quant al primer punt, he de manifestar que, tal com diu la interpellació, el Govern presentarà els projectes de llei que consideri oportú i quan ell, quan el Govern consideri oportú. Els projectes de llei del Govern es presentaran quan el Govern ho cregui oportú; açò no vol dir que els membres d'aquesta Cambra no puguin presentar Proposicions de Llei o Proposicions No de Llei, però la iniciativa del Govern la té el Govern, i no pot ésser que aquesta iniciativa vengui acusada per una projecció d'altres forces polítiques, sinó que entrarà de ple dins el programa d'aquest Govern. Quant al segon punt, és evident que en aquest període de sessions discutirem una sèrie de projectes de llei que ha presentat el Govern, projectes de llei que segurament avui ja coneixen la totalitat dels parlamentaris, com és el projecte de llei que varem tenir ahir a discussió, el projecte de llei de Règim Jurídic; com és el projecte de llei del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola, presentat a la Cambra; com és el projecte de llei d'Establiments Extrahotelers. I també hem recollit d'altres iniciatives, per altres vies, l'article 149 de la Constitució punt tres, on hem fet uns projectes de proposicions de llei orgànica per assumir més competències; en total, en aquest moment a la Cambra s'hi troben tres projectes de llei, perdó, set projectes de llei presentats pel Govern. Amb el tercer punt referent als criteris de prioritats del Govern a fer unes lleis abans que unes altres, està no solament en funció de punts positius, sinó també de punts de mira negatius que ja he fet al·lusió abans, és a dir, al moment oportú; tal volta hi ha vegades que lleis no són convenientes que siguin tractades a un moment i sí més endavant; anirà en funció, i també anirà en funció de la magnitud i de l'envergadura que pugui tenir una llei quan aquesta iniciativa del Govern hagi d'ésser una iniciativa amb tota seguretat, o obligui el Govern en certa manera perquè així ho cregui convenient, i perquè cregui que han d'ésser uns projectes de llei perfectament consensuats com pugui ésser el projecte de llei de Consells Insulars. Referent al quart punt, quines persones? Jo els he de dir que les lleis han estat redactades, no tan sols pels serveis jurídics del Govern de la Comunitat Autònoma, sinó també per persones que, amb caràcter totalment altruista, han cercat, ja sigui a títol personal, ja sigui a títol de Govern, amb el sentit que hi donin el seu criteri i hi donin el seu parer. Crec, si em permet el Sr. Diputat, que és una lleugeresa aquesta pregunta de jo dir aquí quines persones; el que sí podria aquí manifestar és que als serveis jurídics de la Comunitat Autònoma sí han intervingut, persones que hi hagin pogut intervenir de «motu propio», amb bona voluntat, no crec oportú dir-les aquí si no em donen el seu consentiment. Quant a la pregunta número cinc, perdó, respecte a la Comissió Tècnica encarregada d'elaborar estudis sobre la futura llei de Consells Insulars, va bastant en funció del que acab de dir abans. Si ve bé aquesta Comissió d'experts, que podem anomenar d'experts, però no es tracta res més que d'uns contactes també amb certes persones que en aquest moment han tingut, a nivell personal, reunions amb jo personalment, perquè em donassin, en certa manera, quins serien els seus criteris a l'hora d'elaborar un projecte de llei de Consells Insulars. S'han cercat persones que tinguin profunds coneixements no tan

sols de dret, sinó que coneguim i estiguin arrelats a la nostra problemàtica de la Comunitat Autònoma. En el moment que aquesta Comissió es formi amb caràcter formal no tindrà cap mica d'inconvenient per donar-li tots els noms i la Cambra els coneixerà, però mentre això no sigui així també em reafirm amb l'altre; crec que tenc, com diuen, els periodistes, els capellans o els metges, el dret professional de callar-ho. Fent referència a la pregunta número sis, si el projecte de llei dels Consells Insulars sotmès a consulta seria retirat, bé, açò seria jugar a un futurisme que no m'hi vull prestar en aquest moment. El que sí els puc manifestar és que farem molt de cas als Consells Insulars, que tractarem amb tot i per tot de tenir aquesta llei el màxim de consensuada possible i estic convençut, igual com es va demostrar, ja hi tenim bona experiència d'açò, amb la Comissió Mixta, estic convençut que podrem fer un bon projecte de llei de Consells Insulars i que tots els Consells Insulars se sentiran solidaris i responsables enfront d'aquesta llei. Si hi ha discrepàncies a l'elaboració hi seran abans, però en aquest Parlament, aquest primer Parlament, aquest primer Govern Autònom no es pot permetre el luxe de dur un projecte de llei de Consells Insulars, per la importància que té, que determinarà de manera, si no definitiva, quasi definitiva, quina ha d'esser la funció real d'aquests Consells Insulars, no es pot permetre el luxe de dur un projecte de llei sense abans haver estat mirat i consensuat per tots els Consells Insulars. Quant a la llei electoral, al projecte de llei, a l'esborrany que s'ha pogut veure, consider que és un esborrany i com a tal també pot estar sotmès a millores i a rectificacions, i que aquí, en aquest moment ara, no és temps oportú per veure si compleix o no compleix un principi de constitucionalitat o d'inconstitucionalitat, açò ho veurem a l'hora que el Govern decidís presentar aquest Projecte de llei electoral, després serà quan haurem de discutir si fa o voreja principis d'inconstitucionalitat, però mentre açò no sigui així els criteris de proporcionalitat poden ésser diversos com ho tenim i ho veim a altres Comunitats Autònomes. Quant al punt número vuit i número nou, sobre aquestes interpellacions vuit i nou, s'ha de dir que l'Estatut d'Autonomia a l'article 13 estableix la competència exclusiva sobre protecció i fonaments de la cultura autònoma i la facultat de crear els organismes adients a aquesta finalitat. El Govern considera que una de les mesures de fomentar la cultura autòctona i difondre-la és a través de l'Institut d'Estudis Balearics. Un organisme que per les característiques que té pareix perfectament adequat a aquesta funció. Una altra de les mesures a complir és allò que disposa l'article 13, quant a l'actuació a través de l'ensenyament. D'acord amb l'Estatut açò comporta fer ús de les facultats derivades de l'article 14 del text estatutari en allò que es refereix a l'ensenyament de la llengua. En aquest sentit hem de manifestar que el Govern és conscient de les limitacions que té, de les limitacions que té en aquest moment el decret de bilingüisme, i aquest Govern pensa derogar aquest decret com més prest millor per substituir-lo per una normativa que contempli millor la integració de l'ensenyament de la llengua en el sistema educatiu balear. Malgrat açò entenem que la política d'ensenyament de la llengua solament serà efectiva quan comptem amb totes les competències que ens permetin a nosaltres introduir l'ensenyament dins les escoles. Li puc

dir que s'han establert contactes ja amb el Ministeri d'Educació i Ciència per dues vegades i que encara no hem rebut resposta, però en el moment que nosaltres tinguem accés al Ministeri d'Educació i Cultura, en el mateix moment, establim convenis perquè açò es pugui fer a través d'un conveni entre Comunitat Autònoma i Ministeri d'Educació. Quant al punt nombre deu, finalment, i en relació al tema cooperatiu, s'ha de dir que l'article 67.4 de l'Estatut es troba enquadrat dins el títol cinquè, de la Hisenda, el Patrimoni i l'Economia. Així mateix, l'article 130 de la Constitució forma part de l'articulat del títol setè d'Economia i Hisenda. Per tant, consideram que l'articulat que hem esmentat abans allà on hem fet referència, hi han de trobar les mesures de foment perquè aquesta llei per a les societats de cooperatives sigui una llei per a les societats de cooperatives i no una llei de cooperatives. I en contestació a la pregunta aïllada, perquè la llei no figura dins les prioritats legislatives anunciades pel Govern hem de respondre que actualment hi ha un projecte de llei de cooperatives elaborat pel Govern Central que figura entre les seves prioritats legislatives, i serà després d'haver-se discutit aquesta llei i d'haver-se aprovat en un marc estatal quan nosaltres la podrem introduir dins el nostre àmbit. Em cregui, Sr. Diputat, que ha estat voluntat d'aquest membre del Govern donar una explicació detallada de tota, de tot quan fa referència a aquesta interpellació. Tal volta no hagi complert l'aspiració inicial que pogués tenir Esquerra Nacionalista, però hi ha certes preguntes que no he pogut acabar d'entrar en el fons d'elles per les raons abans esmentades. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-president. Vol replicar D. Fèlix Pons, D. Damià Pons, per favor, perdonau l'equivocació, són ja moltes hores. Disposa de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Consider, considera Esquerra Nacionalista que la resposta del Sr. Huguet, en nom del Govern, a aquesta interpellació ha estat d'una pobresa total i absoluta. Si jugàssim a futbol parlàriem de tirar pilotes defora, o si jugàssim a «barcos» parlàriem d'amollar cortines de fum per desaparèixer davant el contrari. Crec que no ha fet més que això, francament. Com és possible que un Govern se senti més obligat a detallar determinats projectes de llei que pensa presentar, quan amb motiu que s'acosten les festes de Nadal, o ja hi som, ens diu que ha de presentar la llei de règim jurídic, del consell assessor, la llei electoral, la llei dels Consells Insulars, etc., etc.; quan se'ns diu que ja té el 75 % del programa cobert, i quan un grup parlamentari fa ús del seu dret i li demana que detalli durant quatre anys, quins projectes durà aquí, aleshores, diu: els qui cregui oportuns en el moment oportú. Senyors, això és molt poc seriós, això és una cortina de fum i res més. Quin calendari? Res, no hi ha hagut resposta. Quin ordre de prioritats? En el moment oportú etc., etc., etc. Si hi ha darrera aquest Govern alguna cosa més que la pura ocupació física d'un poder, hi ha moments com ara que ja tenim els nostres dubtes que pretenguin alguna cosa més que mantenir-se en aquest poder; si hi ha alguna cosa més a aportar a aquesta Cambra que vaguetats, com les que hem sen-

tit, per favor, ens contesti a les preguntes que li hem fet i no amolli, ni pilotes defora, ni columnes de fum. Com és possible que paresqui que les persones o institucions, a les quals sembla que el Govern ha demanat assessorament per redactar projectes de llei, no puguin esser manifestades davant aquesta Cambra, com si la col·laboració amb aquest Govern en matèria legislativa fos una mena de pecat que s'ha d'amagar, com és possible això? Creim que al contrari sembla que el Govern hauria de poder dir amb orgull que compta amb unes determinades persones preparades, sòlides, apartidistes; voldríem que fos així, i per tant hauria de poder-nos donar detalls en aquesta matèria; no ho ha volgut fer. En matèria de cultura, nosaltres li hem demanat si pensava presentar una llei referida a l'ensenyament de la cultura de les Illes Balears d'acord amb l'article 13 de l'Estatut, tampoc no hi ha hagut una resposta coherent. I en matèria lingüística encara ens ha preocupat més que una altra vegada estam davant un exercici de donar llargues a una qüestió que nosaltres hem manifestat i creim que qualsevol persona responsable d'aquest país sap perfectament que és així, que és de màxima i absoluta urgència. No es tracta només de derogar decrets de bilingüisme i no es tracta de promulgar normatives. Una altra vegada aquest país nostre tornarà passar per la vergonya en matèria autònoma de dur el farolet vermell. Varem arribar tardíssim a l'aprovació de l'Estatut i en matèria lingüística serem absolutament els darrers, després de Catalunya, País Basc, Galícia, País Valencià, allà on governen forces completament diferents, socialistes, Aliança Popular, PNV i Convergència fins ara. Per tant, què esperen a presentar aquesta llei? Ens haurien de dir si és prioritària o no ho és, quan la pensen presentar, si hi ha unes persones que hi treballen i qui són. Tot això, tampoc no se'ns ha dit. I quant a cooperatives no es tracta només de demanar que es donin unes ajudes econòmiques a les cooperatives sinó de saber si aquest Govern està disposat a impulsar un moviment cooperativista o no hi està. Nosaltres, a la vista de la resposta, ja no tenim cap dubte. Creim, per tant, que hi ha una determinada previsió estatutària en matèria de cooperatives que aquest Govern no vol complir; creim que té tot el seu dret, però com a mínim que ho digui amb tota claredat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà Pons. Vol fixar, contrareplicar. Disposa de cinc minuts.

JOAN HUGUET:

Sres. i Srs. Diputats, seré breu, jo em sembla que sí que ha quedat clar, l'explicació. En matèria de llengua hem dit que pensam derogar el decret de bilingüisme i presentar una llei damunt normalització lingüística com més prest millor i en el moment que el tinguem preparat es presentarà. Quant a quina gent ha participat a l'assessorament de fer les lleis o els projectes de llei que nosaltres hem presentat, hi quedat ben clar que els serveis jurídics de la Comunitat Autònoma entre altres persones a nivell particular i personal que no tindrà cap mena de dificultat de manifestar aquí en el moment que tenguem el seu consentiment per poder-ho dir. Referent també a la iniciativa que té el Govern, ja també ho he dit ben clar, el Govern farà les lleis que cregui oportunes que ha de

fer i quan ell cregui oportú les presentarà; en aquests moments tenim tres lleis presentades i tenim quatre projectes de llei de proporcions de llei orgànica també presentades. Quant a la llei electoral, presumiblement podrà entrar dins aquesta Cambra dins el 84. Quant, després, a la Llei de Ràdio Televisió Espanyola, tenim preparat o tenim en preparació, més ben dit, perdó, quant a la llei del Tercer Canal de Ràdio Televisió Espanyola tenim preparat o estam preparant un informe econòmic que ens doni a entendre la viabilitat o no del mateix, en el moment que comptem amb totes les dades també es presentarà aquí. I així etc. etc. En el moment de legislar ens hem d'assegurar que el que feim ho estam fent bé o que almanco quan la presentem hem posat tots els recursos necessaris perquè aquestes lleis puguin anar a bon port. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan Huguet. Els altres grups volen fixar la seva posició. D. Fèlix Pons, disposa vostè de cinc minuts.

FELIX PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Certament, això de fixar la posició en aquest debat, que segons el Reglament s'ha de fixar després d'haver sentit l'interpellant i l'interpellat, creim que hem de fixar posició tant respecte a l'esperit que sembla que li ha darrera aquesta interpellació com respecte a les respostes i a l'actuació global del Govern en relació a aquesta matèria. Perquè per una banda sembla que la interpellació té per objecte no només conèixer, satisfer la curiositat legítima i obligada de conèixer quins són els projectes legislatius del Govern, sinó que ens atreviríem a dir que té també, en certa manera, la inspiració de semptejar a legislar més. Perquè entén que hi hauria d'haver un corpus, segons em sembla que ha dit el Sr. Damià Ferrà Pons, de legislació que donaria entitat política a l'obra de govern d'aquesta Comunitat Autònoma. La veritat és que, en primer lloc, no creim que governar sigui legislar, per descomptat, però per altra banda, no ens atreviríem a semptejar aquest Govern que intentàs legislar molt. Ens estimam més que legisli poc, a la vista de les mostres que ja tenim de les seves capacitats i de les seves intensitats legislatives. Certament per a nosaltres, Autonomia no és igual a intensitat legislativa i no jutjarem aquest Govern amb un legislòmetre al final d'aquesta primera legislatura, per saber si ho ha fet bé o no ho ha fet bé en funció del número de lleis que hagi fet, sinó en funció de moltes més coses. El que és cert, és que l'acció legislativa és expressió i reflex d'una política i que es pot governar bé amb poques lleis, si aquestes lleis estan escalonades amb un ordre de prioritats correcte i prudent, si aquestes lleis es duen puntualment, no amb retard, si no hi ha contradiccions i variacions injustificades, incoherents, si responen a problemes urgents que s'han de resoldre i que no tenen altre instrument que la via legislativa. I lamentablement, aplicant aquesta filosofia, que és la nostra, al que hem vist fins ara, hem de mostrar la nostra profundíssima preocupació. No només davant la filosofia que ha expressat també el Sr. Vice-President, amb aquesta reserva d'oportunitats, d'entendre que és una impertinència, quasi una grosseria que se li demani al Govern un calendari, quan un calendari de projectes

legislatius és un dels instruments elementals que el propi Govern hauria de voler tenir, i que quan es vulgui, quan es pugui, amb una paraula, que no saben què faran. Aquesta és l'autèntica realitat. I que no saben què faran no és una profecia atrevida per la meua banda, és que ja no han fet el que havien dit que farien. En el discurs d'investidura, el Sr. President, llavors candidat a la investidura, va anunciar que abans del mes de setembre hi hauria enviades a aquesta Cambra pràcticament deu lleis, dic deu i no ho són perquè també hi havia dins aquest paquet el Reglament de la Cambra que, lògicament, era un error atribuir-lo a la capacitat legislativa o d'iniciativa legislativa del Govern. Què ha passat amb aquests projectes anunciats? Contràriament al compliment d'aquestes promeses i d'aquests anuncis, que han quedat desbordadissims per incompliment, vénen projectes de llei que no s'havia dit mai que s'enviarien, que no estaven, no ja a unes promeses concretes, sinó ni tan sols es podien intuir de cap afirmació política feta amb anterioritat, com són aquestes lleis orgàniques de transferències que tendrem ocasió d'ocupar-nos d'elles detengudament i que no és el moment per tant d'entrar a debatre-les. El que dic és que estam davant una iniciativa legislativa sorprenent i erràtica. I vull detenir-me amb poquíssimes paraules a la manifestació del Vice-President quan ha posat reiteradissim èmfasi a la intenció que la llei de Consells no arribi aquí fins que no hi hagi garantia que serà una llei consensuada, i em sembla que consensuada pels Consells; però, Sr. Vice-President, els Consells no són legisladors, haurà d'estar consensuada per les forces polítiques si volen consensuar-la abans que entri en aquesta Cambra però no entenc els Consells com a Institucions els correspongui arribar a una conclusió sobre aquesta matèria. Però deixem-ho estar, vostès volen que es consensui la llei de Consells i que aquesta llei no vendrà aquí fins que no estigui consensuada; i la llei electoral, què passarà? fan comptes consensuar-la o no la duran fins que no estigui consensuada? I amb qui consensuen, amb tothom o amb segons qui? Perquè també convendria saber-ho. Amb una paraula, el que creim és que el que no hi ha és un programa de Govern autèntic. No hi ha un programa de Govern que respongui realment al que és un programa de Govern, amb un suport garantit per poder funcionar sense sobresalts, sense sorpreses i sense disgusts. I que la seva política legislativa es ressent de la seva debilitat política. Vostès no poden fer previsions d'un suport estable ...

PRESIDENT PARLAMENT:

Vagi acabant, D. Fèlix.

FÈLIX PONS:

Sí, immediatament, Sr. President. No poden fer previsió d'un suport estable i per la mateixa raó no poden fer un calendari legislatiu, han de retirar o no han de dur projectes de llei que havien anunciat que durien i és possible que, en vista que lleis més importants a la millor no els poden fer, es dediquin a seguir-nos obsequiant amb projectes de lleis orgàniques que saben destinades al fracàs. Amb una paraula, jo no els deman que legislin molt, però per favor, sí que posin un poc d'ordre a la seva acció de Govern i que la política legislativa sigui reflex d'una política, simplement política més ordenada i més qualificada. Moltes gràcies.

2.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam al punt següent que és el relatiu a la interpellació que formula D. Sebastià Serra del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, i relativa al nomenament d'assessors per part del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma. Té la paraula D. Sebastià Serra, per un temps màxim de quinze minuts. Prec al Sr. Diputat que, si pot abreviar, abrevii.

SEBASTIÀ SERRA:

Sí, Sr. President, procurarem esser breus, donat l'hora, si bé voldria recordar a la Mesa i al Grup Regionalista i Popular, que hem demanat que això es ves un altre dia per la seva densitat. Srs. del Govern, quan venia cap aquí, pensava demanar-los per favor, que si volen no contestar a aquesta interpellació no ho facin, però que, per favor, no ens surtin a tirar pilotes a defora com un mal equip que juga a la defensiva fora camp. Els demanariem, ja que juguen dins ca seva, i tant, que juguen dins ca seva, que ens contestin amb la màxima concreció a aquesta interpellació que feim per coherència amb tota una postura política mantenguda pel nostre grup parlamentari, des de la presa de possessió d'aquest Parlament. A la llei de Pressupost del 83 vàrem dir que els sous els consideràvem elevats, que es posaven, vostès, els càrrecs polítics, Consellers sense cartera, Directors Generals, Secretaris Generals Tècnics, Consellers, consideràvem, sous elevats, i vàrem fer una contraproposta. El nostre grup després presentà una llei d'incompatibilitats, una proposició de llei d'incompatibilitats, perquè creim que és ben hora de saber a quines incompatibilitats està subjecte el Govern. A un debat parlamentari damunt les Salines d'Eivissa i Formentera, record que també vàrem dir a veure si no hi havia qualcú implicat en aquell tema d'importància política i econòmica grossa. Però la nostra perplexitat política és grossa quan començam a veure nomenaments d'assessors del Govern de la Comunitat Autònoma per horaris diversos, trenta hores setmanals, deu hores setmanals, i sous, 141.700 trenta hores setmanals, 40.000 pessetes deu hores setmanals. Srs. del Govern, vostès ens havien parlat d'austeritat, de poca despesa pública quan varen prendre possessió, o més bé diria, abans, al discurs d'investidura del Sr. Cañellas. Ja dic que a la llei de pressuposts del 83 consideràvem els sous excessius. També consideram que hi ha d'haver una rigorosa llei d'incompatibilitats per prestigiar les autonomies davant les investides que des de Madrid o des del carrer, parlam de 'tímo', això és llenguatge popular moltes vegades, pensam en conseqüència d'incompatibilitats, sous en definitiva, defensam una austeritat, una austeritat, una despesa pública la mínima. Però és clar, això no només ho defensa Esquerra Nacionalista. Vostè, Sr. President, va parlar d'això mateix al discurs d'investidura. I pensam que la gravetat amb el nomenament d'assessors és molt grossa. Vostès parlen amb aquests sous de 141.700, 40.000, hi ha una sèrie d'assessors, hi ha algun detall que parla de cent milions anuals en total del que costen aquests assessors. I quina feina han de fer? Realitzarà les funcions que se li encomanin a un horari de, és a dir, que ni tan sols es concreta als decrets de 22 de desembre del 83 i altres? Quina és la feina concreta que han de fer aquests assessors. Ens trobam, per tant, amb un problema que consideram greu, ja que vostès han dit

qualque vegada, es tracta de funcionaris d'ocupació eventual, qualcun és assessor estricte, com per exemple un assessor d'exposicions, 40.000 pessetes. Però nosaltres ens demanam, no estan parlant d'austeritat? No estan parlant d'augmentos que afecten els treballadors i els funcionaris del 6'5 %? No estan parlant de sous que oscillen, però que n'hi ha de cinquanta, 60 mil pessetes dins l'administració? No estan parlant, també, que hi ha càrrecs polítics, directors generals, secretaris generals tècnics, amb una, els suposam, una capacitat per assessorar el Consell de Govern, per executar, per fer el que sigui? Però és que la nostra perplexitat augmenta quan veim els funcionaris que hi ha, els contractats que hi ha, gent que ve transferida de l'administració estatal, gent que ja ho era i gent nova que va entrar; ens demanam: Què es tracta? Que aquests funcionaris o aquesta gent contractada nova o antiga de l'administració no estan capacitats per fer la feina, que a més, no sabem exactament quina és? Perquè a qualcun es parla d'exposicions, qualcun altre sembla que està a l'administració dins Cultura, qualcun altre per Consum. Però ens demanam, de qualque manera. Què és, que no hi ha gent funcionària, que no hi ha contractats nous o vells dins l'administració autonòmica, amb capacitat? Què és, que els càrrecs polítics anomenats, de confiança directa, directors generals, secretaris generals tècnics, no basten per la feina que existeix, quan s'està dient que no hi ha prou competències amb moltes matèries? Senyors del Govern, en definitiva, Esquerra Nacionalista, no només parla de sous alts dels càrrecs polítics, sinó que està parlant d'unes quantitats, d'una gent que assessora no sabem exactament què, amb unes dedicacions que no són exclusives, amb detalls com aquest, trenta hores 141.700, deu hores 40.000 pessetes, ens demanam quin exemple estam donant al nostre poble, ens demanam quina claredat existeix. Senyors del Govern, en definitiva, nosaltres creim que és incompreensible tota aquesta qüestió i sobretot quan es tracta que, i tots n'hem parlat moltes vegades, la burocràcia no augmenti fins a extrems inaudits; i quan es tracta de racionalitzar i de donar coherència, i el que també ens sap més greu de tot, potser, a més de les raons exposades, és perquè no s'ha tengut gens en compte la promoció interna de funcionaris o contractats. Què és, que no hi ha ningú a aquesta administració que serveixi i hem de cercar gent de fora? Què és, que es tracta d'amiguisme polític que no els hem poguts col·locar de directors generals, secretaris generals tècnics o consellers i qualque cosa els hem de donar per complementar els seus sous diversos i les seves diverses ocupacions a la vida ciutadana? Nosaltres fins i tot hem sentit que n'hi havia qualcun que en el seu lloc de treball ja esperava 80.000 pts. mensuals, però que no l'han anomenat, suposam, que perquè hi ha hagut un rebombori públic, i amb això els mitjans de comunicació pensam que han actuat decisivament en aquest sentit, per evitar una mica més, augmentar aquest tema de més nomenaments d'assessors que ni són càrrecs polítics de confiança, ni són funcionaris, perquè per molt que s'hagi dit que es tractava de funcionaris d'ocupació eventual, ens demanam què és això, quines funcions i, en definitiva, Srs. del Govern, Esquerra Nacionalista vol construir una autonomia seriosa, Esquerra Nacionalista vol que aquest Parlament funcioni, que el Govern ho faci, serem constructius amb la nostra crítica, però també hem d'esser demo-

lidors per consciència i per responsabilitat davant tot el nostre poble. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Sebastià Serra. En representació del Govern té la paraula el Conseller D. Jaume Llompart. Disposa, Sr. Conseller, d'un temps màxim de quinze minuts, li deman brevetat i concret.

JAUME LLOMPART:

Sres. i Srs. Diputats. Abans de contestar les preguntes concretes que figuren en aquesta interpellació, li diré, Sr. Serra, que vostè ha demanat màxima concreció; la tindrà. Ha parlat de sous elevats, llei d'incompatibilitats, Salines d'Eivissa, no li contestaré a això, naturalment, jo li contestaré al que demana a la interpellació. Ha parlat de cent milions anuals per assessors, jo no sé d'on pot treure aquesta quantitat, és que no m'ho imagin, això sí que és un 'bulo' i ha d'esser un 'bulo' per força. Parla de contractats i transferits. Quant a transferits li diré que els transferits que han vingut fins ara ho són amb el seu servei, que ara hi ha una cosa distinta que després li parlaré, que després li parlaré. Quant a contractats és el mínim que es pot fer perquè necessitat de personal n'hi ha més a la Comunitat Autònoma que descans a les persones que formen aquesta Cambra avui vespre. La primera pregunta que fa el Sr. Serra, en aquesta interpellació, diu el següent: no contradiu el propòsit d'austeritat exposat públicament pel President del Govern en el discurs d'investidura? Li contest, rotundament no. I li diré per què. Austeritat, en aquest cas, com generalment és així, no vol dir no gastar el necessari, ho repetesc, austeritat no vol dir no gastar el necessari, sinó no gastar més del necessari. I el Govern de la Comunitat Autònoma, va veure la necessitat que havia de fer unes despeses per cobrir uns determinats serveis. Quant a la segona pregunta, quina és la tasca exacta dels assessors, li diré que, a títol informatiu, genèricament es deia assessors a aquelles persones que es contractaven per un temps limitat, per unes funcions determinades, que no eren forçosament com a assessors, com veurà a la relació que li llegiré. Tres a la Conselleria de Cultura, un d'ells és per coordinació, organització i preparació d'exposicions i altres actes culturals que organitzi aquesta Conselleria, amb deu hores setmanals. Un altre, funcions administratives, tècniques i de personal dins la mateixa Conselleria, temps de dedicació, trenta hores. Un altre, com a acció inspectora a tots els edificis dependents de la Conselleria de Cultura, que en té molts. Pel que es refereix a manteniment, funcions d'aparellador, que és això. Inspecció de restauració, restauracions i habilitacions; temps de dedicació, trenta hores setmanals. Un altre a la Conselleria de Sanitat, amb funcions administratives i organitzatives a aquesta Conselleria, amb matèries relacionades a consum, que supòs que sabem que la Direcció General de Consum es va crear darrerament; temps de dedicació, trenta hores setmanals. Un altre també a la Conselleria de Sanitat, per a coordinació amb matèries de consum i sanitat amb relació als treballs de laboratori, de laboratori que té instal·lats la Conselleria de Sanitat; temps de dedicació, trenta hores setmanals. I per últim un assessor, alerta, assessor del gabinet d'assessorament de política municipal no assessor del Conseller, com després podré dir d'altres Comunitats Autònomes, amb dedicació de

vint hores setmanals, amb la circumstància que aquesta plaça d'assessor com a assessor, que es titulava assessor, era ocupada des de l'any, des de principi de l'any 81 per una altra persona, i que va haver de cesar quan el nomenarem oficial d'aquesta Cambra o d'aquest Parlament. La tercera pregunta, amb això crec que queda contestat la tasca exacta del que deim assessors, per entendre'ns. La tercera pregunta diu, No existeixen funcionaris contractats o càrrecs polítics capacitats per dur endavant les tasques que han estat encomanades, que han estat encomanades a aquests assessors? Naturalment que sí, el Govern de la Comunitat Autònoma en qüestió de càrrecs polítics i del que més, del que demés pugui haver contractat, procura tenir gent vàlida, com tothom ho procuraria; ho són, però insuficients i per cobrir aquestes necessitats estan les persones que abans he dit. El ritme de transferències i les circumstàncies que concorren amb els nomenaments, i en el cas concret de cultura s'ha de tenir en compte una cosa molt important, del deu per cent de transferència s'ha passat al cent per cent; naturalment, això és un volum més gros de feina i si és un volum més gros de feina qualcú l'ha de fer. En el cas de Sanitat, la creació d'una Direcció General de Consum obliga a atendre les necessitats burocràtiques i administratives i per una altra banda l'excedència de l'actual delegat de sanitat, aconsellava cobrir aquesta vacant. En el cas de la Conselleria d'Interior, el nomenament del que avui exerceix aquest càrrec d'assessor, aquest sí que és assessor, però, de les corporacions locals, i repetesc, no del Conseller com qualcú ha dit, va esser com a conseqüència del nomenament del Sr. Lliteras, com a Oficial Major del Parlament. Amb la circumstància de la falta de personal, jo li he de dir, Sr. Serra, que la Comunitat Autònoma espera amb els braços oberts, el que fa poc se li va oferir, oferta pública d'ocupació en números rodons, les quantitats bastaven per enviar funcionaris fins a 170, a 140, però. Es va fer l'oferta pública d'ocupació, per notícies telefòniques sabem que està a punt de publicar-se al Butlletí Oficial de l'Estat, i només en vénen, aproximadament, crec no equivocar-me si dic que són 73. I la Comunitat Autònoma està esperant, repetesc, amb els braços oberts que vengui aquesta gent, perquè necessita la feina d'aquestes persones; més encara, la Comunitat Autònoma, el Govern de la Comunitat Autònoma, farà el necessari, i quasi quasi si és possible l'impossible, perquè aquestes places que encara no estan cobertes, vinguin també cobertes. Jo li donaré una dada, Sr. Serra, i vostè pensi a veure si tenc o si no tenc raó. Quan jo vaig arribar a la Conselleria d'Interior em vaig trobar amb les següents persones: un Director General, un Enginyer Industrial Director de la Ponència Tècnica de la Comissió Interinsular de Sanjament; un assessor per les Corporacions Locals i dos Auxiliars Administratius, punt. Li faig aquesta pregunta: vostè creu que un Enginyer Industrial, per molt preparat que estigui, per molta bona voluntat que posi, encara que hi vagi els matins i els capvespres, pot despatxar, i quan despatxar és estudiar, prop de 800 expedients amb un any, fer els esborranys dels escrits, i donar-los al mecanògraf o a l'auxiliar administratiu perquè li cobresqui. A més fer les inspeccions que hauria d'haver de fer, que no pot fer, i elaborar els informes que siguin necessaris. Hi ha qualcú que cregui que una persona tota sola pugui fer tot això. Em comprendrà que jo, quan vaig arribar a la Conselleria

i vaig veure aquest panorama, estava totalment desesperat. En conseqüència, no sé si hauré contestat les seves preguntes, crec que sí, encara que bastant rònegament perquè em cregui, que després de les vuit del matí que he entrat dins el despatx, com cada dia, fins ara, tenc moltes ganes, damunt els meus anys, d'anar tranquil·lament a ca nostra a descansar. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, moltes gràcies. Don Sebastià Serra, per replicar té vostè cinc minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyor Llompart, estam avançant a un camí de concretar. Però el primer que li voldria concretar també és que la nostra visió damunt la Conselleria d'Interior, que és la que ha tractat vostè el darrer de tot, és que té poc personal; estic d'acord, m'ho ha demanat i li contest, però em deman també, si la feina que vostè acaba de dir que s'ha de fer, l'ha de fer un assessor a temps parcial o convendria que la fes un funcionari o contractat; això és la primera qüestió i que, evidentment, afirmam que no és feina d'un assessor. Seguint amb la Conselleria d'Interior, un assessor per gabinet d'assessorament, no acabam d'entendre-ho, malgrat ja n'hi hagués un que està en aquesta mateixa circumstància anteriorment. Però deixem la Conselleria d'Interior i anant a altres Conselleries sí que no podem compartir en absolut els seus criteris damunt les Conselleries de Sanitat i de Cultura. Anem per la de Sanitat, coordinació de laboratoris, trenta hores; hem fet una pregunta al Govern, que està registrada, demanant a veure quina titulació té aquesta coordinadora de laboratoris; és una senyora; a veure quins mèrits té, perquè fins i tot, segons les nostres notícies, el seu títol universitari és molt recent, i creim que si es tracta d'assessors, i per tant, d'una funció tècnica, no d'una qüestió política, es tracta de qualque manera que hi hagi uns mèrits, que hi hagi, de qualque manera, uns criteris de selecció clars. A Sanitat no els hem vists i a Cultura tampoc de cap de les maneres. Vostè, Sr. Llompart, tampoc ens ha parlat de sous, ni d'altres despeses que hi pugui haver acompanyades d'aquests sous, i nosaltres creiem que feia falta saber avui en aquest Parlament, amb exactitud, què és el que costen aquests assessors a la Comunitat Autònoma. Sobretot tenint present que malgrat avui el Govern, i això serà la darrera crítica que farem amb rotunditat, avui vostè ens ha parlat d'unes funcions, però als decrets de 22 de desembre del 83, parla senzillament que realitzarà les funcions que se li encomanin a un horari del que sigui. Pensam que aquesta manera de fer decrets no és en absolut correcta, pensam que falten xifres en aquest moment que debatem aquest tema d'una seriositat, pensam que grossa i, en definitiva, donat que no hi ha hagut promoció interior ni concurs de cap tipus ni tampoc uns criteris de selecció, evidentment, hem de pensar que l'amiguisme ha estat, o el politicisme de via estreta, ha estat el criteri seguit.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra. Vol contrareplicar? Disposi, Sr. Conseller, de deu, de cinc minuts.

JAUME LLOMPART:

Gràcies, Sr. President. No he acabat d'entendre,

Sr. Serra, el primer que m'ha dit; funcionaris, no contractats, alerta, aquí hem de distingir això, una cosa són funcionaris d'ocupació l'altra són contractats laborals; no, no ho acab d'entendre, això, sé, sé el que hi ha aquí però vaja no he acabat d'entendre la seva pregunta. M'ha dit que no compartia aquest criteri, bé, ho sent molt, cada qual té els seus criteris, però jo li dic que si la Comunitat Autònoma té unes feines a fer i per evitar duplicitat de funcionariat es limita ara a l'imprescindible, fins i tot amb caràcter temporal i fins reduint les hores de feina, perquè el dia de demà no es vegi amb la necessitat de tenir dues persones per a la mateixa cosa, jo sí que ho entenc, això, no sé si vostè ho entén, però jo sí que ho entenc. El de Sanitat, la titulació que té, pel que em diu vostè aquesta Senyora, és llicenciada en farmàcia; crec que és adequada per estar a un laboratori, molts de laboratoris estan en farmàcies. Els mèrits, bé, una persona que és llicenciada en farmàcia, qüestió d'una feina a un laboratori, supòs que sap el que ha de fer. Els sous? Li diré exactament, de trenta hores, 141.700, de vint hores, 105.600 íntegres; alerta, aquí s'ha de reduir un 16 % o un 17 %, no ho sé exactament en aquest moment, i diguem que altres arreus. Això és, són els sous, si això són 100 milions anuals que m'ho diguin i m'ho expliquin, perquè jo no ho entenc; si això són 100 milions anuals aquest compte me pareix que és que hi afegeixen zeros, i els zeros a la dreta valen, ha d'esser que els posàssem a l'esquerra. Quant al decret de 22 de desembre del 83... amb la forma de redacció sí, jo en aquest moment no ho sé a pesar que som el secretari del Consell de Govern, no sé exactament com diu aquest decret, ho voldria veure, però a la millor sí, a la millor no està clar, no ho sé, però la intenció sí és bona i crec que val més la intenció que una falla a una redacció que, perdoni, en feim tots de falles, jo el primer, les falles les feim tots a pesar que tinguem els nostres estudis. I quant a l'amiguisme, jo li diré que, encara no fa un mes, un periòdic a nivell nacional o estatal, el que vulgui, parlava, parlava, dient que, «en las últimas semanas proliferan por doquier relaciones de familiares, amigos y clientes»... i aquí un determinat partit polític, que no és Aliança Popular, i criticaven fortament aquest assumpte. I em permeti que jo li expliqui una altra cosa. Com a resum de dades oficials del Ministeri d'Administració Territorial, li diré, com a resum, Comunitat Autònoma per Comunitat Autònoma, exceptuant la de Navarra, que no sé perquè no la tenc, quant a càrrecs polítics, incloent els assessors especials del President d'un determinat Govern de Comunitat Autònoma, que tampoc és d'Aliança Popular, ni té res a veure amb Aliança Popular i en té tres, hi ha el següent, descomptant els Consellers: a Catalunya, 78; al País Basc, 88; a Galícia, 43; a Cantàbria, 33; a Astúries, 47; a Andalússia, 65; a Múrcia, 41; Aragó, 28; a Castella-la Mancha, 35; a València, 46; a La Rioja, 35; a Extremadura, 24; a Canàries, 37; a Castella-León, 45; a Madrid, 45; i a Balears seran 24. Li diu res això? he dit càrrecs polítics, que hi pot haver una falla, perquè per exemple aquí a Balears està comptat fins i tot el Secretari Tècnic, que no és polític. Me pareix que li he contestat totes les seves preguntes fetes en la rèplica. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Jaume Llompart. Per favor, els altres grups, volen fixar la seva posició? Sí, D. Pep Alfonso, pel Grup Socialista, disposa vostè de cinc minuts per fixar la seva posició.

ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Consellers, Aquesta Interpелlació del Grup d'Esquerra Nacionalista, i sobre tot la contestació que fa, la resposta que fa el Conseller de l'Interior, és una resposta que el Grup Socialista ja tenia, perquè havia fet una pregunta amb el mateix sentit, el dia 5 de gener, contestada dia 27 de febrer. I ja d'entrada la resposta ens sorprèn que es parli d'assessors i es donin les funcions d'aquests assessors que, realment, no tenen res a veure, salvat un cas, amb la funció d'assessorament. Un assessor se suposa que ha d'esser un especialista amb un tema determinat que doni consell a aquella persona, grup, etc., a qui assessora. Un assessor, evidentment, no pot esser un senyor o una persona que fa, «coordinación, organización y preparación de exposiciones, funciones administrativas, acción inspectora», això ja impresiona. Quin expedient pot firmar un assessor? Per favor, l'acció inspectora la fan funcionaris d'un tipus o un altre d'ocupació o funcionari de plantilla; no, evidentment, els assessors. Això ja era el primer que sorprendia. El segon, que no quedava contestat a la pregunta i que ens en vàrem assabentar per la premsa, sorprendien els sous d'aquests assessors. Per què? Perquè, comparativament a l'administració pública, als funcionaris que han guanyat unes oposicions, aquests sous eren del trenta al trenta-cinc per cent més alts, suposant les mateixes categories professionals. Exemple, un advocat d'un Ajuntament, dins aquest grup d'assessors hi ha llicenciats en dret, tenia un sou amb hores 36 o 40, segons el tipus d'ajuntament, sensiblement inferior al mateix senyor, a la mateixa titulació, que aquests assessors anomenats pel Govern de la Comunitat Autònoma. Per nosaltres, i només entrarem amb un dels assessors, ens diu a aquesta contestació, que aquest Diputat no estava assabentat de l'increment de les competències de Cultura. Sí, aquest Diputat estava assabentat que la Conselleria de Cultura, pràcticament, tenia ja totes les competències que s'havien de transferir. A aquesta Conselleria es nomenen tres assessors, i hem de tenir en compte que té tres Directors Generals, tres Secretaris Generals Tècnics, em pareix, puc estar equivocat, perquè no ha quedat molt clar, o dos, i un Conseller, dos, tres i dos. Crec que és una informació del diari de l'altre dia; a part d'això ha de tenir uns funcionaris, i a aquests assessors que nomenen resulta que tot, que tot són funcions de funcionari. Òbviament, si ens hem equivocat amb el número de Directors Generals és perquè encara no estan publicades les plantilles de la Conselleria, i l'organigrama del Govern de la Comunitat Autònoma. Si de veres necessita el Govern de la Comunitat Autònoma crear funcionaris d'ocupació durant un cert temps, durant un cert temps, fins que tenguí el funcionaris, per transferències o per la creació de places fixes, les necessita, que les contracti, però que no digui que són assessors, i les posi uns sous similars i una dedicació similar o igual als funcionaris que creim que deuen estar bastant agreujats. No vull entrar, per acabar, no vull esser gens llarg, no vull entrar en la personalitat de cada un d'aquests assessors. Jo consider, crec, que tots

litat adequada a la funció que se'ls ha donat, però ja que sense citar-lo s'ha acusat al Partit Socialista, a una Comunitat Autònoma del Partit Socialista, d'uns nomenaments excessius de càrrecs polítics, de confiança política, els vull dir que això per a nosaltres i per qualsevol ciutadà d'aquesta Comunitat Autònoma són nomenaments que corresponen a un interès polític. No només un amiguisme, jo diria, i m'ho call, qualche cosa més. Es podria dir que corresponen al «pago de servicios prestados» i fins podríem dir a finançació «de estos servicios». Una anècdota final, si el Sr. Conseller es molestàs en fer una divisió per número d'habitants dels alts càrrecs de cada una de les Comunitats Autònomes que ha dit, veuria que la de Balears possiblement sigui, llevat la de Catalunya, una de les més altes.

3.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és el relatiu a les preguntes que formulen els Srs. Diputats. La primera pregunta és la presentada pel Diputat D. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista i relativa a la retolació dels paquets de carn i peix que arriben a les Illes Balears. Per favor, que sigui una pregunta escaïda i una contestació igualment.

1 i 2.—

SEBASTIÀ SERRA:

Sí, la primera pregunta, consideram que ja es va contestar en Comissió ja que el Govern va dir que havia fet una circular, perquè la carn i peix fos retolada correctament pels magatzems, i em sembla que fins dia 1 d'abril tenen temps per posar-ho en marxa. També la segona pregunta consideram que va quedar contestada en Comissió i per tant passariem a la tercera pregunta que és damunt la qüestió d'envasar oli mallorquí.

3.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Per contestar la tercera pregunta, D. Gaspar Oliver, Conseller d'Indústria i Comerç.

GASPAR OLIVER:

Sres. i Srs. Diputats, procuraré també esser molt breu i escaït. Primerament, per centrat un poc el tema, hem de dir que la reglamentació tècnica sanitària dels olis vegetals, que conté, el Butlletí Oficial de l'Estat número 44 de 21 de febrer del 83, limita la comercialització d'aquests olis entre unes altres exigències de la graduació que li vaig a dir. L'oliva verge té, ha de tenir un màxim d'acidesa de tres graus; l'oli d'oliva refinat una acidesa inferior a 0'2 graus, i l'oli pur una acidesa inferior a un grau. Dit això, complit aqueixes condicions entre unes altres, que les altres són el que fa referència a normalització vigent sobre etiquetatge i envasat, qualsevol industrial pot embotellar aquest oli. Entrant concretament al que fa la pregunta i eliminat tot la resta, diré que la Conselleria de Comerç i Indústria va realitzar un estudi de viabilitat per tal de poder instal·lar una refinaria a Mallorca, i d'aquesta manera poder evitar els costos addicionals del transport de l'oli a Barcelona perquè el refinin. Aquest plantejament té en principi dos obstacles inviables al meu mode de veure. El primer és que l'estudi de les sèries històriques de producció d'oli

d'oliva de la dècada del 71 al 80 dona una producció mitjana de 46.000 l. anuals, i amb aquestes xifres de producció, i d'acord amb aquest estudi que tenim a la Conselleria d'Indústria, una planta refinadora, fins i tot la de dimensió més petita, segons l'estudi, hauria de suposar uns costos fixos d'instal·lació impossibles d'absorbir amb els preus vigents de l'oli. Un segon obstacle és que el refinament de l'oli presenta també altres dificultats. En primer lloc, atès el grau, el grau alt d'acidesa que té l'oli, ja que es calcula, i això amb dades donades per l'agrupació, perdó, per la cooperativa de Sòller, que també exposarem allà a la Conselleria, ens diuen que un vint per cent de la producció conté una acidesa inferior a quatre graus. Un 60 % d'aqueixa mateixa producció està entre quatre i vuit graus i la resta, aquest vint per cent que falta, és superior als vuit graus. Dit això, els costos de refinament són molt alts, i per una altra part, en base a això, també es produeixen bastantes pèrdues degut a la pèrdua que es fa de l'oli en sí quan s'ha de refinar. I en segon lloc, el refinament de l'oli mallorquí faria perdre també, el gust fruitós, que diuen els mallorquins que té, i que el fa característic també, de la característica pròpia que té aquest oli mallorquí. Després d'aquesta anàlisi així un poc molt succint la Conselleria de Comerç i Indústria opina i, entrant a dins la contesta molt específica del que ha fet la Conselleria d'Indústria o el que pensa que s'ha de fer, i on dic la Conselleria d'Indústria s'ha de dir al Govern; pensam que un aspecte fonamental per tal de millorar aquesta comercialització de l'oli, hauria d'esser millorar, valgui la redundància, el rendiment que s'obté actualment i pensam que una de les millors, de les primeres mesures que s'hauria de fer, hauria d'esser la seva distribució amb uns envasos petits, allà on es pogués ressaltar de qualche manera l'escasseja que té aquest oli, com he dit que té aquestes característiques anteriors, i pensam, i aquest que en parla està convençut, que això tendria un mercat important, degut a aquest tipus de producte. Això concretament, tenc notícies i consta que a Itàlia s'està fent d'aquesta manera, amb aquest oli que té aquesta acidesa. Això pràcticament és l'únic que pensam que pot donar sortida a l'embotellament d'aquest oli que té un grau d'acidesa, i això també ho saben els de la Cooperativa de Sòller. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol replicar D. Sebastià?

SEBASTIÀ SERRA:

Sí, breument, per manifestar, en principi, la satisfacció per veure que hi ha la preocupació i que el Govern pensa que cal intentar facilitar la comercialització màxima amb el control sanitari adequat d'aquest tipus d'oli. I per altra banda, evidentment, sollicitam l'estudi aquest de viabilitat, a veure si se'ns pot passar.

4.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Sebastià Serra. I passam a la darrera pregunta de l'ordre del dia, que és la que formula el Diputat D. Joan March Noguera, del Grup Parlamentari Socialista i relativa a les garanties del control de tractament amb metadona dels toxicòmans. Té la paraula el Sr. Joan March.

JOAN MARCH:

Partint de la base que un tractament d'aquest tipus ha d'estar enmarcat dins una sèrie de tractaments de caràcter més general, hauríem de dir el següent. En el text que dóna possibilitat que es facin tractaments amb metadona, l'article dos apartat d), diu que es duran a terme controls analítics que permeten apreciar, «controles analíticos que permiten apreciar la deshabituación del enfermo». Aquests controls analítics s'han de fer amb una sèrie d'aparells molt especials, és a dir, amb un cromatògraf, que en aquest moment, a la nostra Comunitat Autònoma, i, concretament a Palma, només n'hi ha tres, és a dir, un està, el tenen a una consulta particular, dos metges que atenen 45 pacients, un altre està a la Policlínica Miramar, i l'altre està a l'Hospital General. El de l'Hospital General té un poder de discerniment més petit que els altres dos, però per qualche cosa també és útil. Bé, si tenim en aquests moments 61 carnets d'extradosi i és totalment importat, és a dir, una clàusula «sine qua non» que dóna aquesta ordre que es facin aquests controls analítics, nosaltres sabem que més o manco, bé, hi hauria molt que xerrar d'aquest tema, però 45 persones se li fan aquestes anàlisis periòdicament, n'hi ha setze que no reben cap tipus d'anàlisi, per tant quines garanties, efectivament hi ha que aquests tipus de tractaments són adequats i s'estan duent a terme correctament?

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Gabriel Oliver, per part del Govern.

GABRIEL OLIVER:

Bé, nosaltres, amb els tractaments de metadona, procuram seguir el que diu l'Ordre Ministerial de 20 de maig, que regula aquests tractaments i, en col·laboració amb la Direcció Provincial del Ministeri de Sanitat i Consum, ja que no és una matèria transferida, es va proveir de carnets d'extradosi per tal d'iniciar aquest procés de deshabituació que parla el decret. En tot moment hem procurat tenir en compte el que diuen aquests articles iniciant el corresponent expedient a cada un dels malalts i exigint als metges abans de començar el tractament el pla terapèutic a seguir, que és una de les coses que posa també el decret. A més a més, el passat mes de febrer es va remetre a tots els metges que duen a terme tractaments de deshabituació, un ofici acompanyat d'un recordatori del pla d'actuació, remarcant l'obligatorietat d'informar cada tres mesos al servei de salut pública, el resultat de la teràpia, i demanant a més a més que fins i tot, si és necessari, com ho permet aquest decret, que la preadministració de metadona es faci, en cas necessari, amb presència física del metge o de l'apotecària, els responsables. Aquestes circulars varen ésser remeses també als presidents dels col·legis de metges i d'apotecaris. Nosaltres pensam i el personal tècnic de la Direcció de Salut també pensa això, és que no garanteix aquesta ordre ministerial plenament els controls de deshabituació, però que creim que sí ha ajudat en certa manera, això de les anàlisis, es procura exigir, jo exactament no sé si són tres, jo no me n'ocup

directament, indubtablement el personal funcionari de la Direcció de Salut hi té un interès gros, ha escrit aquesta circular per fer complir precisament aquestes normatives i, efectivament, el que hi hagi només tres laboratoris ens n'assabentarem si és així procurarem que els setze que falten també els facin, si és així.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, Vol replicar?

JOAN MARCH:

Molt breument, és a dir, és que la peça fonamental perquè es pugui dir que un tractament amb metadona s'està fent correctament és que aquestes anàlisis siguin, es facin i siguin negatives, si no, el que més o manco se sospita, és que normalment es poden estar complementant la dosi de metadona amb altre tipus d'opiacis, bé la metadona és un opiaci, amb altre tipus de substàncies. És a dir, l'única garantia que hi ha és que es faci un bon seguiment mitjançant les anàlisis. Si la Direcció de Salut no du a terme aquest seguiment, i d'aquestes setze persones no té constància que s'hagin fet aquestes anàlisis, per tant no té la seguretat, és a dir, a part que hi pugui haver qualche tipus d'imprecisió a l'ordre ministerial, el problema és que la Direcció de Salut crec que no està aplicant les mesures adequades per fer aquest seguiment, és a dir, si un metge no acompanya periòdicament les anàlisis de les persones que està tractant, crec que se li ha de negar que aquest tipus de tractament el pugui efectuar, hi ha sistemes per això, és a dir, miri, vostè ha de fer això, concertí amb la Policlínica Miramar, concertí amb l'Hospital General, però vostè, perquè nosaltres li continuem donant aquest carnet d'extradosi ha de fer aquestes anàlisis. A part que creim que perquè realment hi hagi seguretat s'haurien de fer tres coses. En primer lloc ampliar ...

PRESIDENT PARLAMENT:

No, per favor, vostè feia una pregunta, no ens vagi a donar una lliçó de medicina en aquests moments.

JOAN MARCH:

Perdó.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies.

GABRIEL OLIVER:

Perdó, només un moment, jo crec el que em diu, però també he de creure els funcionaris de la Direcció de Salut que m'han donat un informe no tant tallant com em dóna, però, en fi, li agraesc i el tindre en compte.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, moltes gràcies, Srs. Consellers, de la seva atenció. Només els vull recordar, com a darrer punt, que tenim programat celebrar pròxims plens els dies 21 i 22 d'aquest mes. Moltes gràcies i bon vespre a tots.